

கல்கியின்

பொன்னின் சுவை

காதல்

<https://t.me/tamilbooksworld>

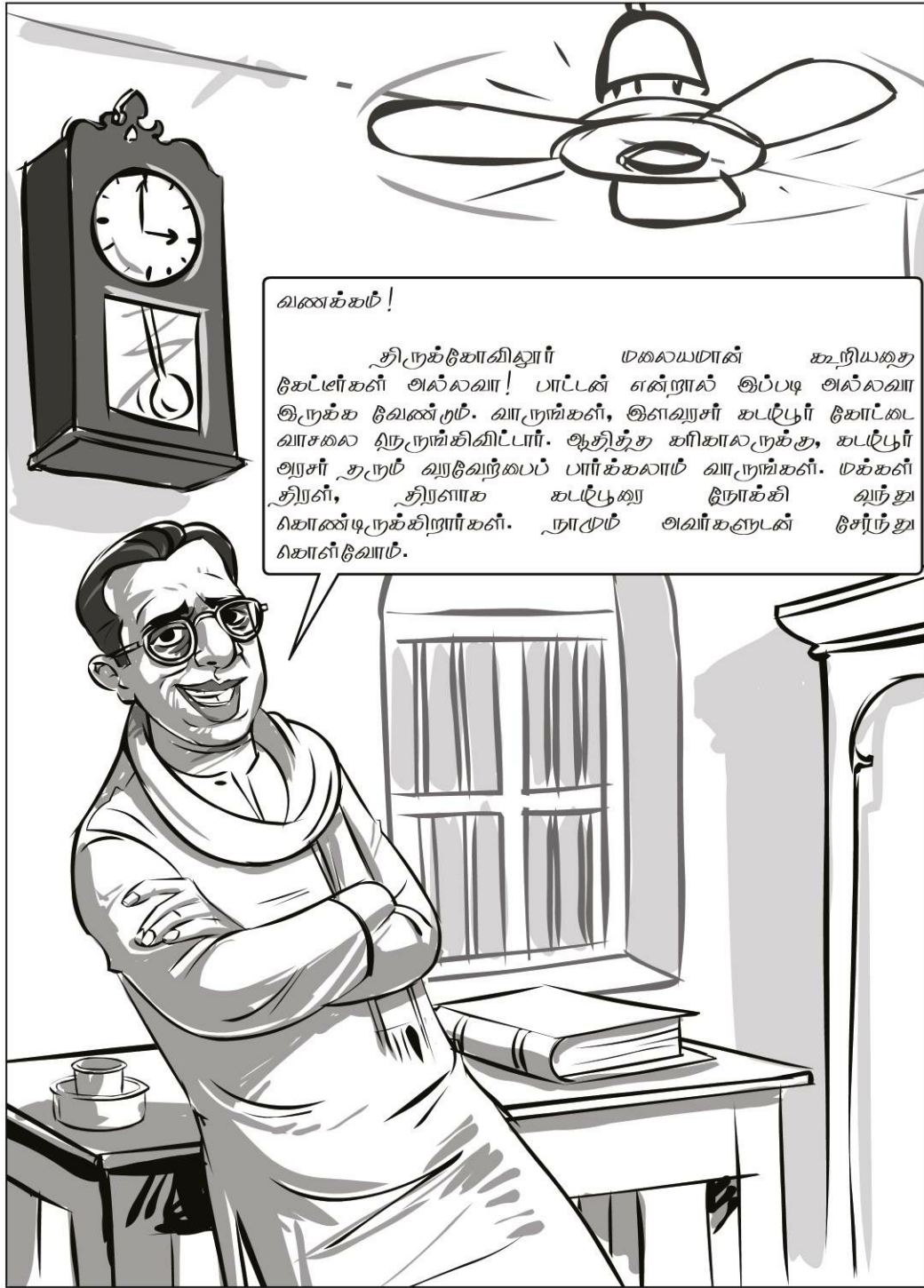
5

கல்கியின்

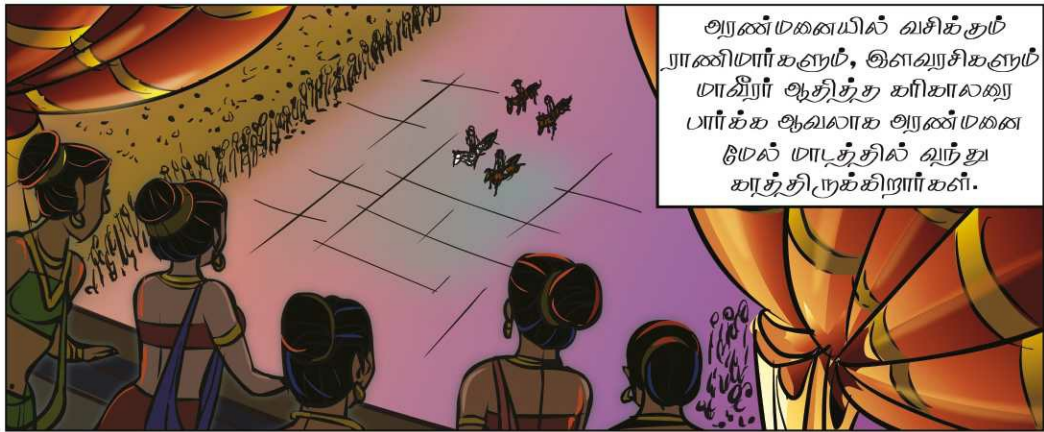
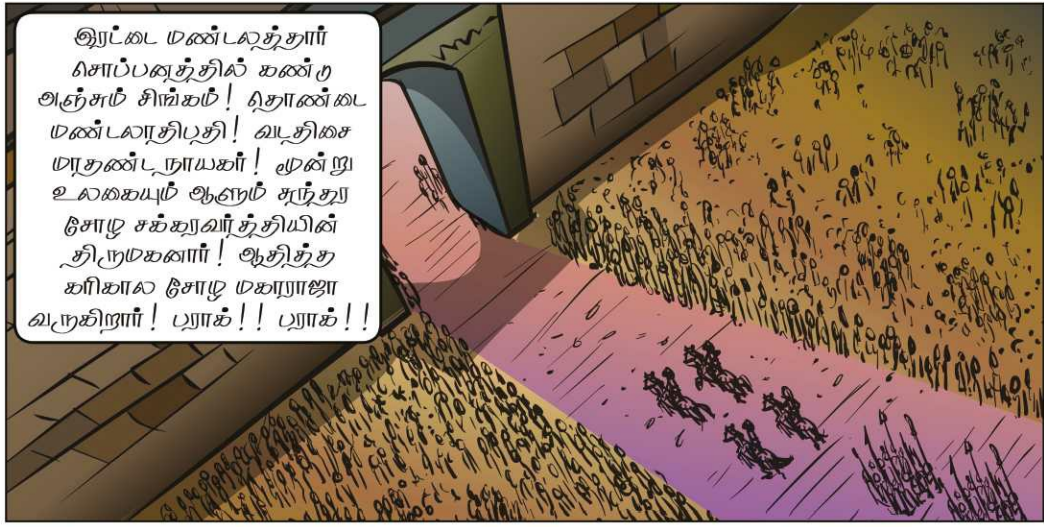
www.nilacomics.com

<https://t.me/tamilbooksworld>

கொம்பு, எக்காளம் போன்ற ஊதும் இசைக் கருவிகள் ஆதித்த
கரிகாலன் ஷூடினதும் விசுவாக இசைக்கப்படுகின்றன.

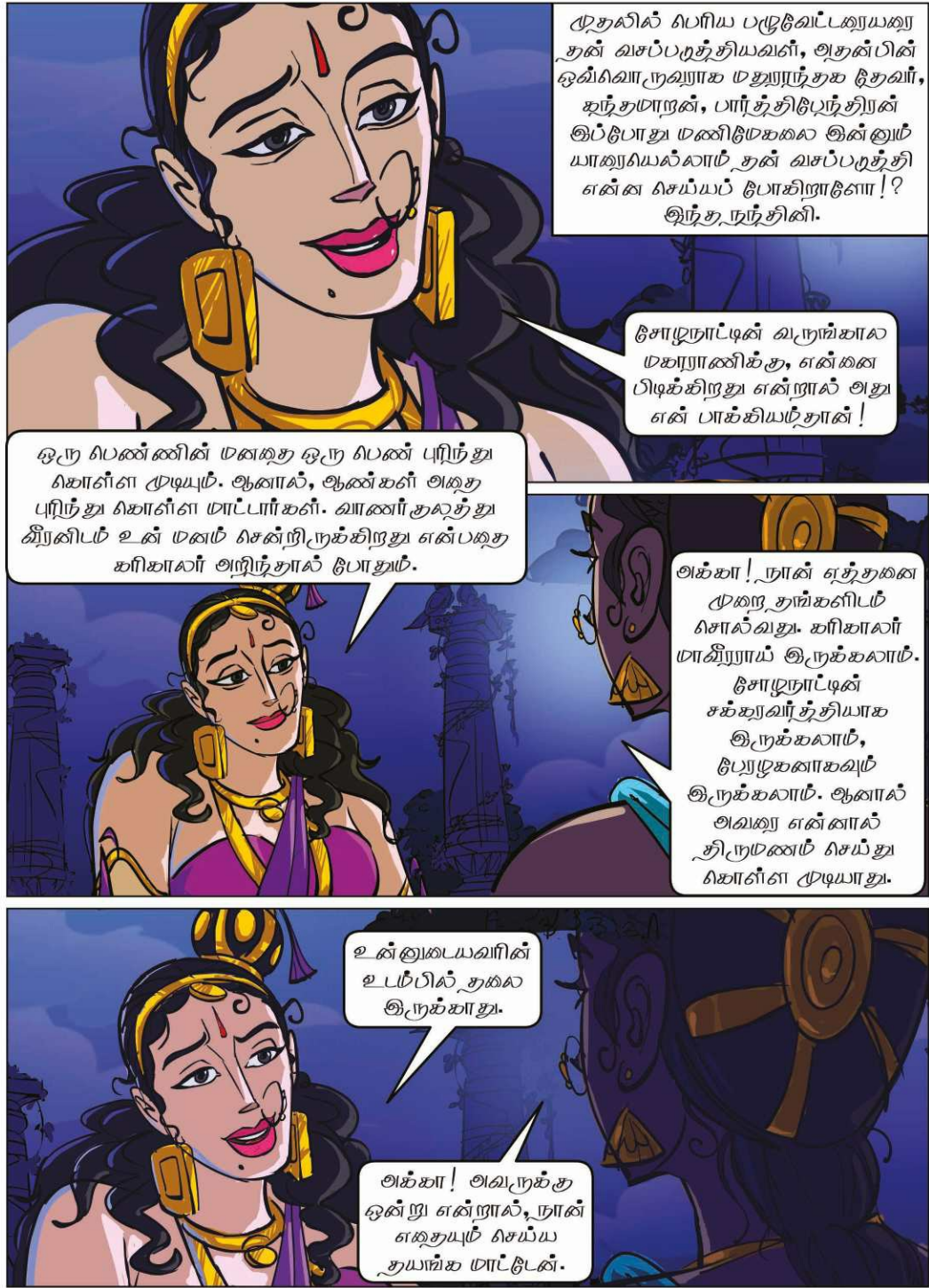

அடி பிண்ணீரை! நான் எந்த
இராகத்திலிருந்து இங்கே
வந்தேனோ அதற்கு
விடையாக என்னை சிவம்
சொல்கிறாய். நீ விவசாய
காட்டிவந்தாய்.

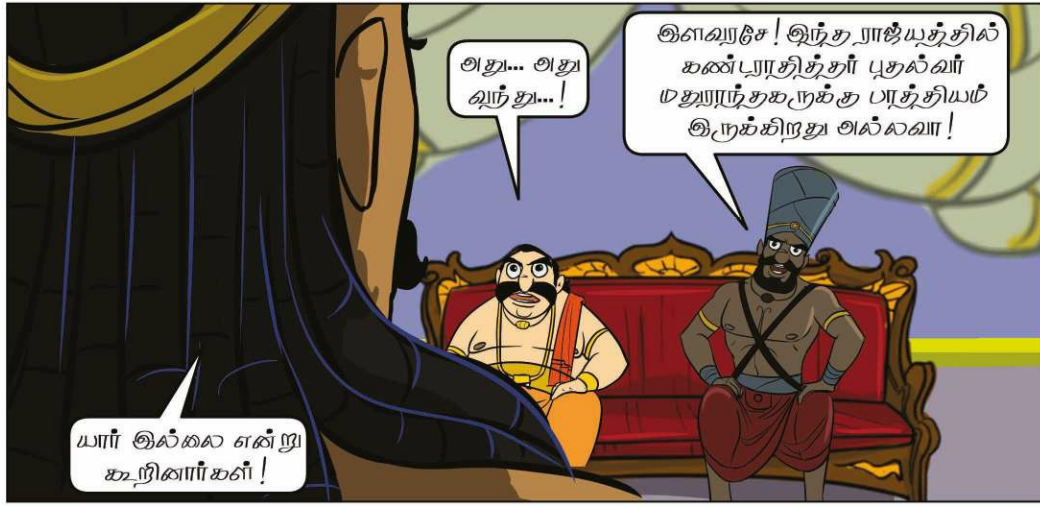
நீ சொல்லுபடி விவசாயமாக என் அண்ணனை சரி
காட்டிவந்தாய். கரிவாட்டியும் கூட இதிலிருந்து விவசாயம்
சிவம் மட்டும். ஆனால், அவன் (அந்தியத்திலிருந்து) மனதில்
நீ இருக்கிறாய் என்பது என்ன நிச்சயம்?

அந்த காஞ்சிபுரத்து
வாசிப்பின் மனதில் நீ
இருக்கிறாய் என்பது
என்ன நிச்சயம்? (நீ)

மறுநாள் காலை விசாலமான அறையில் பரிசிய பழுதிவட்டையார், சம்பவையார் உடன் காந்தமாறனும், பார்த்திபேந்திரனும் கூடி பேசி விரைந்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஆதித்த கரிகாலனும், அந்தியத்தேவனும் வருகின்றனர்.

மேல் மாடத்திலிருந்து
நுந்தினியும், மணிமேகலையும்
இவர்களுக்குள் நடக்கும்
பேராட்டத்தை பார்த்திருக்கிறார்கள்.
கரிகாலனின் பேச்சு
நுந்தினிக்கு கோபத்தை
உண்பாக்க, அங்கிருந்து
அவள் சென்று விடுகிறாள்.

கரிகாலன் பேசியதை கேட்டு
கோபமடைந்து பழுதிவட்டையரின் கை
சூனாகவே உறை வாளுக்கு செல்கிறது.

பாட்பா! என்ன இதற்குள் எழுந்து
போக பார்த்திருக்கிறீர்கள்?
என்னுடைய தியாசக்கையை
முழுவதும் கேட்டுவிட்டு போங்கள்.

இவனுடைய போக்கை சரியாக இல்லை.
சின்னவாங்க, பெரியவாங்க என்றும் பராமல்
அதிகபிரசங்கியாக இருக்கிறான் ! இந்த
வார்த்தையை வேறொருவர்
பேசியிருந்தால் அவன் தகை இந்திரன்
தடியில் உருண்டிருக்கும் !

நீங்கள்ளும் உங்கள் முக்தினர்கள்ளும் ஒன்று
தகைமுறையாக பாடுபட்டு, எத்தகையதோ கிராதி
கிராதி உயிர்களை பலி கொடுத்துச் சோழ
இராஜன் இந்த நிகலமக்கு அந்திருக்கிறது.
இதை இரண்டாக பிரித்து சிறிய
பகுதிகளாகத் தவறு பாவமாகும். (கரிகாலன்)

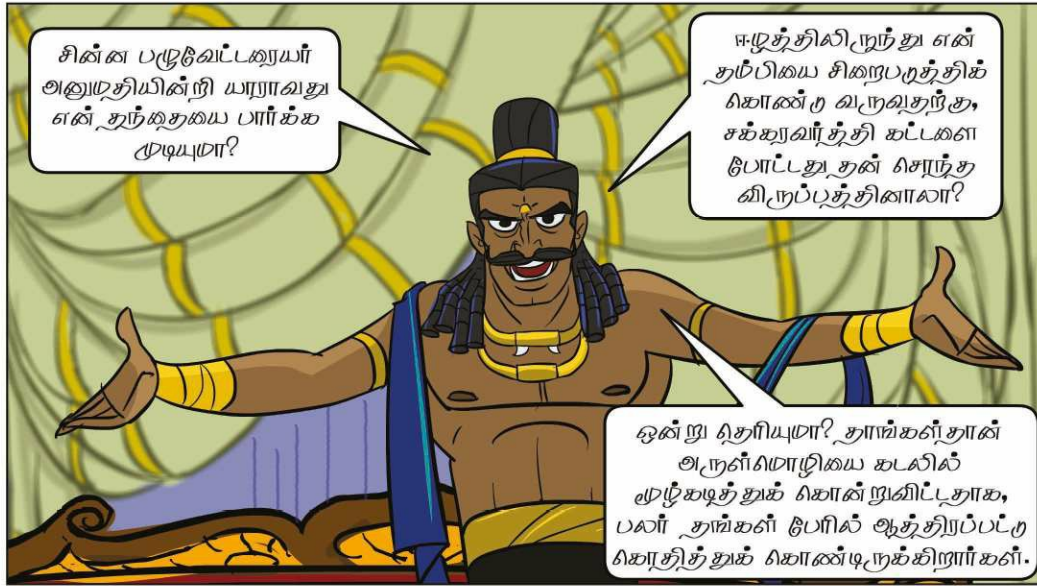

என்ன சொல்வதென்று ஒன்றும் புரியாமல் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

கனிகாஸன் கற்றுயத்துக் கீதட்டு அங்கிழுந்து
அகனவரும் அதுரிச்சி அகடகிறார்கள்...!

ஐயா! தாங்கள்
எங்கள் கீட்டு
கிழந்துதானிகய...

என்று குறமாந்துத் துடன் குளரினான் கந்துமாறன்.

பாட்பா ! இளங்காக்கைகள்
அப்படித்தான் துள்ளிக்
குதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.
அவர்களை நீங்கள்
பொருட்படுத்த வேண்டாம்.

ஆம் ! நான் ஆய்வித்து
கிஷ்டத்தை கிட்டி கிட்டி
எங்கேயோ போய்கிட்டேன்.

என் தந்தை சங்கரவர்த்தியின் பேரில்
தாங்கள் பார்க்குது சமீபத்தே வேண்டாம்.
தாங்கள் சமீபத்தில்தான் என்
தந்தையின் சமீபத்தில்தான் போனதான் !

பெருமேட்டையார் சிறிது யோசித்துக்கொண்டு...

கோமகேச ! தாங்கள்
அதிசயமான கிளர்ச்சித் துண்டு
நான் சமீபத்தில்தான்
மதுராத்திரத்துத் தேவரின் சமீபத்தே
எப்படியும் வேண்டுமென்று?

அப்போது அந்தப் பத்திரம்
கூறாமல் தகை அகச்சகிதரார்
ஆதித்த கரிகாலர்.

அது மட்டுமில்லாமல்
சங்கரவர்த்தியிடம் கிடை
பெற்றுக் கொண்டனாமல்
படைபயிற்சிக்குத் தாங்கள்
புறப்பட முடியுமா?

அது மட்டும்தான் முடியாது பாட்டா! அங்கே என்
அக்கையம், என் சகோதரி இகைய பிராட்டி
சுந்தகையம் இருக்கிறார்கள்.
அவர்களுக்கும் நான் முடிவற்றது
தேசாந்திரம் சிவந்தது சம்பந்தமாயிருக்காது.
அவர்கள் தபச்சு நான் தீருவதும் கஷ்டம்.

தான்ங்கள் உடனே
சென்று மதுராந்தகத்தை
தேவகை இங்கே
அகழ்த்து வாராங்கள்.
இந்த கிஷ்டம் இந்த
கட்டி
மாதிரிகையில்தான்
முடியாக தவண்கும்.

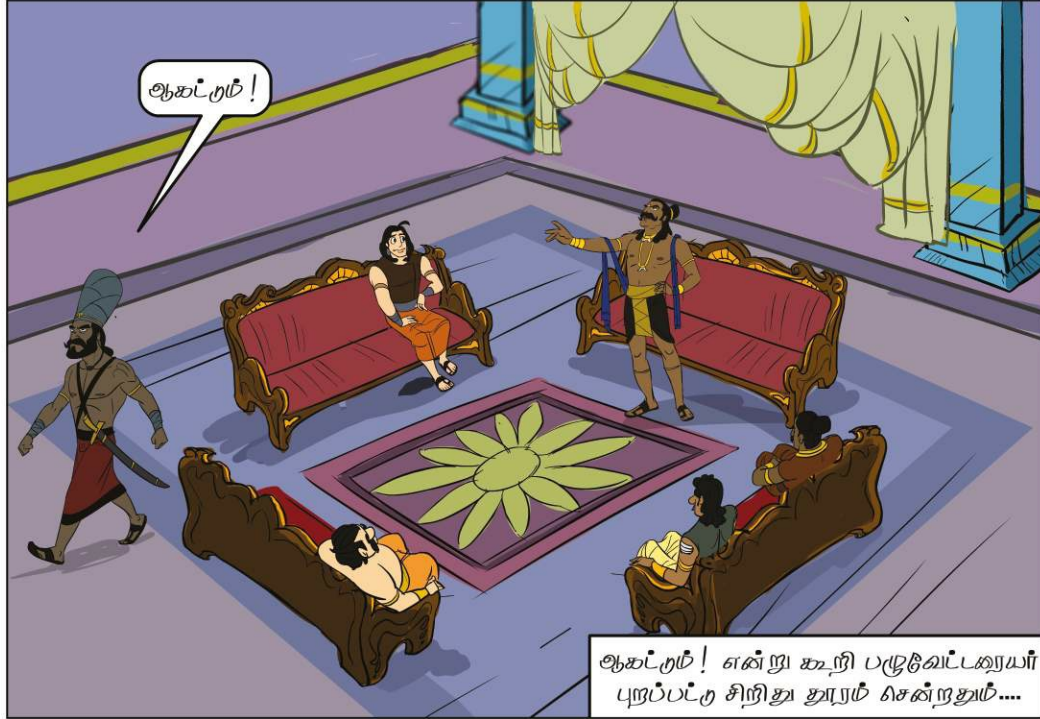
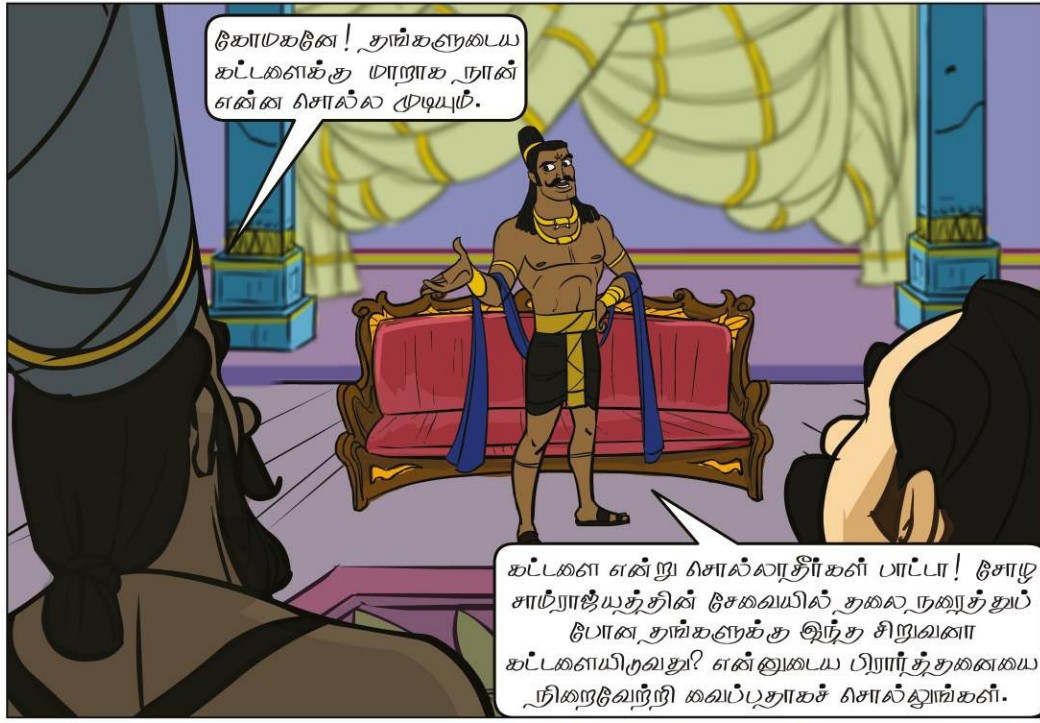
முதலில் மதுராந்தகத்தை
இங்கு அகழ்த்து
வாராங்கள். கடி தபச்சு
முடிவு சிவந்தது கிறதோம்!

மதுராந்தகத்தை பட்டம் கட்டிய பின்
நான் கட்டியிருக்கும் பபான் மாதிரிகையில்
என் பபாந்திரார்கள் இரக்கச்
சிவந்தகிட்டு, அப்படியே அவர்களிடம் ஆசி
பெற்று நான் புறப்படுகிறேன்.

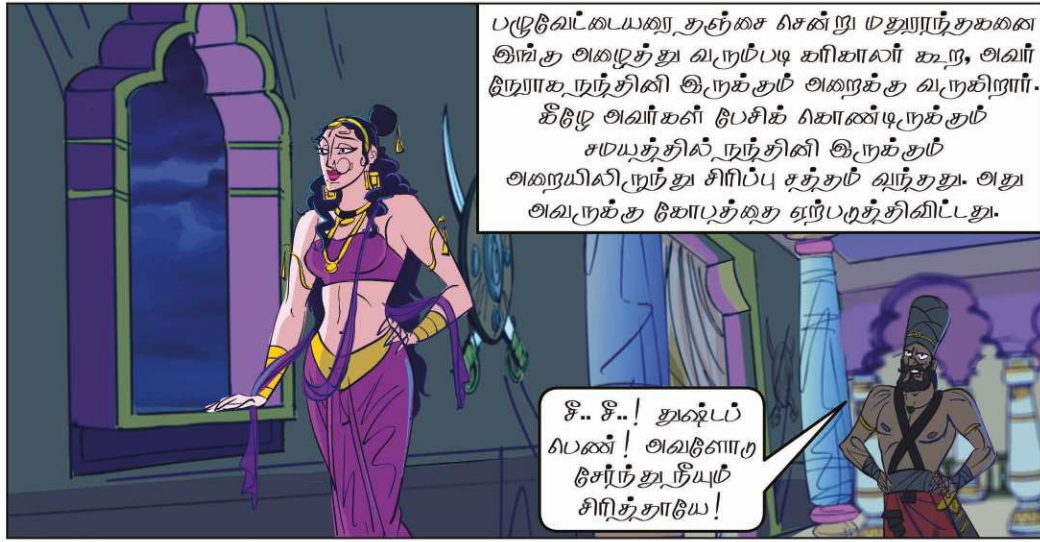

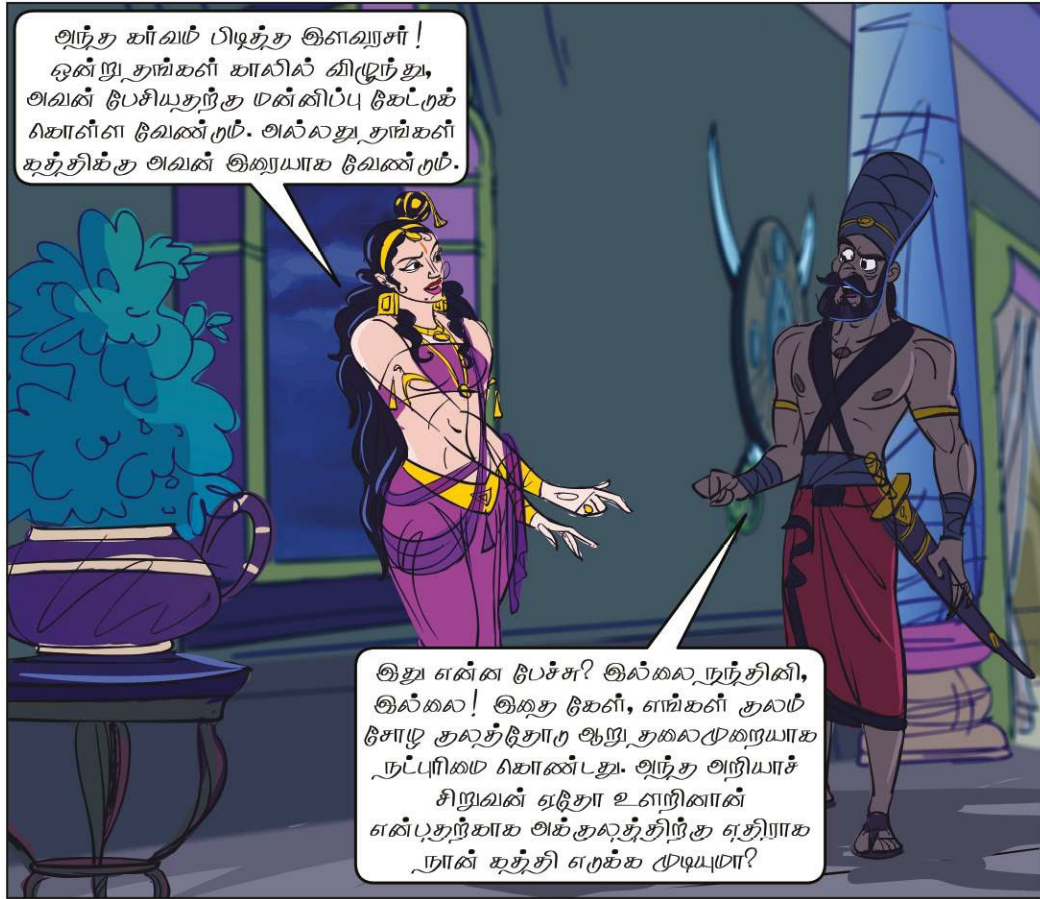
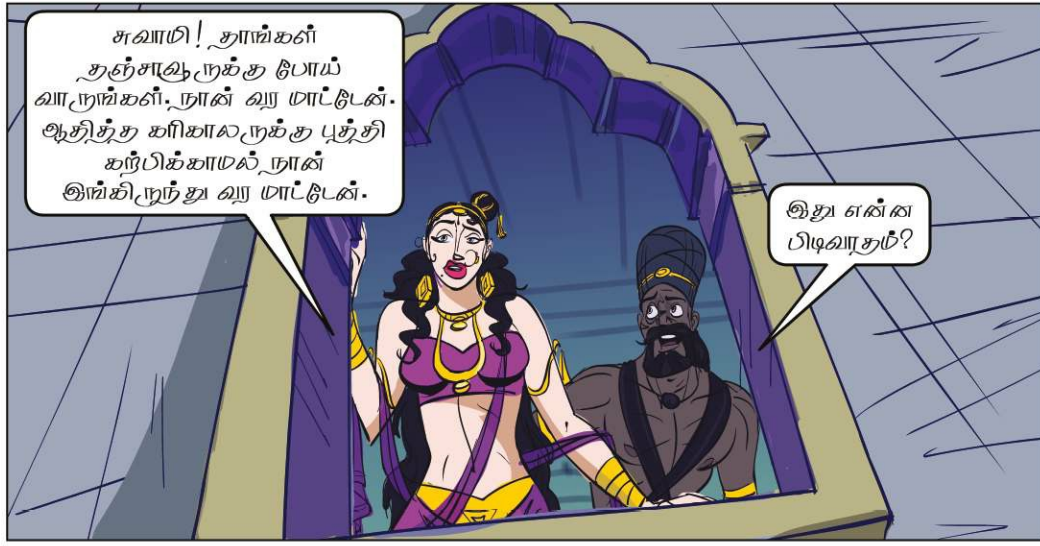
என்று கடி பழுதெட்டையர்
சிந்தகையில் ஆழ்கிறார்.

ம்... நான் இருக்கும்
தபாது நம்கை தீறு
அப்படி என்ன சிவந்தகிட
முடியும்! அகையுந்தான்
பார்த்து கிறதோம்!

சவாமி! அதுவும் இல்லாமல் தாங்கள் இல்லாத சமயத்தில் இவர்கள் இங்கே என்ன ச்சி சிசய்வார்கள்? கபட்பூர் அரக்கர் பார்த்தீர்களா, பகடிய அற்புதங்களை எல்லாம் மறந்துவிட்டார்! தான் அருகாமையின் தன்மையால், தனது சிந்தனையில் அற்புதப் பாவனை புற்றி கனவு காண துவங்கிவிட்டார். (நந்தினி)

சவாமி! நான் சிசய்வதைக் கேளுங்கள். இப்போது தாங்களிடம் என்ன அழகுத் தோகால், கிழவருக்கு இவ்வாறு ராணியிடம் அகிவளவு நம்பிக்கையில்லை என்று சிசய்வார்கள்.

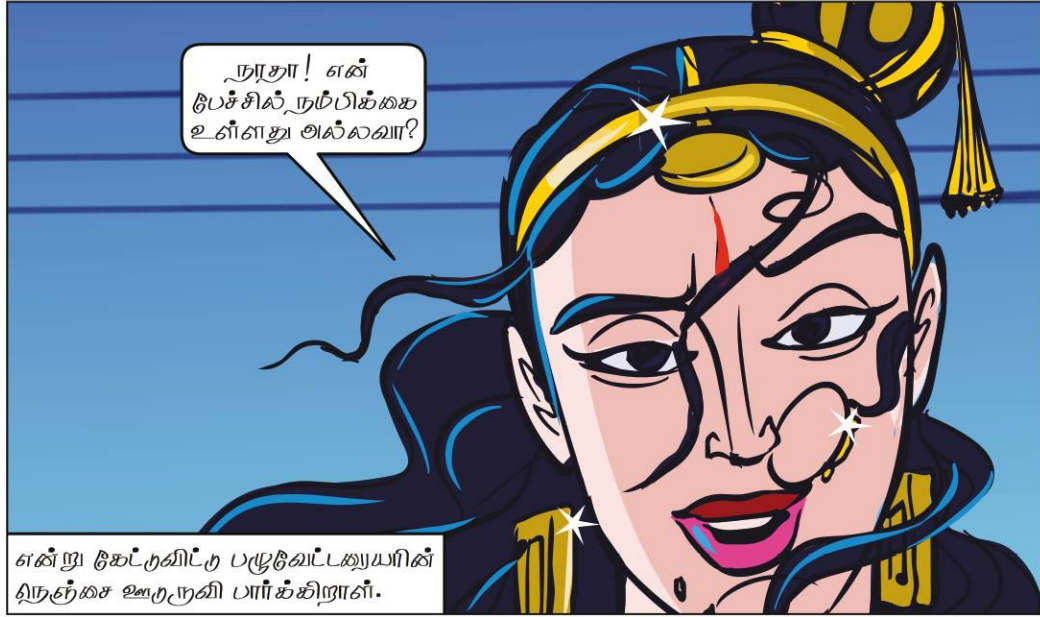
ராணி! நான் சிசய்வதைக் கேள். உன்னால் கிரகாலயம் அழகுத் தோகால், கிழவருக்கு அந்த துறையில் என்னவென்று அந்த துறையில்.

நந்தினி கருவியைக் கேட்டு, அவரால் சமர்தானம் அகைய முடியவில்லை.

அவனுடைய மூணம் என்னுடைய
கர்த்திகாள் தீர்வாது. சாங்கனக்கு
என்னால் ஒரு பழியும் ஏற்படாமல்
நான் பார்த்துக் கொண்டேன் !

நாளை ! என்
பேச்சில் நம்பிக்கை
உள்ளது அல்லவா?

என்று திடீர்நிலை பழுதுவிட்டதாயினால்
நினைவுச் சிற்பி பார்த்திருக்கிறான்.

பெரும் புயல் மகழ அடிக்கிறது. அதைப் பொருட்படுத்தாமல் கிளாஸ்டிடம் நுதியில், படகில் பயணம் செய்கிறார் பழுதிவெட்டையார்.

ஆத்தித்த கரிசாலனை கடற்பூர் மாளிகைக்கு வறுவறுத்தால் சம்பவறாயருடன் சீசுந்தி அவனை நயத்தினாடும், பயத்தினாடும் நம் கிறப்பப்படி நடக்க கவக்கலாம் என்று நிறைத்தினாம்! ஆனால், நாம் எதிர்பார்த்தபடி அவன் இல்லை. பெரியவர்களுடன் அடங்கி நடப்பான் என்று பார்த்தால் அதிக பரிசங்கியாக இருக்கிறான். சீவன்குமரன் சீர நந்தினியின் மனம் புண்பற்றப்படி பாட்டா, பாட்டி என்று கூறி விடுத்த புண்ணில் சீவகை பாய்ச்சுகிறான். அவன் மட்டும் சக்கரவர்த்தியின் பிள்ளையாக மட்டும் இல்லையென்றால் அவனுக்கு சரியான பாடம் புகட்டியிருக்கலாம். என்ன செய்யுது?

ஒருசீவகை மறுவாந்தகனை கரிசாலன் கூறியபடி இங்கு அகழ்த்து வருவதாக இருந்தாலும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆயத்தமாக வறு சீவன்குமர். காலாந்தக கண்டகனை பெரிய படை திரட்டி கிளாஸ்டிடக் கறையில் வந்து காத்திருக்க செய்ய சீவன்குமரனாக.

எதற்கும் துக்கைக்கு
போவது நல்லதுதான்!
காலாந்தகன், நல்ல
மதியுதி! அவனிடம்
சீவகனை சீகட்டு
செயல்படலாம்.

அந்த மரபர்களிடம்
சுனியாக விட்டுவிட்டு
வந்துவிட்டோம். நாம்
என்ன செய்யுது? நாம்
எத்தனை எத்தனை
கூறியும் நந்தினி துக்கை
வறு மறுத்துவிட்டாள்!

இப்படியில்லாமல் அவர் மனதில்
பல எண்ணங்கள் ஓடின.

வெளியில் பெரும் புயலும் மழையும் அடிக்கின்றன. அந்தமல்லாம்
அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. ஏனென்றால் அந்தவிட பெரும்
புயல் அவர் மனதில் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

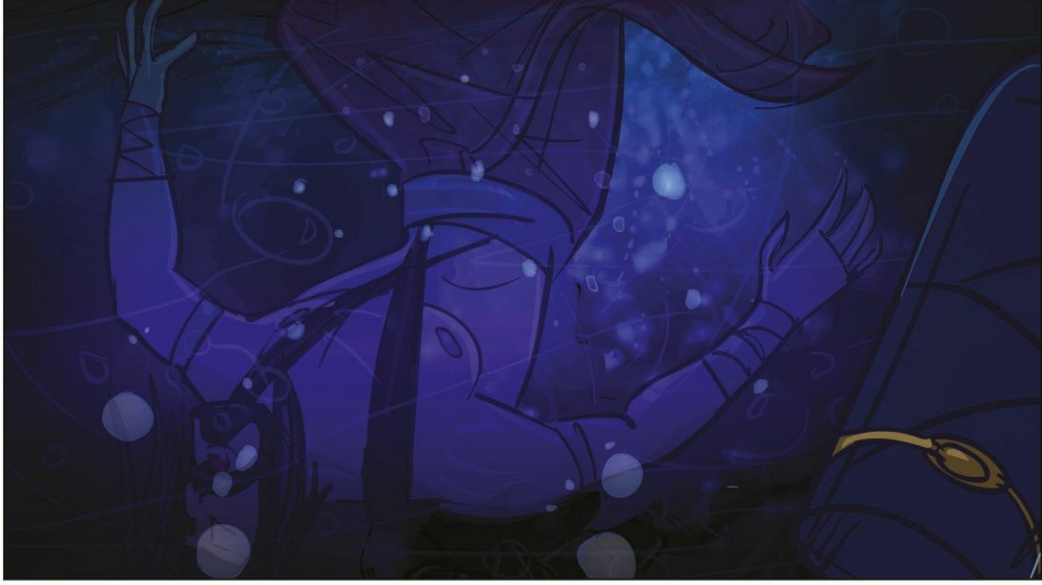

அதனால் வெளியில் அடிக்கும் புயல்
அவருக்கு திரியவில்லை..!

புயல் காற்றில் கிசுகிசிடும்
நீரில் அலைகள், கடல் அலைகள்
போல் ஆர்ப்பித்துப் பழுதுவிட்டதாய்
அந்தப் படகு கவிழ்கிறது.

நுதியின் கை உடைந்து அதில் அடித்து சிசு லப்புகிறார் பழுதடைக்கிறார். போர்களுத்தில் பல சாகசங்கள் புரிந்தாலும் இயற்கைக்கு முன்னால் யார்கூட என்ன செய்ய முடியும்? அவர் என்ன ஆனார்? சோழநாடு பெரும் மாற்றை இழந்துவிட்டதா!?

ஐப்பசி மாதம் என்பதால் மகர சிங்காட்பா சிங்காட்பா என்று சிங்காட்புகிறது. சூதாக்கத்து சிங்காட்பு ராஜகூடத்தில் உள்ள மண்டபத்தின் பின் கட்டில் ஒதுங்கியிருக்கிறான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

அப்போது மண்டபத்தின் முன்கட்டில் பீப்சு சூதாக்கத்து. ஆனால், மகரயின் இறுச்சலில் சிங்காட்பா சிங்காட்பா! அது யாருடைய சூதாக்கத்து என்று பார்க்கிறான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

அமரன்! நான் சங்கராத்தத்தைய பார்க்க சிங்காத்தாள் என் பெரிய அத்தத்தத்த சிங்காத்த அத்தத்தத்த நியாயம் சிங்காத்தாள் விடப்போகவில்லை.

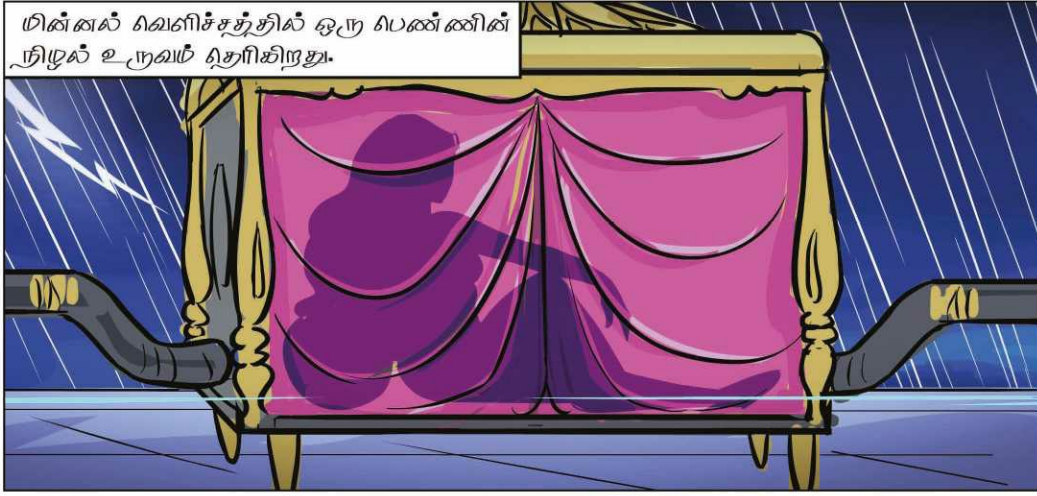
நமக்க பீபாத்தாக்கள், சாத்தாண மன்தாக்கள் அவிவளவு எளிதில் சங்கராத்தத்தைய சந்தித்தாவிட முடியாது பூங்காத்தா!

அப்போது அடிதூறாஜ கீதியில் பல்லக்கை நகலுந்துபடி
தூக்கிக் கொண்டு ஓடி வருகிறார்கள் பழுவூர் கிராமிகள்.

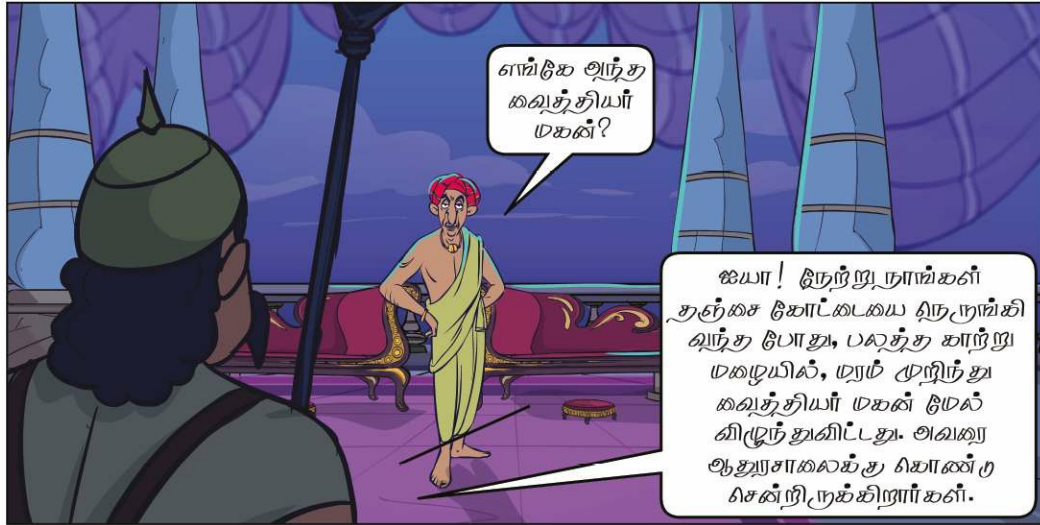
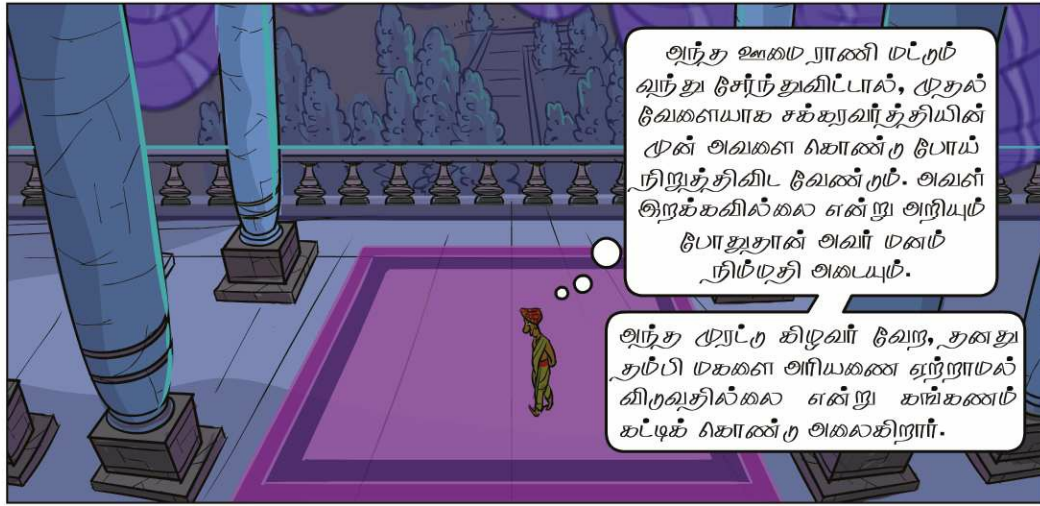

சோழநாட்டு முதன் டிந்திரியின் அரண்மனை.

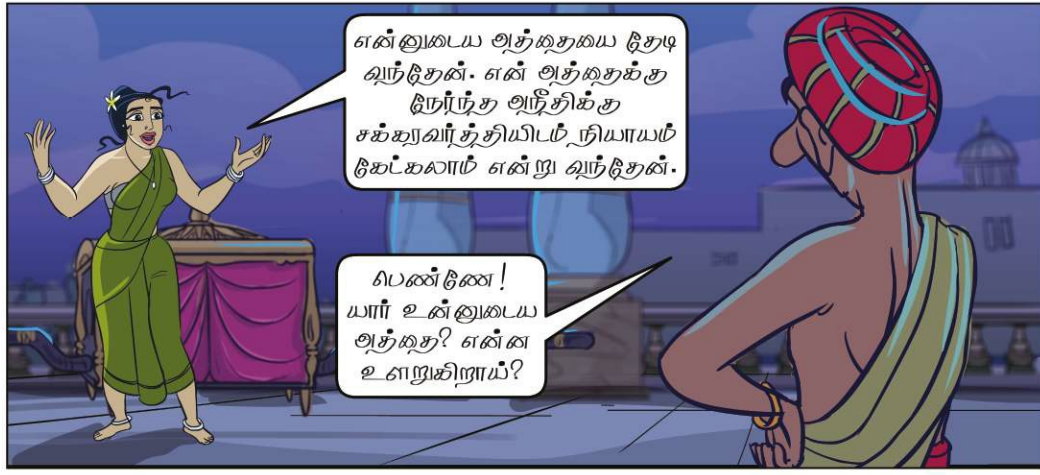
சோழ நாட்டு முதன் டிந்திரியின், கிராமப்பாளர் சேனாபதி பூதி கிண்கிராம சேனாபதி எழுதித் தரவில்லை என்பதால், இளவரசர் அருள்மொழிக்கும், கிராமப்பாளர் இளவரசி காவலி சேனாபதி உட்கொண்டிருந்தார். நடந்தியாக சேனாபதி. ஆதிதீப கிராமப்பாளர் தமக்கு இராஜ்யம் சேனாபதி என்று சொல்லுதல் அருள்மொழி சோழநாடு அருள் பட்டினத்து உரியவராக யுத்தராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்ய சேனாபதி. இத்தகைய கிராமப்பாளர் சமீபத்திலேயே சேனாபதி சோழநாடு முதன் டிந்திரியின் அரண்மனை.

இப்படித் து, பூதி கிண்கிராம சேனாபதி, சோழநாட்டின் கிண்கிராம சேனாபதி.

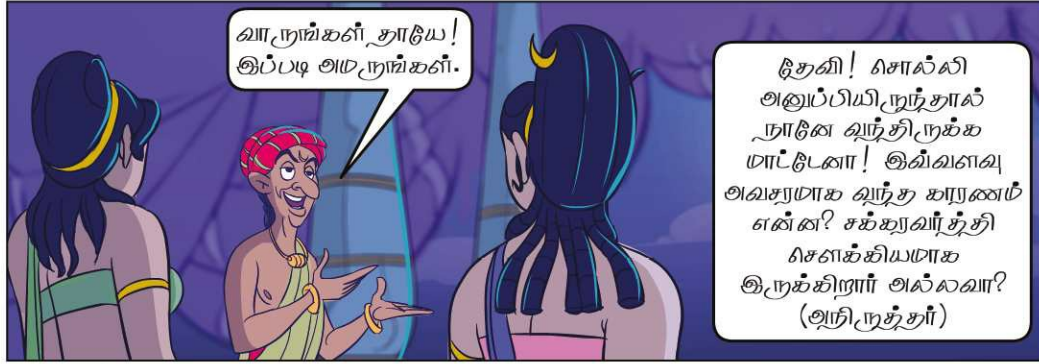
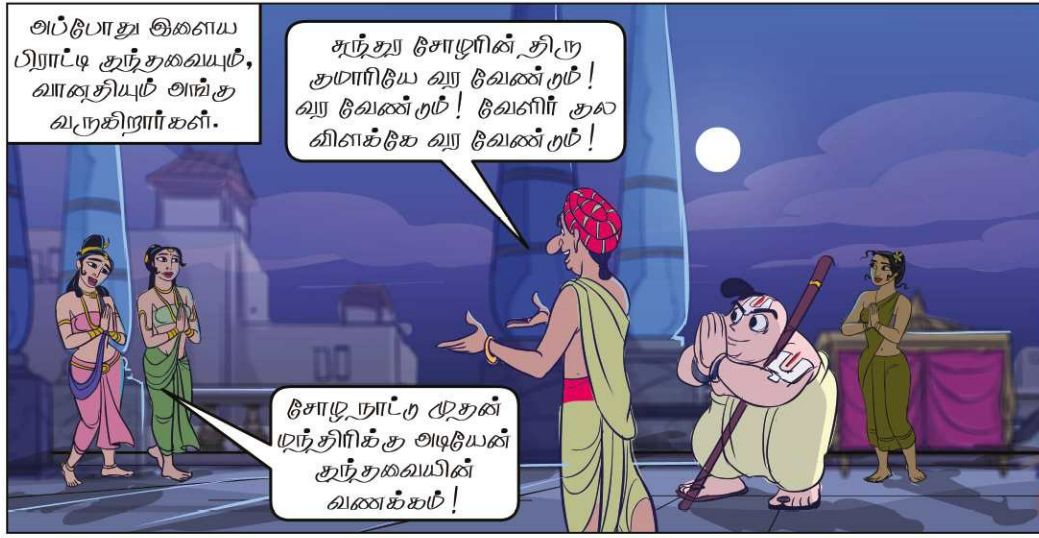

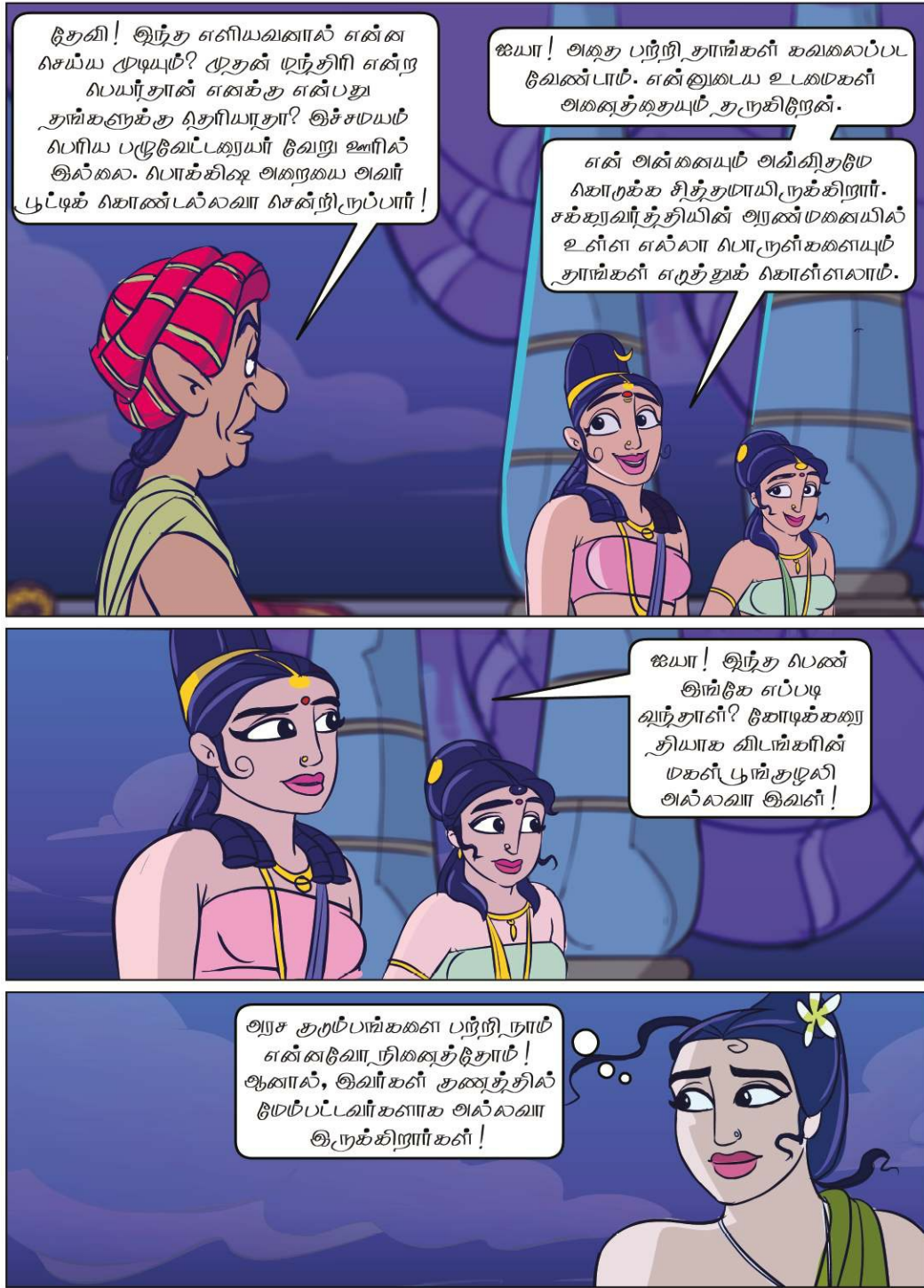

ஆழ்வார்தம்பியான் குறுக்கிட்டு..

முடிவாகப் பூங்குழலியும், ஆழ்வார்தம்பையானும் ஊகர
ராணிகைய அழைத்து வரச் சிவகிணினார்.

அந்தேந்தத்தில், அந்த ஸ்தாபனைய பற்றி தந்தகவக்து ஏன்
இந்த ஆர்வம்? எந்த அளவுக்கு அந்த ஊகர பண்கண பற்றி
இளைய பிராட்டிக்கு தெரியும்? என்று கேட்கிறார் முதன் டிந்தி.
அதற்கு தந்தகவ, தன் தந்தை தந்தை சோழ சக்கரவர்த்தி
அந்த பண்கண்சிக்கும், தனக்கும் உள்ள உறவை பற்றி
முழுதும் தன்னிடம் கூறியிருப்பதை அறிந்தாரிடம் எடுத்துக்
கூற... ஆனால், அந்த ஊகர பண் இறந்தாவிட்டதாகவும்,
இவ்வில் தனகிடும், சில சமயம் ஆகி வடிவத்திடும் அந்த
தன்புத்தாவதாகவும் கூறியதாக கூறுகிறார்.

ஒருநாள் தந்தை சோழர் அறையிலிருந்து அந்த ஓலக் குல்
கேட்டு வானி ஓடிச் சென்று பார்த்ததையும், சக்கரவர்த்திகைய
ஆகி வடிவமாக அந்த படிமுத்திய உருவம்
இளையராணிகைய போல் தோன்றியதாகவும் கூறுகிறார்.

அக்து கவுத்து பார்த்தும் போது நுந்தினிக்கும்,
முந்தாகினிக்கும் உருவத்தில் ஒற்றுமை இருப்பதையும்,
இக்துடைய வாணர்களுக்கும் கிறீனும் கூறியதாக முதன்
முந்திரியிடம் கூறுகிறார். அதுதான் தனக்கு தெரிந்த
விவரங்களை துந்தவையிடம் கூறுகிறார் முதன் முந்திரி
அறிஞர்கள்.

அந்த ஊமை பிணம் கலங்கிய விளக்குத்திலிருந்து
தூசித்து இறந்துவிட்டதாக கூறுகிறார். ஆனால் அவள்
இறக்கவில்லை. கடலில் வந்த வலைகள் ஒருவன் அவளை
காப்பாற்றி கறு ஒதுக்கினான். அக்து கண்டதும் நான்
சங்கரவர்களுக்கு நன்கு செய்வதாக நிகழ்த்து, அந்த
வலைகளிடம் பணம் கொடுத்து அந்த பிணத்தை
இலங்கையில் உள்ள தூவாது ஒரு தீவில் கொண்டு போய்
விடுப்படி சாக்ஸென், என்று தான் செய்த தவறான ஒப்புக்
கொண்டார்.

மேலும், சில விவரங்களை கூறுகிறார். தான் ஊரில்
இல்லாத சமயம், அந்த பிணம் பழையாக நுந்திநுந்தாகவும்,
பெரிய பிராட்டியின் அரண்மனைத் தோட்டத்தில் வந்து சில
காலம் தங்கியிருந்ததாகவும், அப்போது இரட்டை குழந்தைகள்
பெற்றுப் போட்டிவிட்டு ஒடிப் போனதாகவும், ஆனால்
அக்குழந்தைகள் என்ன ஆனார்கள் என்பதை பற்றி தனக்கு
தெரியவில்லை என்றும், அக்குழந்தையின் தந்தை யார் என்பது
தனக்கு தெரியாது என்றும், ஆனால் அந்த யுகசியம்
தெரிந்தவர்கள் மூன்று பேர். ஒருவர் பெரிய பிராட்டி,
இன்னொருவர் தீதன் அழகனின் அன்கை, மற்றொருவன்
ஊமை பிணம் என்று கூறுகிறார். அதிலிருந்து இளைய பிராட்டி
ஒரு பூதத்துக்கு வருகிறாள். அக்குழந்தைகள் இரண்டு
தந்தை சோழ சங்கரவர்க்குயின் மூலம் பிறந்திருக்கலாம்
என்று.

முந்தானிகைய, ஆழ்வார்க்கடியானும், பூங்குழலியும் இசை
சூதாட்டம் அகழகுத் துடிக்கிறார்கள். அந்தநேரம்
இவள்காற்புலம் வழுக்கமாக விளையுமே நேரம்.

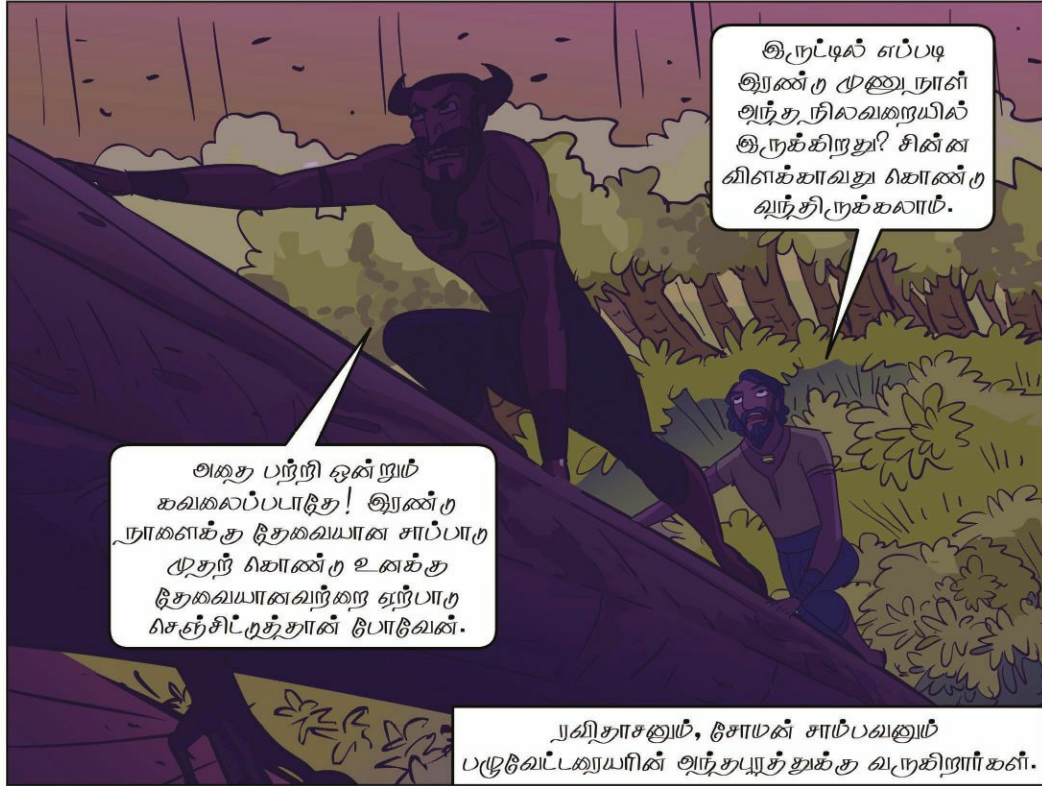

இவள்காற்புலம் வழுக்கமாக விளையுமே நேரம், மக்கள் இவள்காற்புலம்
புலம் விளையுமே நேரம் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

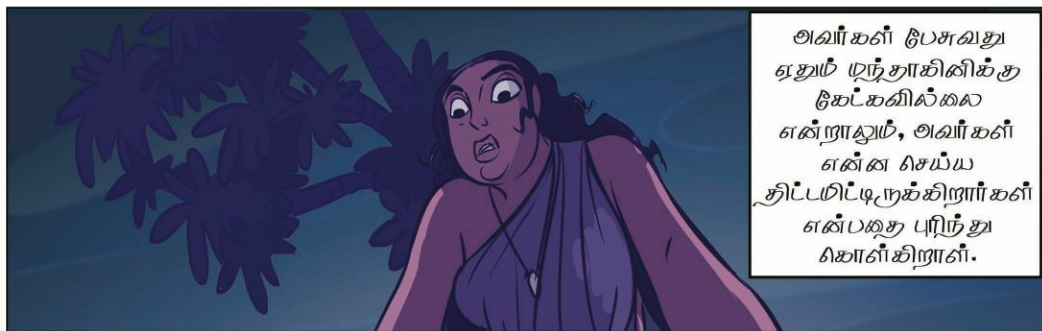
புயல் காற்றில் மரங்கள் விழுந்து கிடக்கின்றன.

இருட்டில் எப்படி
இரண்டு மூன்று நாள்
அந்த நிலாவடியில்
இருக்கிறது? சின்ன
விளக்காவது கொண்டு
வந்திருக்கலாம்.

அதை பற்றி ஒன்று
கவலைப்படாதே! இரண்டு
நாளாகத் தேக்கவாயை சாப்பாடு
முதற் கொண்டு உனக்கு
தேக்கவாயைவற்ற ஏற்பாடு
செஞ்சிட்டுத்தான் போடுவன்.

புவிதாசனும், சோமன் சாம்பலனும்
பழுவெட்டையின் அந்தப்புரத்தில் வருகிறார்கள்.

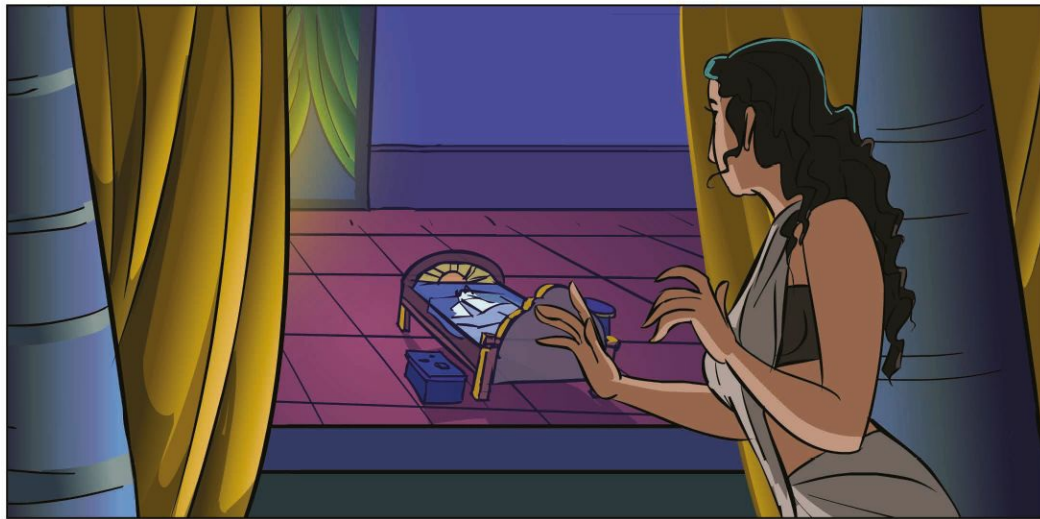

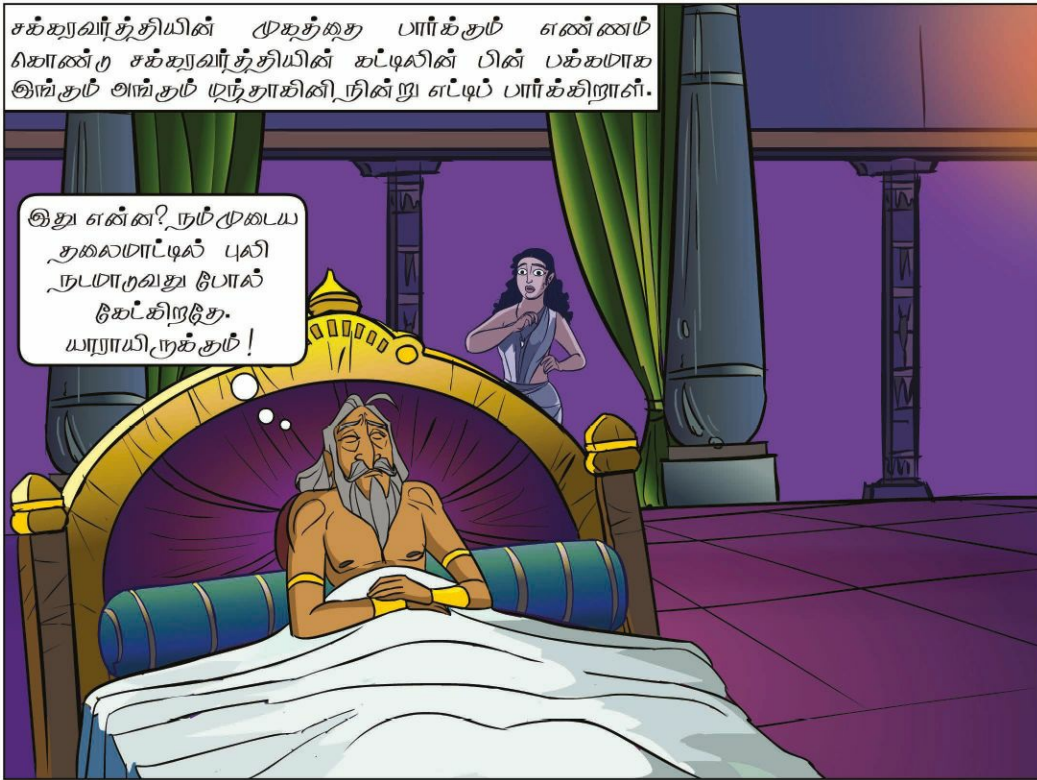
இருவரும் விளக்கக் கொடுத்துக் கொண்டு நகரில் உள்ள காலத்தின் வழியாக நிலவறைக்குள் செல்கின்றனர். அவர்களை பின் தொடர்ந்து டிந்தனாகியும் பதனாகி பதனாகி செல்கிறார்கள்.

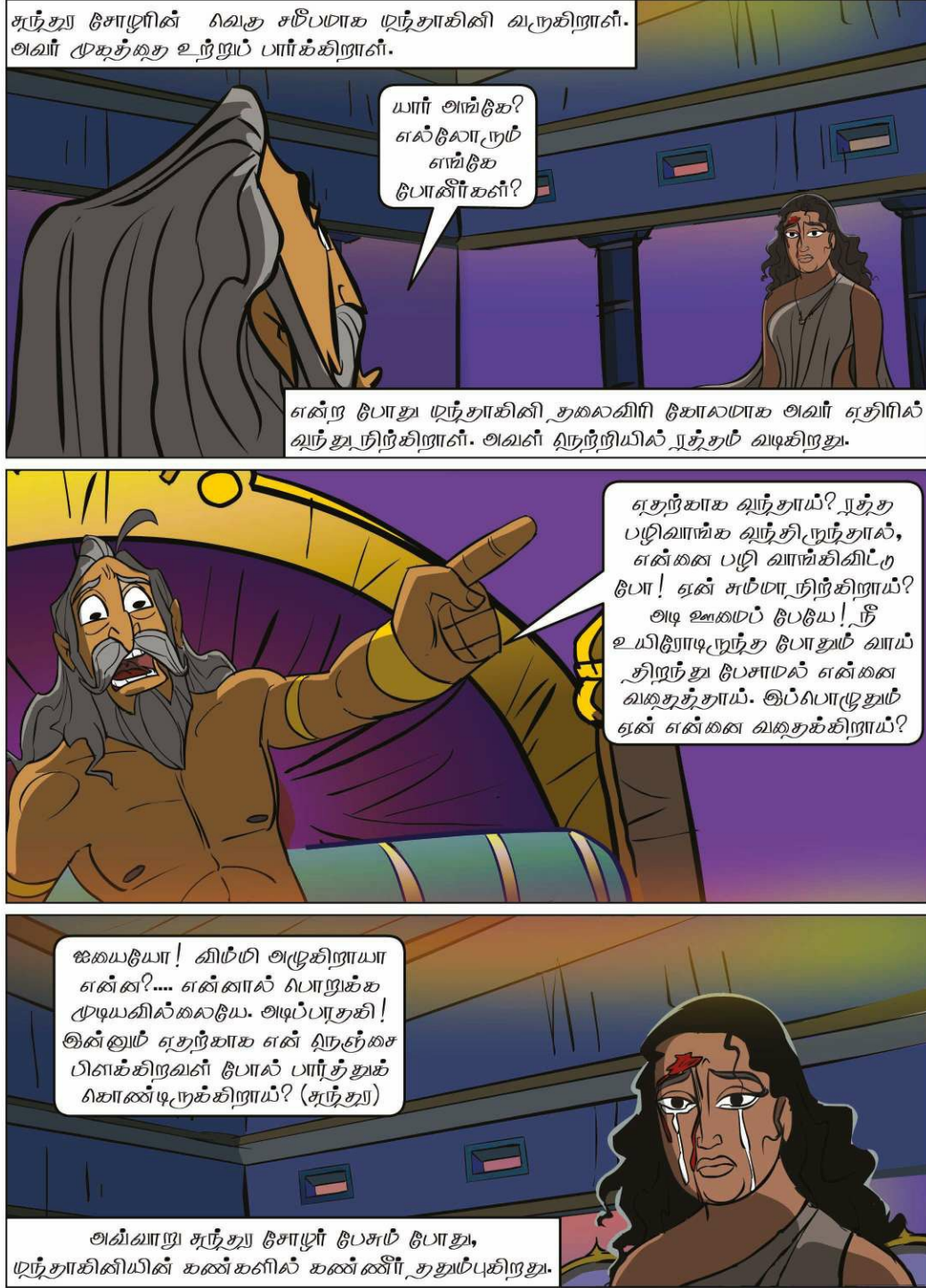
அப்போது ஒரு அறையின் சன்னல் வழியாக எதிர்பார்த்த காலத்தின் டிந்தனாகியும். அந்த உற்று பார்த்து சுகல அகசங்கிறான் சோமன் சம்பவம்.

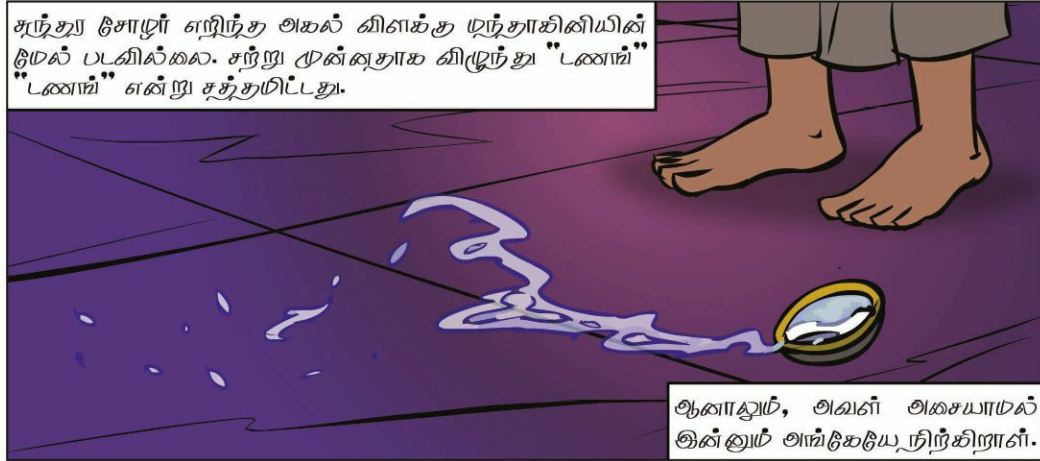
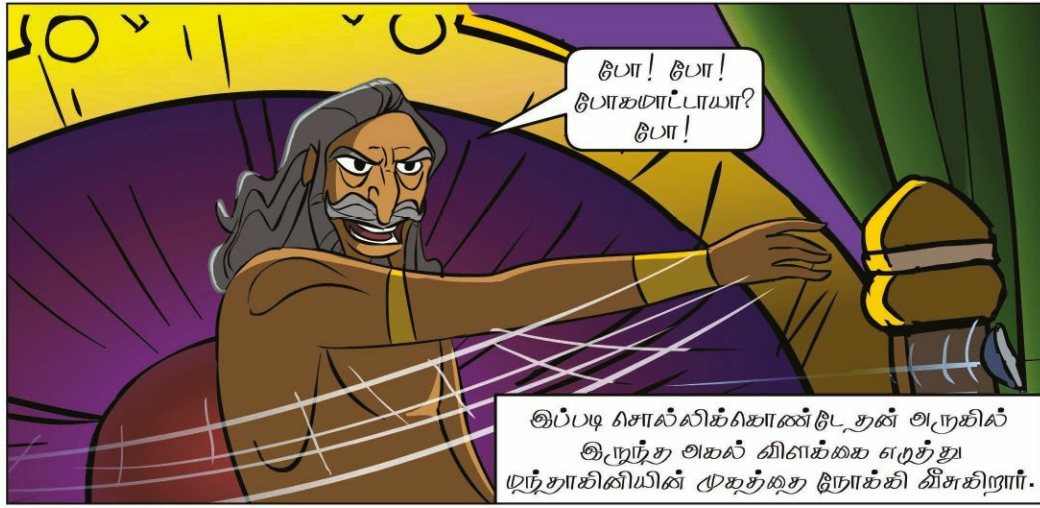

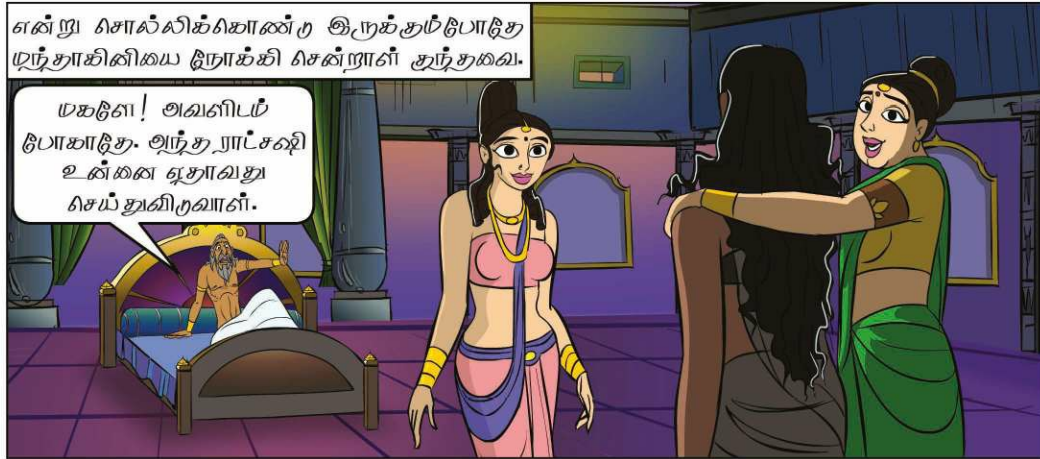

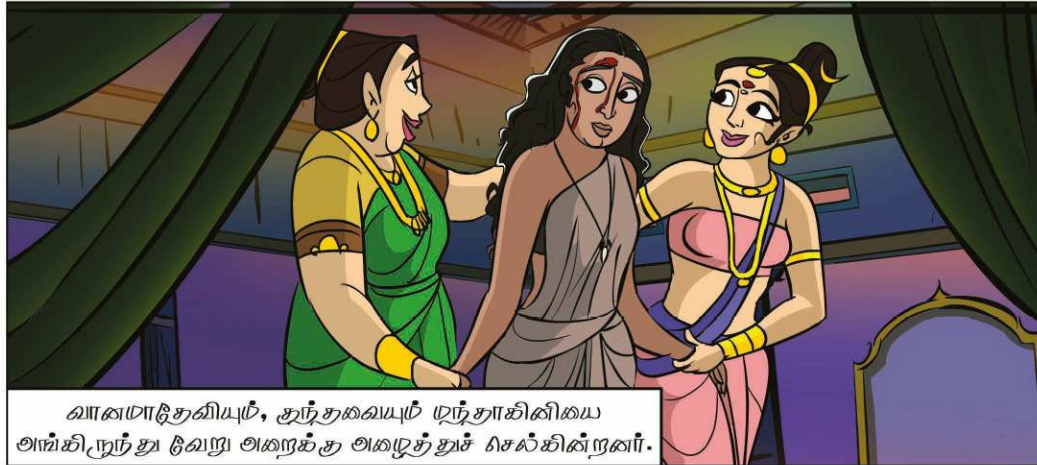

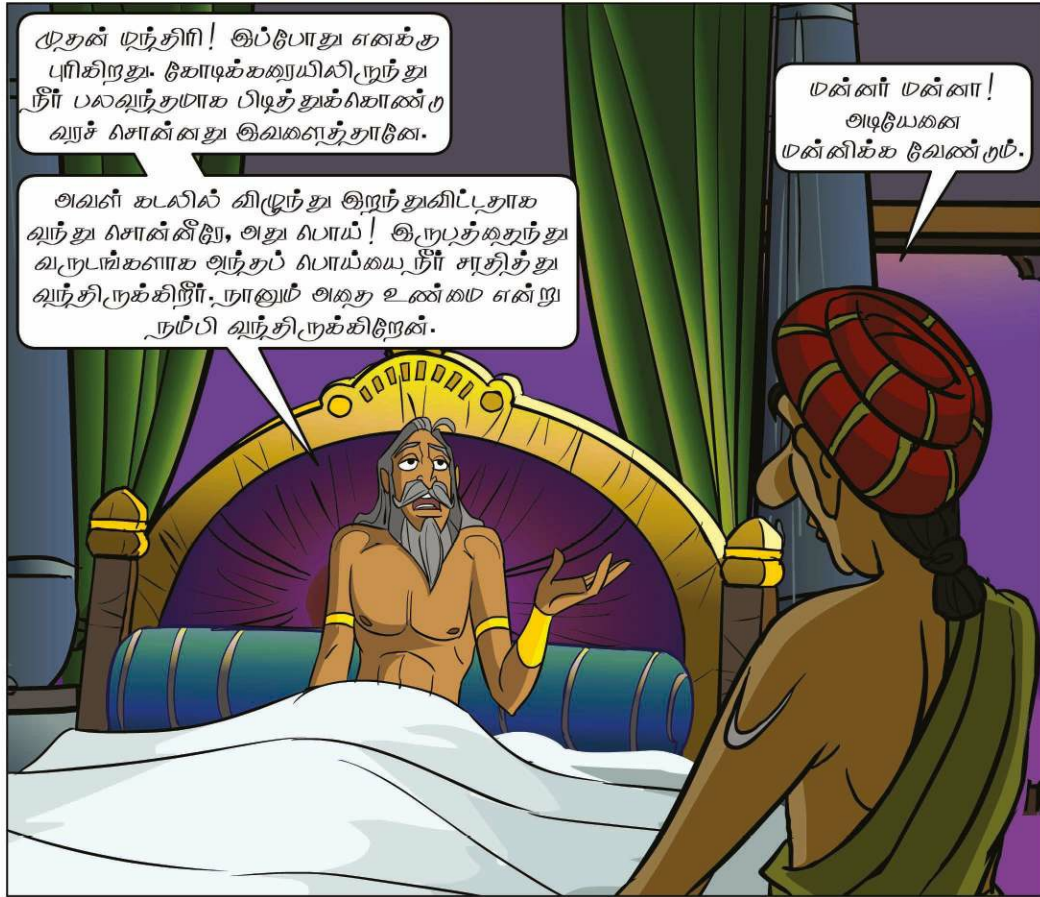

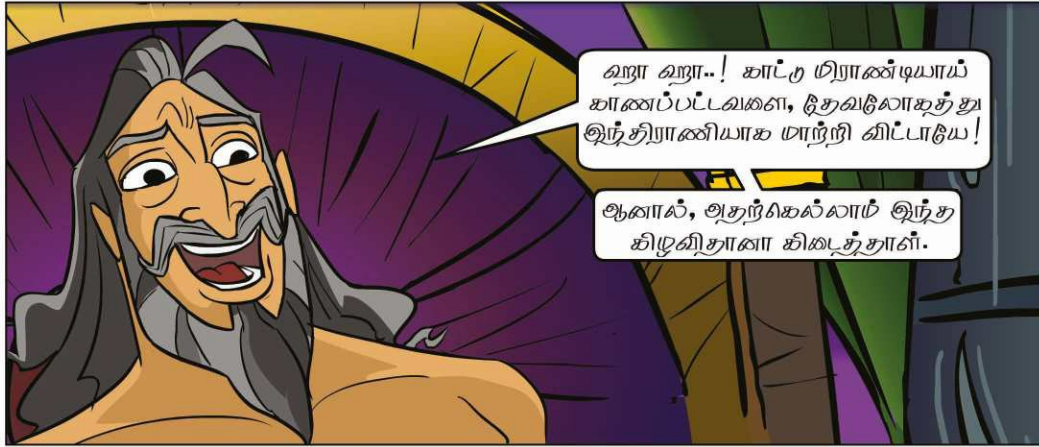

இவ்வாறு அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது வானபாடிசுவியர், சூதூகையியர் மந்திராசிகிகைய அலங்கரித்து சங்கரவர்த்தியின் அறங்கு அழகுத்து வருகிறார்கள்.

நீயும், உன் குறும்புத்தாறும்
சுகலாடிகுற சுகலாடிகுறயாக
எனக்கு வேண்டியவர்கள்.
ஆகையால் உன்கைநான்
எச்சரிக்கிறேன். உன்னுடைய
அரண்மனையில் நீ விரைந்த
வந்தது கவந்தி. நுக்கிறாடிய,
அந்த நுக்கினி, அவன் மனித
உரு விரைந்தராட்சி!
உன்னுடைய குறும்புத்தாறும்,
சொழி குறும்புத்தாறும் வேறுபாடு
அறிப்பதற்கு வந்தவன்.
அந்த குச்சியான சமயத்தாறு
எதிர்பார்த்து
விரைந்திருக்கிறான். அவனை
அரண்மனையிலிருந்து, உன்
உள்ளத்திலிருந்து
அப்படிப்பதற்கினிட்டு மறு
காரியம் பார்!

அஹி எழுந்திருக்கிறார்
பழுதேட்டறையர்.

கனவுதான்!

சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

எப்படியிருந்தாலும் இனி சர்வ
ஜாக்கிரதையாக இருக்க
வேண்டும். அவளின்
அந்தரங்கம் என்னவென்று
கண்டுபிடித்தேயாக வேண்டும்.

பழுதேட்டறையர் இருந்தும் தோகைகளைச் சுற்றி வளைவார்
கண்புரண்டு ஒருகிறதும். தோயில் எப்போது கிழிந்தோ
திரியாது.

மகமூம், காற்றும் ஒய்ந்தபாடிக்கை. தூங்கா
புரமேஸ்வரியின் தோல் பார்த்துத் தோட்டுகிற வளைவார்
வடிவத்தோடு காந்திரங்கிறார் பழுதேட்டறையர்.

பலஞ்சு காற்றினாடும், வெள்ள அரிப்பினாடும்
அக்கறையில் இழுந்து வெப்ப மரம் ஒன்று வேரோடு
சாய்ந்து விழுந்திருந்தது. அது அக்கறையில்
கொண்டிருக்கும் ஒரு பாடல் போல் அகமர்ந்துவிட்டது.

ஆனாலும், கொள்ளிடத்து
வெள்ளத்தில் சிக்கி படகு
கவிந்துதலில் பழுதடைந்தாய்
களைப்படைந்துள்ளார். ஆகையால்
அவருக்கு சிறிது ஓய்வு
தேவைப்படுகிறது. அவர்
கொண்டில் இழுந்து பிரசுரத்தை
சாப்பிட்டுவிட்டு அந்த
மண்டபத்திலே படுத்துக்கிடக்கிறார்.

மஞ்சிரவாசி ஏன் இங்கு
பறந்துக்கிடக்கிறான் !
கொள்ளிட உடைப்பில்
சிக்கி சிதந்து கிஞ்சுப்
போய்க்கிடானா?

மஞ்சிரவாசி !
மஞ்சிரவாசி.... !

என்று கைப்பிட்டுக் கொண்டு, விழுந்து கிடக்கும்
பெரிய மரத்தின் கீழ் ஏறி வருகிறான் சூரவரான்.

பழுதெட்டையார், அவன் வருவதை பார்த்து
தூங்குவது போல் பாசாங்கு செய்கிறார்.

கடம்பூர் மானிகை.

அந்தியத்தேவன் பாதாளத்திலிருந்து ஒரு கதவைத் திறக்க, அவன் எதிரில், அவனை சுற்றி காட்டு மிருகங்கள் வாய்பிளந்து சமாண்கு காத்திருக்கின்றன.

ஆ! என்ன இது? எல்லா மிருகங்களும் எனக்காக காத்திருப்பது போல் இருக்கிறதே! (அந்தி)

இது எந்த இடம்? பார்க்க மாறி உதாவது காட்டுக்கு அந்துகிட்டோமா! கையில் ஆயுதம் கூட இல்லை. அதுவும் ஆற்று வள்ளத்தில் அடித்துக் சமாண்கு போய்க்கிட்டது. இந்த நரிக் கூட்டம் வேறு நாம் எங்கு சிசுநூலும் நம்மை கிறுவுவதாக இல்லை!

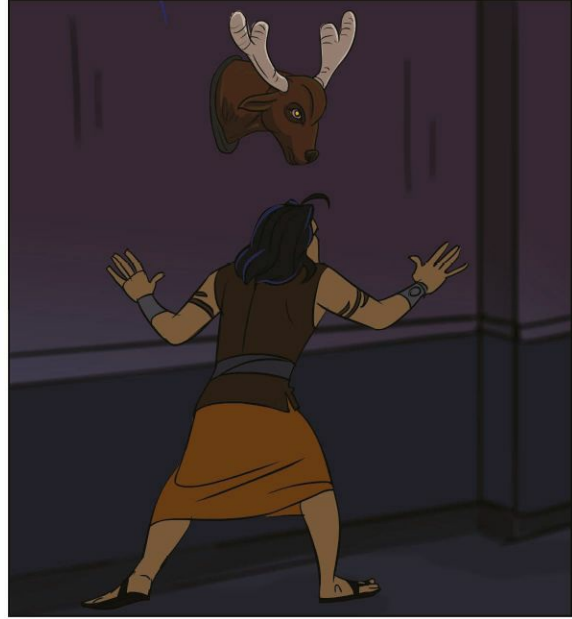

பெரிய கதவு அவன் கையில்
சுட்டுப்படுகிறது.

இது என்ன கதவு போல்
அல்லவா இருக்கிறது! ஆம்,
கதவுதான்! ஆனால், வெளிப்
பக்கம் பூட்டியிருக்கிறார்கள்.
வேறு ரகசிய வழி இருக்கா
என்று பார்க்க வேண்டியதுதான்.

அந்த ஒரு யாகனயின் சுகை
சுவற்றில் பொறுத்தியிருக்கிறார்கள்.
அதன் சூதும் கையில் அகப்படுகிறது.

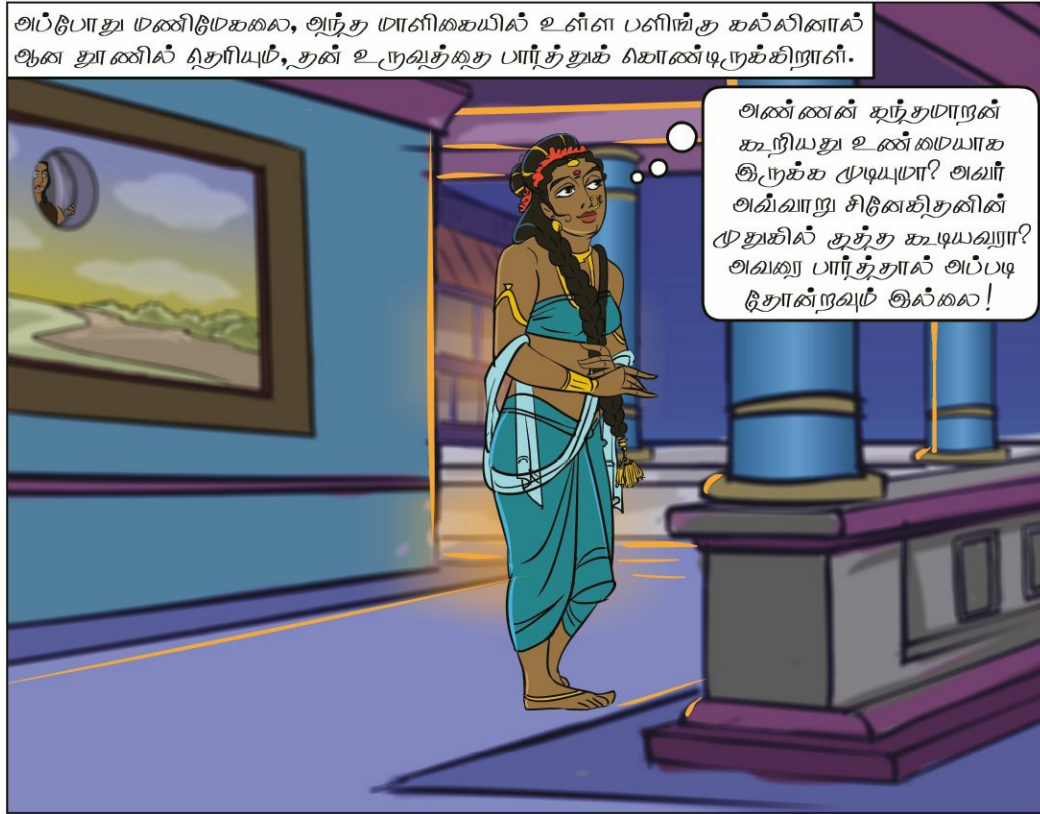
ஆ! யாகன! யாகனயின்
சூதும். யாகன
இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன்,
இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன்
என்பார்கள்! இறந்தாலும்
உன்னால் எனக்கு ஒரு
பயனும் இல்லை.

என்று கஉறியபடி அதன் சூதும் கை
கொடுத்தில் திருக, அப்போது திடீரென்று
சுவற்றிலிருந்து விவரிச்சம் உள்கொ பாய்கிறது. அங்கே வுறி கொன்றுகிறது.

அட! வுறி கிகுத்துகிட்டது.
அங்கே இருக்கும் அந்த
பெண் சூதும்மாறனின் சூதும்
மணிமுககொகொகொ!

இது என்ன அவருடைய முகம்
மாதிரி திரிகிறதே! ஒரு
வேளை நம் மன பிரம்மமேயோ?
இல்லை, அவர் முகந்தான்!

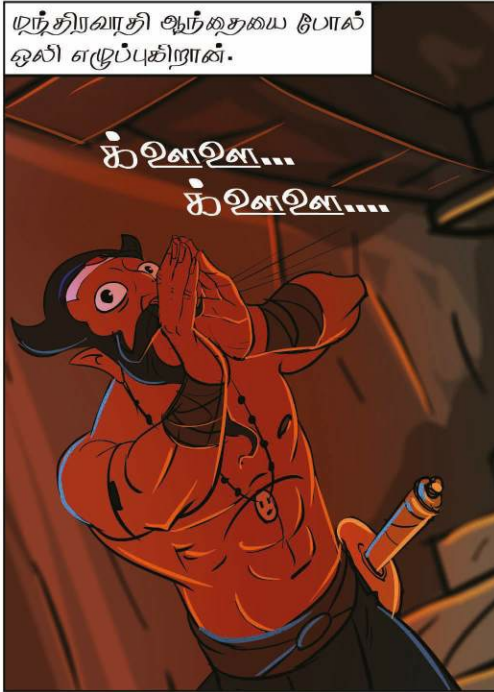
உடனே உருவம் திரிந்து இடத்திலிருந்து
அதற்கு எதிர் திசையை பார்க்கிறான். ஆனால்
அங்கு ஒவியம் மட்டும்தான் இருக்கிறது.

உண்கமயில் இது என்
மன பிரம்மமாகத்தான்
இருக்க வேண்டும்!
அவர் இந்த வழியாக
என் வரப்போகிறார்?

புவிதாசனும் அவருடைய ஆட்களும்
வந்தியத்தேவன் வந்து அதே
சுரங்க வழியாக, கடம்பூர் தேவக்கை
மண்டபத்திற்கு வருகிறார்கள்.

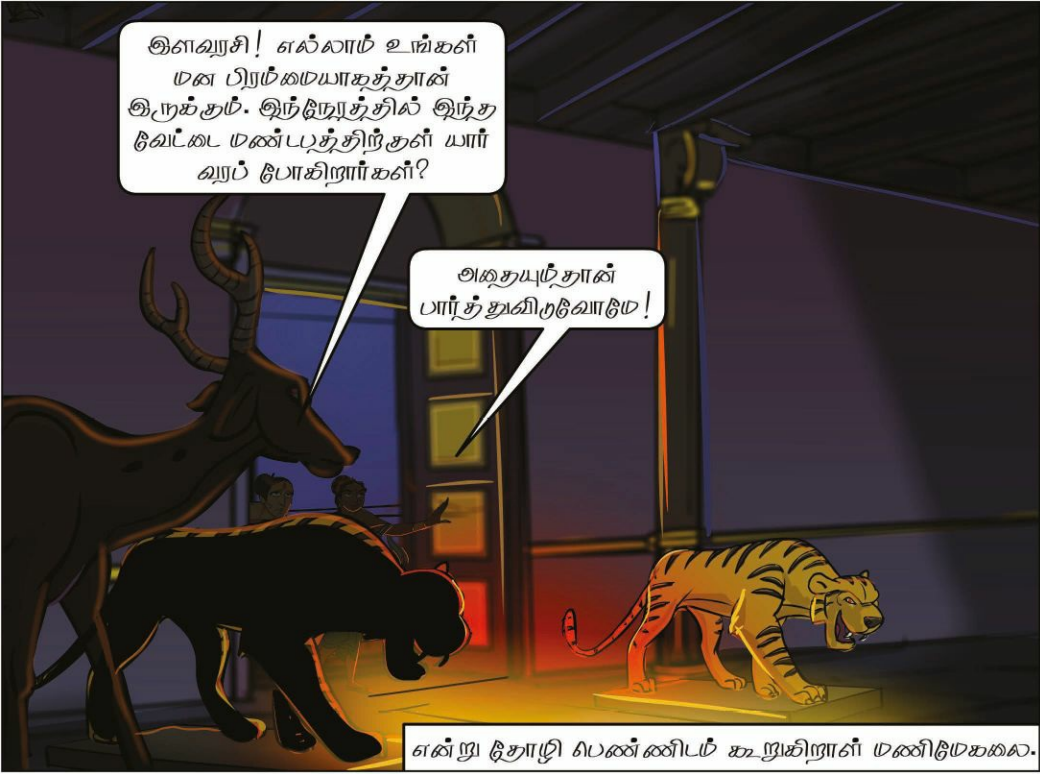

என்று எண்ணி, ஓடி மறைந்து கொண்டிருக்கிறான். அப்போது சுவைக்க மண்புத்திரன் கைகவசியுடன் காண்கிற இரண்டு பிண்கள் வருகிறார்கள்.

இளவரசி! எல்லாம் உங்கள் மன பிரமிக்கையாகத்தான் இருக்கும். இந்நூலில் இந்த சுவைக்க மண்புத்திரன் யார் என்று சொல்கிறார்கள்?

அகையுத்தான் பார்த்துக்கொடுக்கிறேன்!

என்று சிவாஜி பண்ணிடம் கூறுகிறான் மணிமுகம்மா.

மணிமேகலை, தான் சொன்ன அந்திபூந்த
விளக்கை தூக்கி பிடித்து சுற்றும் முற்றும்
பார்க்கிறாள், யாருடியோ திருவது போல்.

நடல் டீவகன்! அவர்கள்
என், சிறகு கத்திக்
கூவகல் கவக்கவில்லை.

மீண்டும்
ஆந்திரியின்
சூல்!

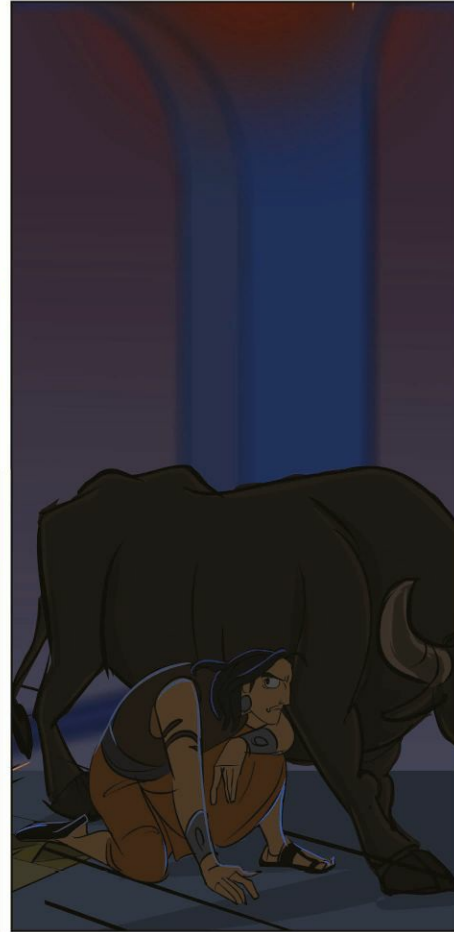
இது அந்த
மந்திரவாதியின்
சூல்தான்!
சந்திரியின் கை.

அந்த கதகதல் அகல்
கூவகன், சூல்தான் எப்படி
அவகன், சூல்தான் சிவல்
கூவகன். ஆந்திரியின்
காரியங்களில், நாம் நபருவது
ஒன் டூம் நமக்கு புத்திரில்லை.
யார்தான் நகசிய வதிரியாக
வருகிறார்கள் பார்த்து வகிடுவோம்.

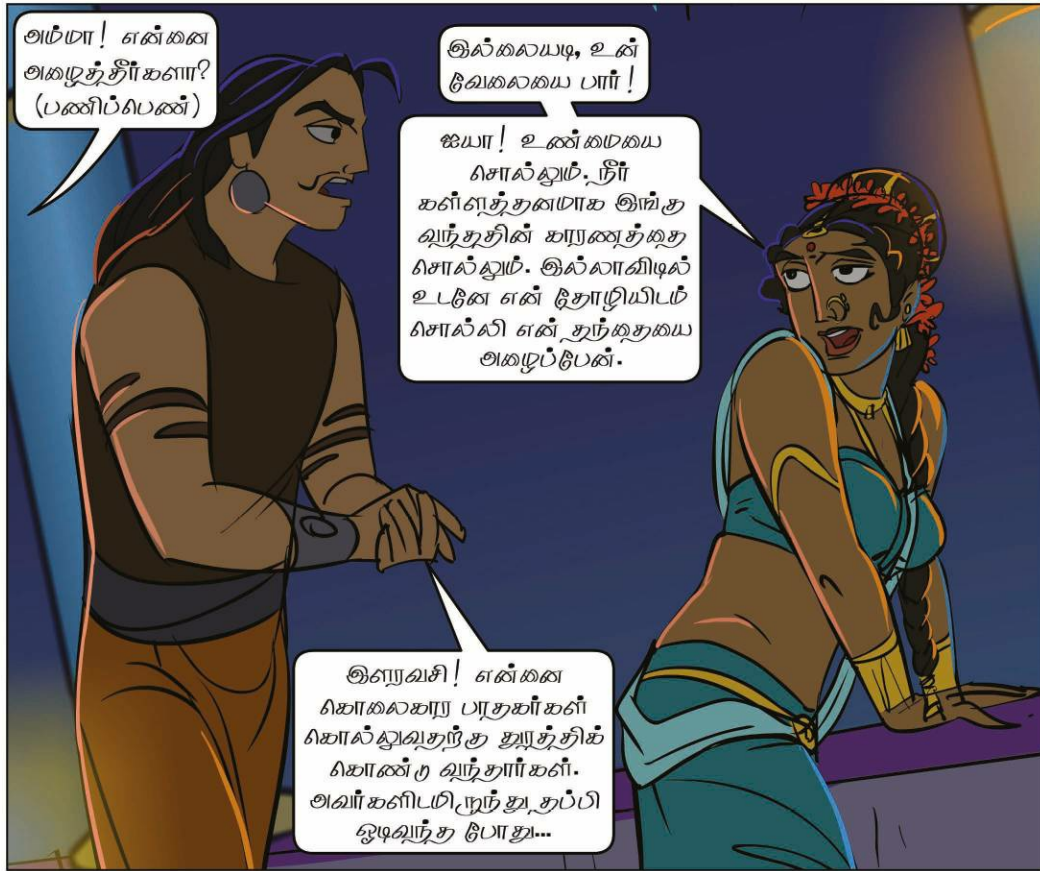

இந்த பண்ணிடம்
என்ன சொல்லி
கிட்டா, எப்படி சூப்பிச்
செய்வது? ம்....

மணிமீறக்கலை அவனை எடுத்து
கிறவது சீபாஸ் பாய்க்கிறாள்.

அம்மா! என்னை
அழைத்தீர்களா?
(பணிப்பெண்)

இல்லையடி, உன்
சீமைகையை பார்க்க!

ஐயா! உன் கையை
சொல்லும், நீர்
கள்ளத்தனமாக இங்கு
வந்ததில் காரணத்தை
சொல்லும். இல்லாவிட்டால்
உட்கு என் சீமாட்டியிடம்
சொல்லி என் தந்தையை
அழைப்பேன்.

இளையவா! என்னை
சொல்லக்கூற பரதகர்கள்
சொல்லுவதற்கு தயார்
சொல்லுவதற்கு தயார்
அவர்களுடைய தந்தை
ஒடிவந்த சீபாஸ்...

பூமியில் ஒரு
துவாரம் திறந்து
அதில் நுகழ்ந்து
சுப்பிக்கலாம் என்று
அந்தோபாது, அந்த
வழி இங்கே கொண்டு
அந்தோபாது.

உண்கமைய சொல்லும்!
கொக்காரர்கள் கனிபிறந்து
சுப்பிவந்தாக ஒரு அந்தோ?
இல்லை, கொக்க
செய்வந்தாக இங்கு அந்தோ?

சிவ சிவா! நாராயணா!
நான் யாழ்ப்பாணம் கொக்க
செய்வந்தாக அங்கிலை.
இது சந்திரன்!

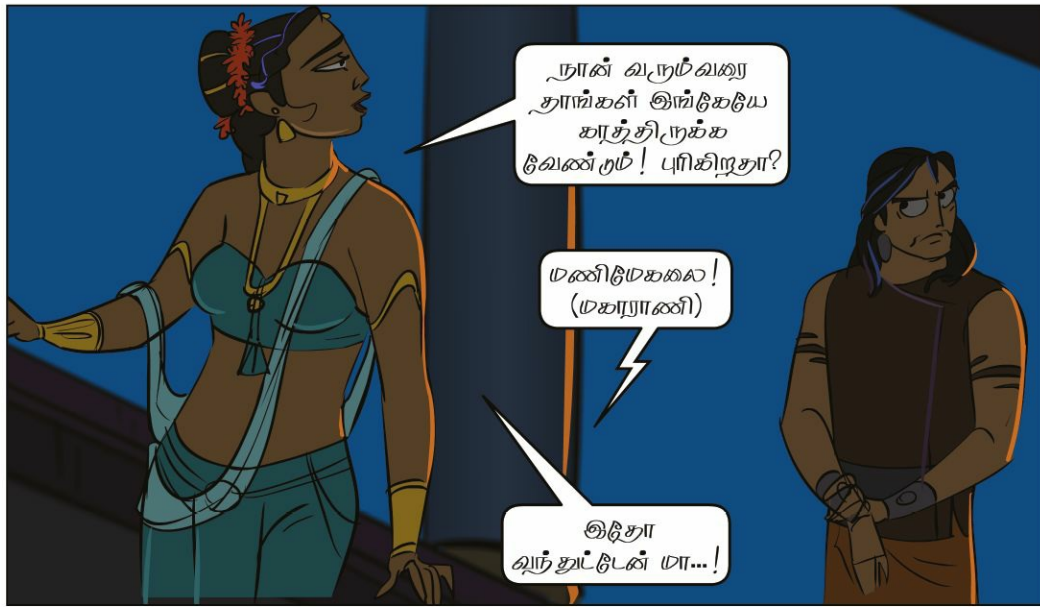

அம்மா! அம்மா!
சுஞ்சுக்காரர்கள் தோட்ட
வாசலில் அந்த கிட்டார்கள்.
மகராணி உட்கிடை சூங்களை அந்த
சொன்னார்கள். (பணிப்பெண்)

இகையுராணியின் அழகு, அவளின் நாகரீக டீசாற்றமுல் சோழநாடு
முழுதும் பிரசித்தம் பெற்றிருந்தது. அதனால் கட்டியம் கெட்ட
சிகசகய ஆர்வத்துடன் பார்த்திருள் மணிமேகலை.

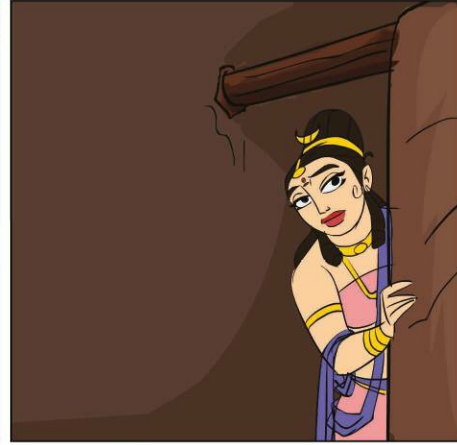
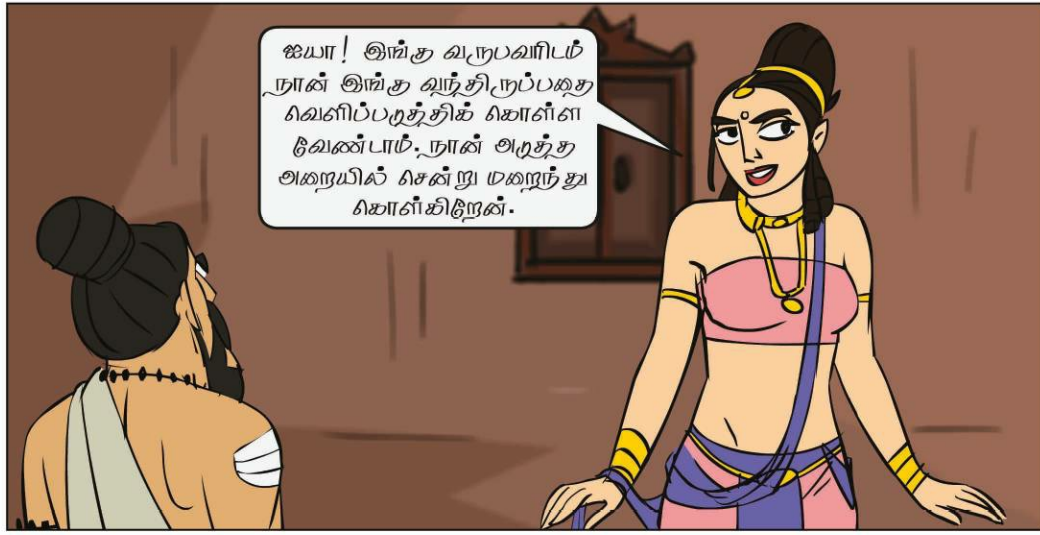
இதுதான் நல்ல சந்தர்ப்பம்!
காவலர்களின் கவனம்
முழுதும் நடுத்திரியின்
பக்கம் சென்றுவிடும். இந்த
சந்தர்ப்பத்தில்
சுப்பினாத்தான் உணர்.

அந்தியுத்தேசவன் தப்பித்து இந்த அழியாதத்தான் கறு
வேண்டும் என்று யுகித்து, அவன் தப்பி வருவதற்கு
ஏதுவாக ஒரு நீண்ட முத்தகுத சுவற்றில் சாய்த்து
கொடுத்து சாயாராக கரத்திருக்கிறான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

சங்கரவர்த்தனரின் அருகாமையால் குழந்தைகள்
இருவரும் இவ்வாறு கலியாண கண்டம்
காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை யமன்
நிரூபிக்கிறான்.

சங்கரவர்த்தனரின் யமன்
பழைய மாணிக்கமாய்ச்
சென்றது பாக்ஷிஷ்
நிலைமையில்
மகத்திருக்கிறான்.
அருள்மொழியின் யமன்
யாக்கை பாக்ஷிஷ்
அங்குசத்தில்
ஒளிந்திருக்கிறான்.
அவர்கள் இருவரும்
சுருத்த நிறத்தில்
சங்கரவர்த்தனரையும்,
பொன்னியின் சிவனையும்
காப்பாற்றுவது உற்ருகையால்
பொறுப்பு.

என் முத்திரை மோதியதற்கு எடுத்துக் கொண்டு உம்
சீடன், தந்தைக்கு போகட்டும். நீர் திருவாரூர் சென்று
இளவரசருக்கு எச்சரிக்கை கொண்டு. சிவனாரா...?

நான் சீடருடைய பட்டத்து இளவரசருக்கு
காப்பாற்றுவதற்காக கட்டிப் போகிறேன்.
மெளனியில் உள்ள அந்தக் கதவு எடுத்துச் செல்லப்
போகிறேன். தாய்க்கு தெரிந்தால் சமீபத்தில்
சுருவானே. (என்று உயர்க்க கண்ணிர் பழுக்கிறார்கள்)

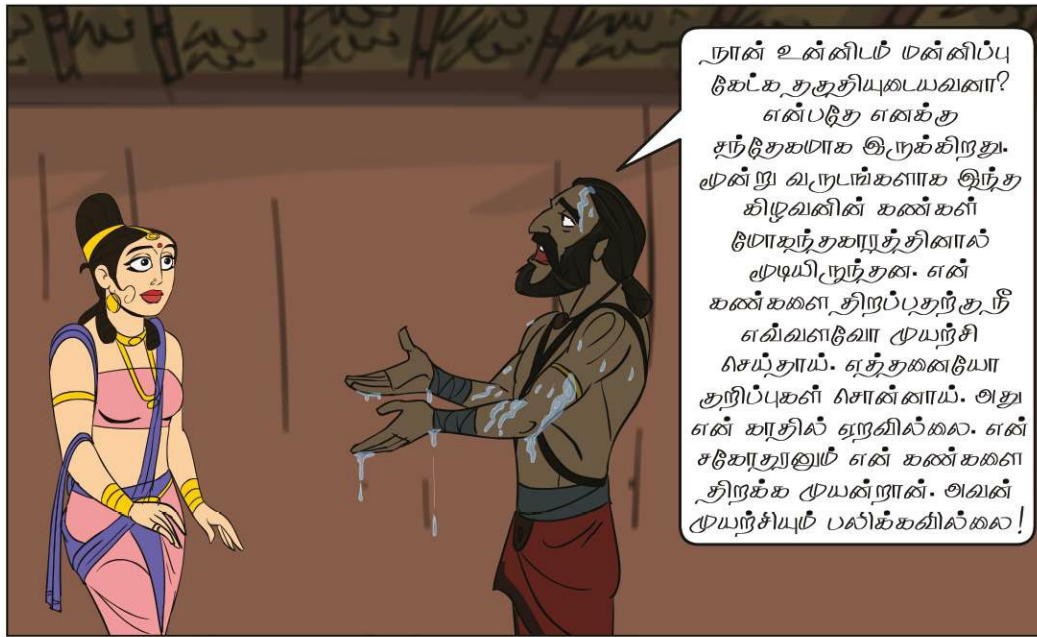
பழைய பாட்டிலுக்கு எல்லா உண்களையும்
எப்படியோ ஒதுக்கி இருக்கிறது. ஆகா! அவர்
நடுத்திரியை எதுவும் செய்துவிட்டால் சூதாட்டம்
நிறுத்தி கொண்டு. இவ்வாறு நாம் இந்த
அறையில் ஒளிந்திருப்பது முடியாமல்.

என்று எண்ணி அந்த அறையை விட்டு வெளியே வருகிறான். இவ்வாறு பிராட்டியின்
பாது சிலம்பொலியைக் கேட்டு, பழுக்கிறார்கள் திரும்பி அவளை நோக்கி நடந்தபடி...

தாயே! நான்
ஊகித்தது சரிதான்.
அந்த அறையில் நீ
இருக்க கொண்டு
என்று கருதினேன்.
உன் முத்திரை பார்த்து
பெருமூலம் எனக்கு
தெரியும் இவ்வாறு.
(பழுக்கிறார்கள்)

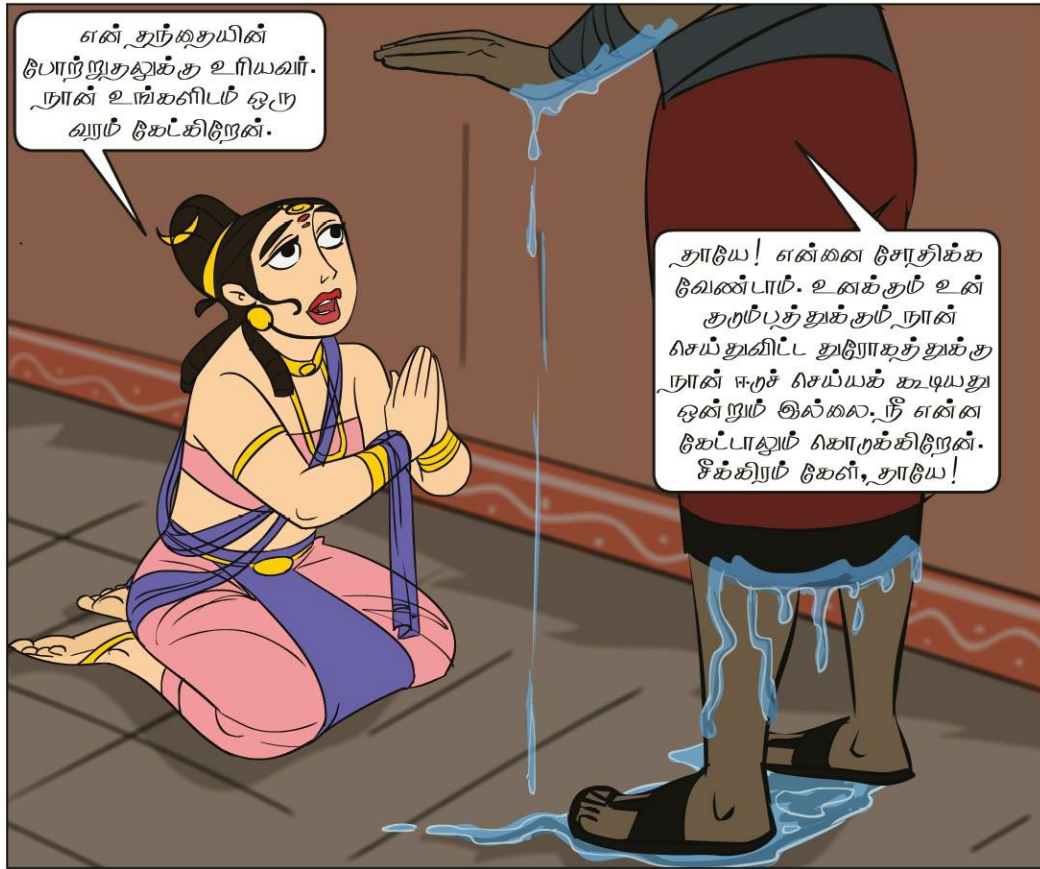
நான் உன்னிடம் மன்னிப்பு
கேட்க, தகுதியுடையவனா?
என்பதே எனக்கு
சந்தேகமாக இருக்கிறது.
மூன்று வருடங்களாக இந்த
கிழவனின் கண்கள்
மோகந்தகராத்தினால்
மூடியிருந்தன. என்
கண்களை திறப்பதற்கு
எவ்வளவுதான் முயற்சி
செய்தாய். எத்தனைதான்
குறிப்புகள் சான்றாய். அது
என் காலில் ஏறவில்லை. என்
சகோதரனும் என் கண்களை
திறக்க முயன்றான். அவன்
முயற்சியும் பலிக்கவில்லை!

தேற்றிறவு தூக்கா ப்ரதேஸ்வரியின் அருளால்
பாண்டிய நாட்டு சதிகாரர்களில் இருவரின்
சம்பாஷணையை ஒட்டு கேட்க தீர்மானித்தேன். அதன்
படனாகவே உண்கம அறிந்தேன். அந்த
கிஷ்நாகத்தின் பாதாட்டிச் சீரட்டி வளர்த்து
வந்திருக்கிறேன். அவள் என்னை குட
துறையியாகக் எண்ணியிருக்கிறாள். அவள்
என்னை ஸாஜ துறையியாகக் கிட்டமிட்டிருக்கிறாள்.

அந்த பாதகி நந்தினியை
இன்று இரவே என்
கையினால்தான்
கொன்றாலொழிய என்
மனம் ஆறுதல் அடையாது.

இகையுராணிக்கு பழுதெட்டையார் எந்த தீயிந்தும் சிவயகம் காடாது என்றும், அவள் எங்கனின் சகோதரி. சகலவர்த்திக்கும் இலங்கை காலகனில் அகலந்து திரிந்து கிணண்டிக்குள் ஊழை பிணண்டிக்குள் பிறந்தவளாக இருக்கக் கூறும் என்றும் கூறுகிறாள். அகல தீகட்ட பழுதெட்டையார், பழைய சம்பவங்களை திராட்புபுத்தி பார்த்துபோது, அப்படி இருக்க வாய்ப்பு இருக்கக் கூறும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். அதனால் நந்தினி சகோதர ஹத்தி திராட்புத்திக்கு ஆளாகாமல் அவளைத் தருக்க வேண்டும் என்று கூறி, தீமதும் இது கிணாலுக்கு திரையுமா? நந்தினிக்கு திரையுமா? என்று தீகட்டு கிட்டி,

இகைய பிராட்டியிடம் கிடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்புகிறார். இகைய பிராட்டி தந்தையையும் அங்கிருந்து கிணந்து துஞ்சையிடாள்ள தந்தை சோழரின் அரண்மனைக்கு கிணுகிறாள்.

கீழிருவாய் ஏரிக்கரையில் காட்டுக்கு டீவெட்டையாட வருகிறார்கள் இளவரசர் ஆசித்த கரிக்காலம் அடியை நண்பர்களும். டீவெட்டை துவங்குகிறது.

இளவரசர் ஆசித்த கரிக்காலம் முதலில் நரி கூட்டத்தின் டீவெட்டையாடுகிறார்.

அம்பு, ஈட்டி, வான் என அகத்து ஆயுதங்களுடைய
தேவர்களுக்கு பாய்ந்துகொண்டு ஆதித்து கரிசாடார்.

அடுத்து ஒரு சிறுத்தை புலியை தேவையாகுகிறார். பிறகு
மாகை தேவையாகுகிறார். அப்புறம் கரடி, மூயல் என பல
கிடைத்துகளை தேவையாகுகிறார். மிருகங்கள் காணாது
போது பறவைகளை தேவையாகுகிறார்.

ஆதித்தர் கரிகாலர் ஆடுவதற்கு ஒரு ஆண் கரடையை
தூத்துகிறார். அந்த பார்த்து சோபடற்ற ரபண்
கரடி இளவரசர் கரிகாலரை சாக்க சயாராகிறது.

அய்யோ! டயூத்தின்
ரீது இருக்கிற
கரடையை இளவரசர்
பார்த்துக்கொண்டேயே.

கொழு வாயில்க்கல என்னு எண்ணி சூனது
அம்பாருத் சோணியிலிருந்து ஒரு அம்பை
எடுக்கிறான் கந்தாமான்.

அப்போது வானத்தில் ஒரு பறகையின் அடயக் குரல் கேட்கிறது. கரிசாலன் ஆகாயத்தை பார்த்திருக்கிறான். அங்கு ஒரு ராஜாணி தன் காலில் ஆண் புறாக்கள் பிடித்து விசல், அதை பின் திராபீர்து ஒரு பிணை புறா கிளர்ச்சியை உத்திக் கிளாண்டி வருகிறது.

வல்லவா! அந்த ராஜாணியை பார்த்தாயா? என்ன ஒரு கல் நெஞ்சம். அதை ஒரு பிணை புறா அவ்வளவு பின் திராபீர்து கிளர்ச்சியும், அந்த மனம் இறங்கவில்லை. அந்த சரியான பாடத்தை நாம் புகட்டினால் இவ்வளும்.

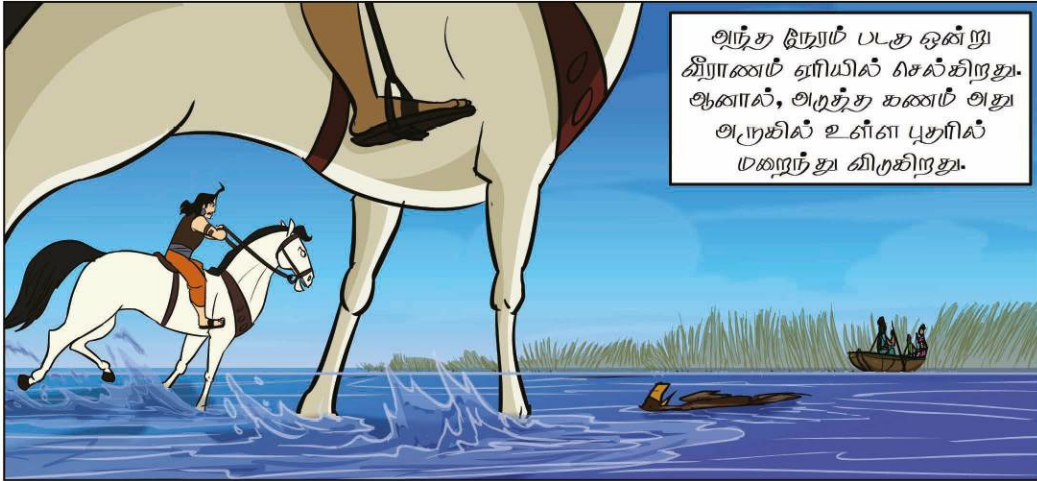

என்று கூறி வில்லில் அம்ப பூட்டி, அதை சரியாக வட்டமிட்டுக் கிளாண்டி ராஜாணிக்கு குறி வைக்கிறான். அப்போது வானத்தில் இருக்கிற...

இளவரசி! ராஜாணியின் காலில் அகப்பட்டிருப்பது ஆண் புறா என்பதை எப்படி தெரிந்து கிளாண்டி?

தெரியும் வல்லவா! தெரியும்! எனக்கு தெரியாமல், இவருடைய மூலக்கு தெரியும்.

எரியின் நடுவில் சீவு டீபால் அகழ்ந்திருக்கும் இடத்தில் ஒரு மண்டபம் இருக்கிறது. மண்டபத்தில் உட்பகுதியில் சகமயக் குய்யாகிறது. (உடன் வந்த சீவாழி பிண்கள் சகமயக் கிசய்கிறார்கள்.) படகு, படித்துக்கறையில் நிற்கிறது. நடுத்தினியும், மணிமேகலையும் படித்துக்கறையில் நிராடியபடி...

கனிகாஹ் டீபான்றும், பெரிய பழுவேட்டையார் டீபான்றும், சன் அண்ணன் கந்தமாறன் டீபான்றும் சூல் மாற்றி டீபிக் காட்டுகிறார்கள் மணிமேகலை. கடைசியாக கனிகாஹ் டீபான்றும்,

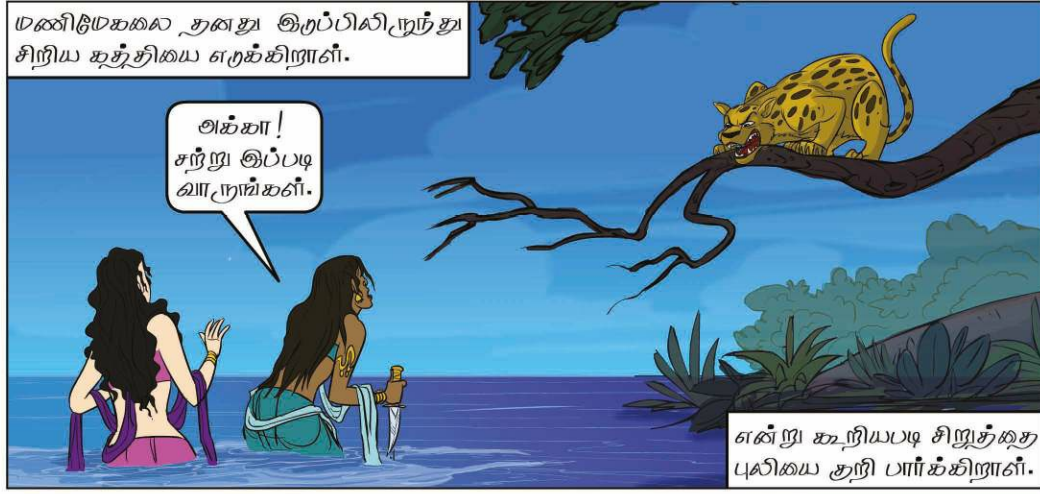

என்ன பழுவேட்டை பாட்டி நலம்சாதின? எப்படி?

அருமை!

அப்போது, வேட்டையில் அடிபட்டு தப்பி வந்த சிறுத்தை புலி ஒன்று, படித்துக்கறக்கு பக்கத்தில் வகைந்து இருக்கும் மரத்தில் மெலிந்து பிண்களின் மீது பாய்வுத்து குய்யாக இருக்கிறது.

கணு ஏறியதும் தன்கன திதாட்டு காப்பாற்றியவர் கரிசாலர் என்றதும்
அருவருப்பம், திதாட்டம் அடைகிறான். அகது கரிசாலர் புரிந்து
கிணைகிறார். ஆனாலும், இகளையுராணி நுந்சினிக் து துந்சியுத்திதவன்
தன்கன தூங்கி வருவது குறித்து எஞ்சுகித தூங்குமும் இல்லை.

அடிபட்ட புவி ஆபத்தான எதிர்தாள் அகலா கிளாக்கிவிட்டு வர,
வாந்தியத்தோடு சிறுத்த புவிக்கு சிவந்திடுகிறாள்.

கோமகளை! தாங்கள்
என்னிடத்தில் மன்னிப்பு
கேட்டது எந்த வகையிலும்
சுதந்திரம் இல்லை. தாங்கள்
புவி ஆளும் சங்கரவர்த்தியின்
சிறுத்தமார்! நான் தாய்,
சுந்தரவர்த்தி கைவிடப்பட்ட
அநாதை பெண்.

இக்கல நந்தினி! நீ
அநாதை பெண் அல்ல.
நீ சங்கரவர்த்தியின்
சுமாரி! நீ என்...

ஐயா! தாங்கள் என் முகத்தை
பார்த்துச் சொல்லுங்கள். என்னை
பார்த்தால் சங்கரவர்த்தியின்
சிறுத்தமாரி என்று
கொண்டிருக்கிறா? சங்கரவர்த்தியின்
சுமாரியாக பிறந்து நான் இந்த
கதையை அடைந்திருக்க முடியுமா?
இவ்வளவு காலமாகியான
தான் பங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்க
முடியுமா? தாங்கள் நண்பர்
கூறியது உண்மையாகவே
இருக்கட்டும். இது மட்டும்தான்
அவர் சொன்னாரா! இவ்வு ஒன்றும்
சொல்லவில்லையா?

ஆம்! சொன்னான்.
நீ பாண்டிய நாட்டு
சதிசார்த்தினி
சேர்ந்திருப்பதாகச்
சொன்னான்.

சீராழி மண்டபம்.

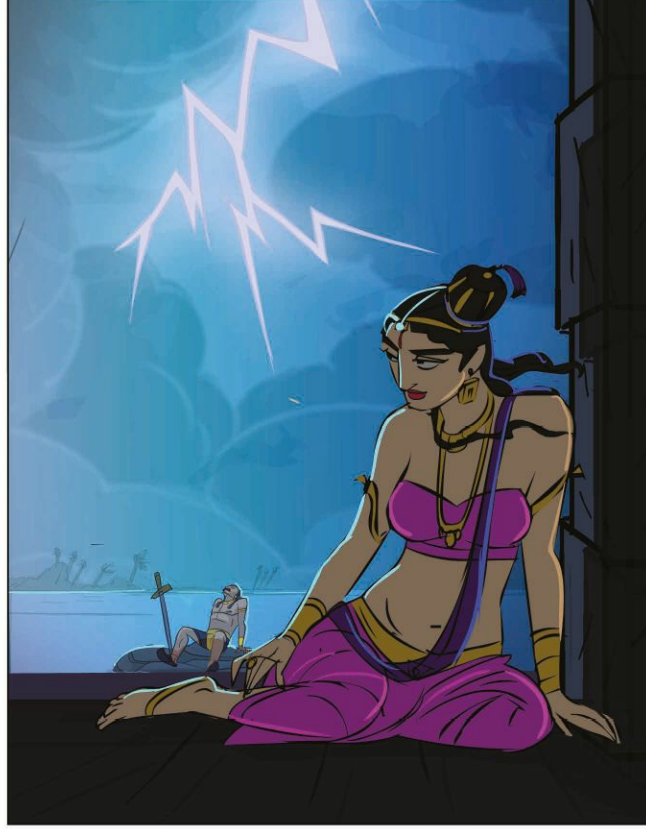
மணிமேகலை யாழ் இசைத்தபடி பத்தி பாடல்களை பாடுகிறாள்.

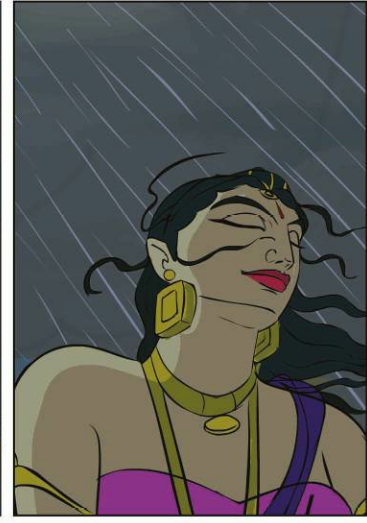

இளவரசர் காலால் பாட்டு பாடும்படி மணிமேகலைகைய
தொட்கிறார். நடுத்தினியும் அதை வற்புறுத்து
மணிமேகலை காலால் கீழம் பாட, அகனவரும்
அவளின் இசை சுவரீளத்தில் மூழ்கி கிறகின்றனர்.
அப்போது காற்று, மகழ் சீகிரமாக அடிக்கிறது.

மணிமகலை பாடப் பாட அலுந்து, அவர்களின்
காதலை மனதிற்குள் அகச் சீபாருகின்றனர்.

படித்து மகழு பிபய்வுதால், இன்னும் டீவட்டைக்குச்
சிசுந்ருவர்கள் காணவில்லையா? என்று புதுறியடித்து ஒரு
படகை எடுத்துக் கொண்டு கிராணை ஏறிக் கு வருகிறார் சம்புகுறையார்.

சுனது சுந்தகுதகய காண ஈழத்திலிருந்து விகுந்து புறப்பட்ட
இளவரசர், கடல் கிராந்தனிப்பில் சிக்கினார். அதிலிருந்து பூங்குழலி
மீட்ட டீபாதிடும் குளிர் சுரம் அவற்ற சூக்குகிறது. அதுனால் சூடாமணி
வினாறுத்தில் சூங்குகிறார். அவருக்கு புத்த பிச்சுகள் கவத்தியம்
செய்து காப்பாற்றுகிறார்கள்.

சுனது சகோதரி சுந்தகுதகயயின் சிவக்கை ஏற்று, சூக்கை
வெளிப்படுத்திக் கொள்ளாமல் சில நாட்கள் சூடாமணி வினாறுத்தில்
இருக்கிறார். ஆனால், ராக்கம்மாள் செய்து சூழ்ச்சியால் அவர்
சூடாமணி வினாறுக்குத் தவிர் வெளியில் வருகிறார். மக்கள் படை
அவற்ற சூழ்ந்து கொள்கிறது. எதிரிகள் அவற்ற கொல்ல
சுந்தார்ப்புத்த ஏதிரர் பார்த்து அவற்ற பின் தாட்குகிறார்கள். ஆனால்,
மக்களின் செல்வாக்கை பெற்று பொன்னியின் செல்வனார் அவர்களால்
நீருறங்கக் கூட முடியவில்லை. இளவரசருக்கு கிராமங்கள் தீதாறும்
மக்கள் விருந்து உபசாரம் செய்கிறார்கள்.

சோழ நாடுபுறம் பெய்து படித்த மருமகன் திரு ஆறார்
(சுந்தோதகய திருவாறார்) ஆற்றில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது.
அன்றிரவு திரு ஆறரில் சூங்குகிறார் இளவரசர்.

படிகாட்டி முருகையன் சதிகாரர்களின் சதிகை அறிந்து வந்து
இளவரசரிடம் கூறுகிறான். இளவரசரிடம் சூன் மகன்கள் ராக்கம்மாள்
சதிகார கூட்டத்துடன் சேர்ந்து செயல்படுவதைத் குறித்து
வருத்தப்படுகிறான்.

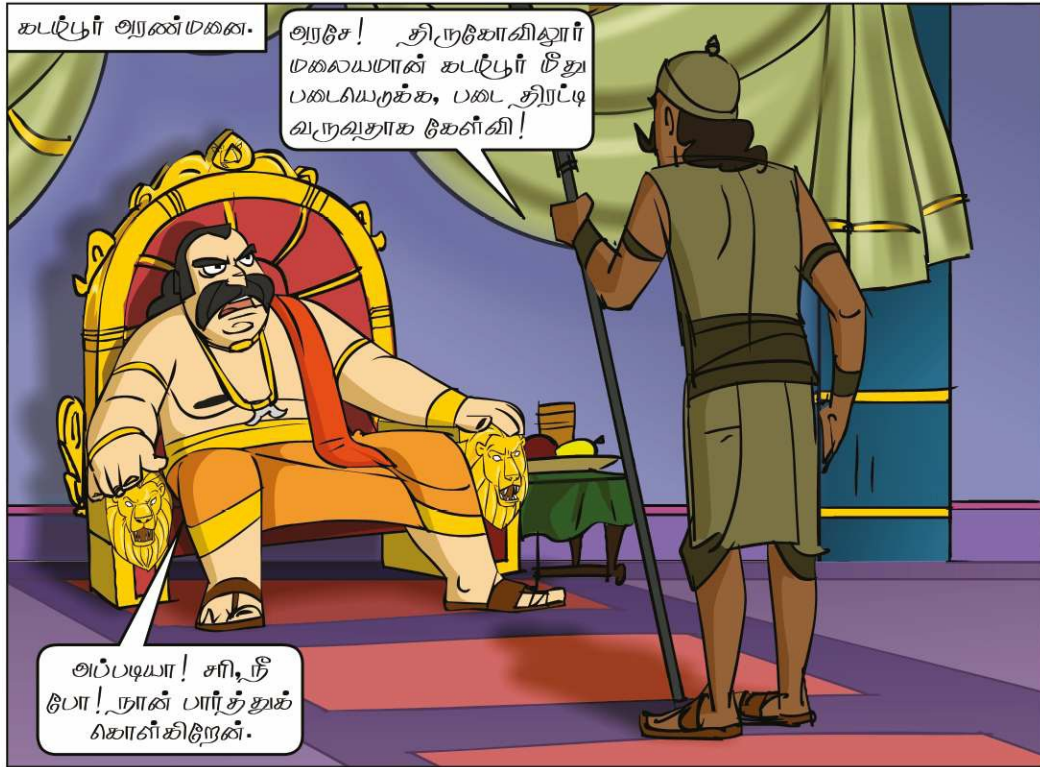
குறிப்பு:

திரு ஆறார் - இங்கு சியாகுராஜ பெருமானின் கோயில் உள்ளது.
சோழ குலத்தினர் சில்கை நடராஜ பெருமானின் கோயிலுக்கு
அருத்தபடியாக, திரு ஆறரில் உள்ள பெருமானிடம் விசேஷ பக்தி
கொண்டிருந்தார்கள்.

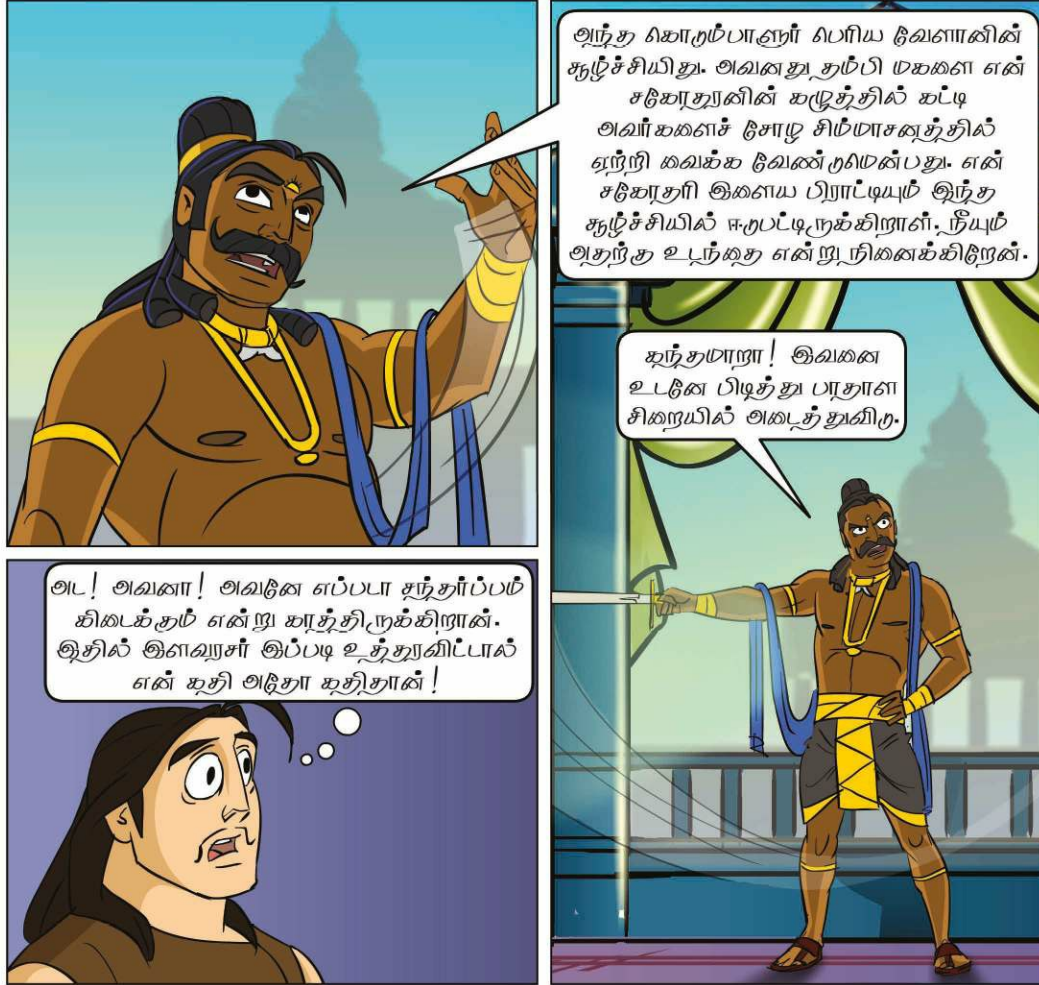
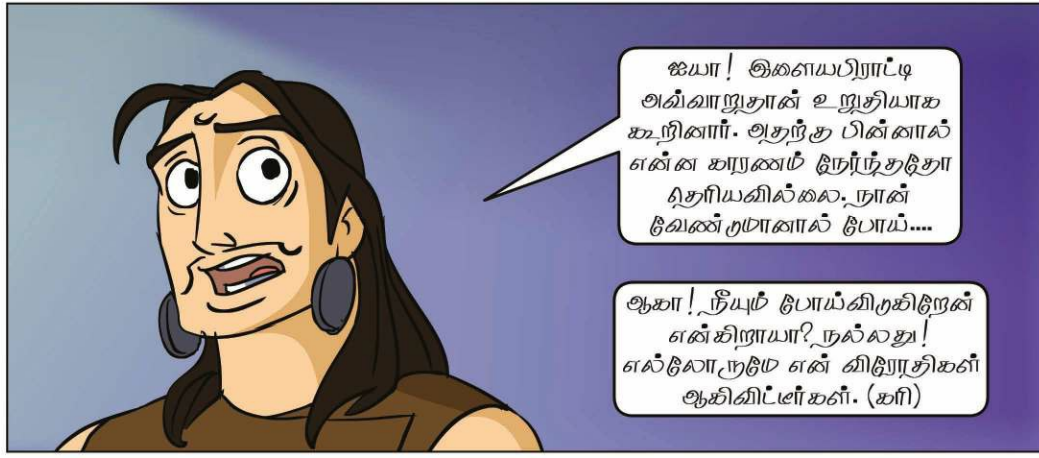

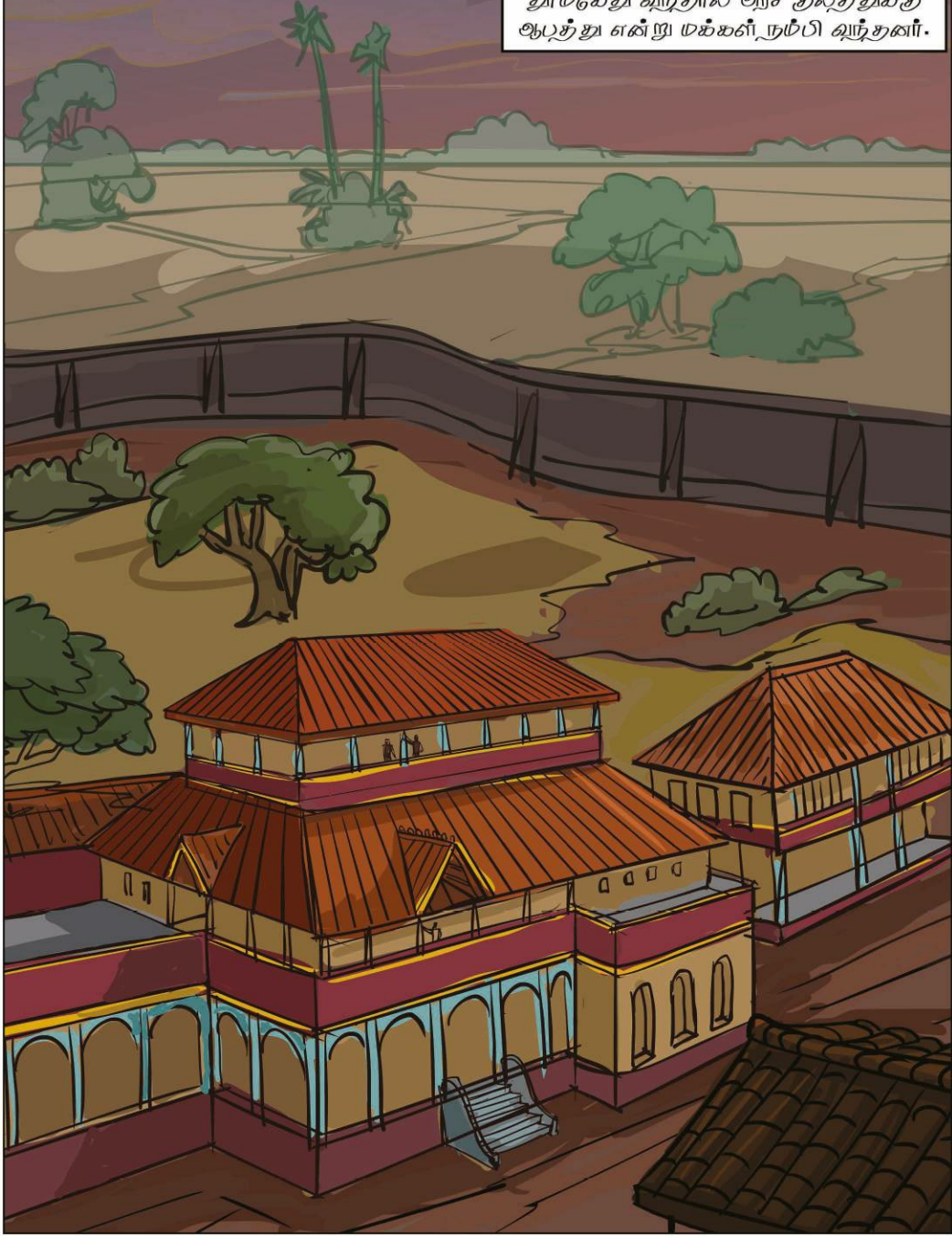

நந்தினி பல சூழ்ச்சிகள் செய்து, மணிமேகலை,
பார்வதிபெருந்தென், கந்தமாறன் ஆகியவர்களை
கரிகாலரும் எதிராக மாற்றுகிறான். தன் எண்ணம்
நிறைவேறுவதற்கு தகையவர்களை கட்டிப்
மாணிக்கைய கிட்டு அப்பெருந்தென்கிறான். ஆதித்த
கரிகாலரும், நந்தினியின் சூழ்ச்சிக் குதவாக
வந்தியத்தென்கை தனது வட்டத்திலிருந்து
அப்பெருந்தென்கிறார். பார்வதிபெருந்தென்கையும், தனது
பாட்டன் மகையமாகத் தந்திக் அனுப்புகிறார். ஆதித்த
கரிகாலரும், நந்தினியும், தாங்கள் தனிகையில்
தந்திப்பதற்கான திட்டத்தை வகுக்கிறார்கள்.

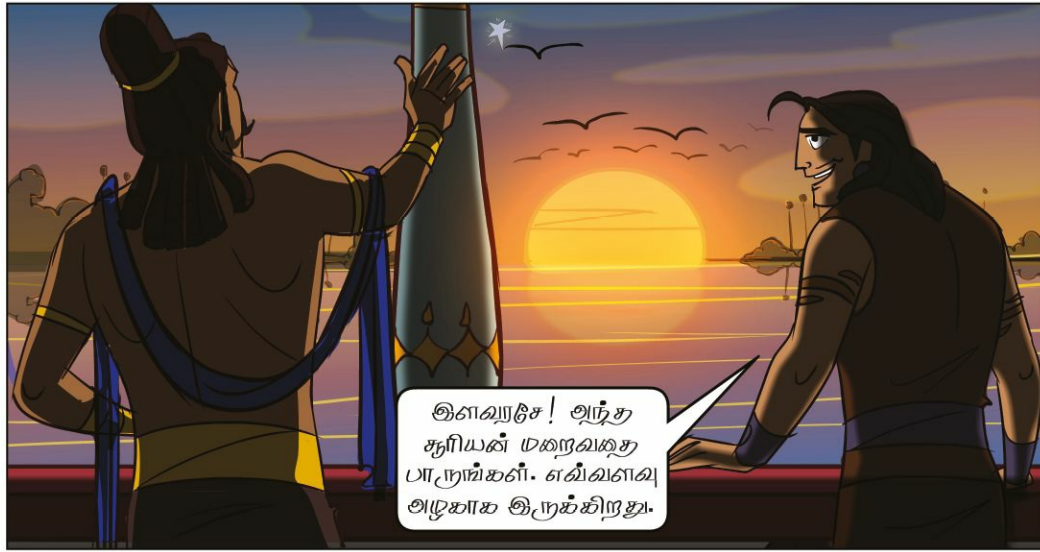
கபட்பூர் அரண்மனை

கரிசாலன் வானத்தில் இருக்கும்
தாமதேசுவரன் பார்த்தபடி சிந்திக்கிறான்.
தாமதேசுவர் வந்தால் அரசு குடிசைக்கு
ஆபத்து என்று மக்கள் நம்பி வந்தனர்.

தாமதேஜாமின் ஊல் எருங்கி கிழும்
 தருவாயும் அந்தைகிட்டது.
 தாமதேஜாமிற்கு படியாக போதும் நபர்
 யார்? என் தந்தையா? நானா? இல்லை
 அருள்மொழியா? அருள்மொழியின்
 ஜாதகம் மிக கிசை ஜாதகம் என்று
 பல ஜோதிடர்கள் கூறி வருகிறார்கள்.
 ஆனால், எந்த ஜோதிடனும் என்
 ஜாதகத்தை பற்றி ஏதும் கூறாது என்?
 பனிரண்டு வயதில் போர்க்களம்
 சென்று பல வெற்றிகளை பெற்று
 அந்த போரிலும், எந்த ஜோதிடனோ
 அல்லது நம் தந்தைப்போல என்
 ஜாதகத்தின் சிறப்பை பற்றி பேசாது
 என்?
 மக்கள் என்னை அபிமானம் கொண்டும்,
 ராஜாஜாதித்துவமும் ஒப்பிடுவதை
 பார்த்தால், மீ....! (கரி)

பார்ச்சிபுந்சிறன் இப்படி மாறிப்
போவான் என்று நான் கனகிலும்
எண்ணியதில்லை.

இளவுருசு! அதுகாட்சிதான்
இளைய பிராட்டி, சாங்களை
கடற்புருத்து வறு வேண்டாம்
என்று கூறினார்.

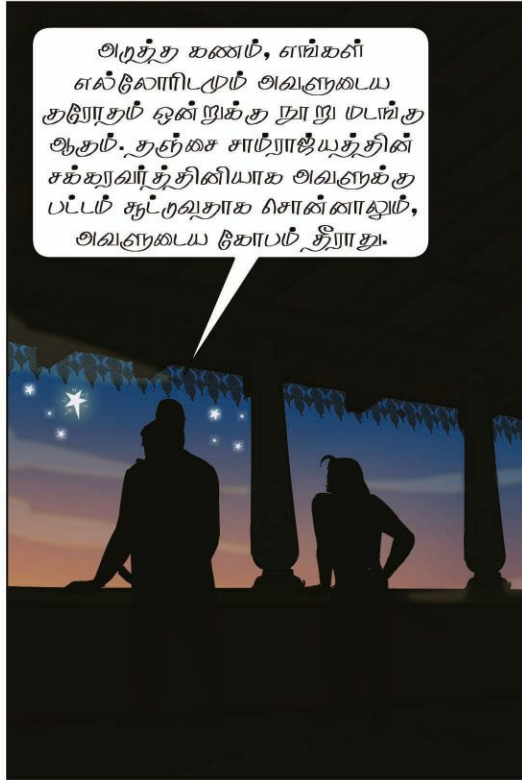

வல்லவையா! இளைய பிராட்டியும், முதுல்
முந்சியும் மிக மிக அறிவாளிகள்தான்.
ஆனால், கிசிகைய அவர்களால் கட்டிசுருக்க
முடியாது அல்லவா? (கனிகாசர்)

எல்லாவற்றையும் உத்திசுசிக்கம் போது
சாங்கள் இளைய ராணிகையச் சேக்கிரம்
சுந்சித்து எல்லா உண்கமையையும்
சொல்லி கிறவது நல்லது.

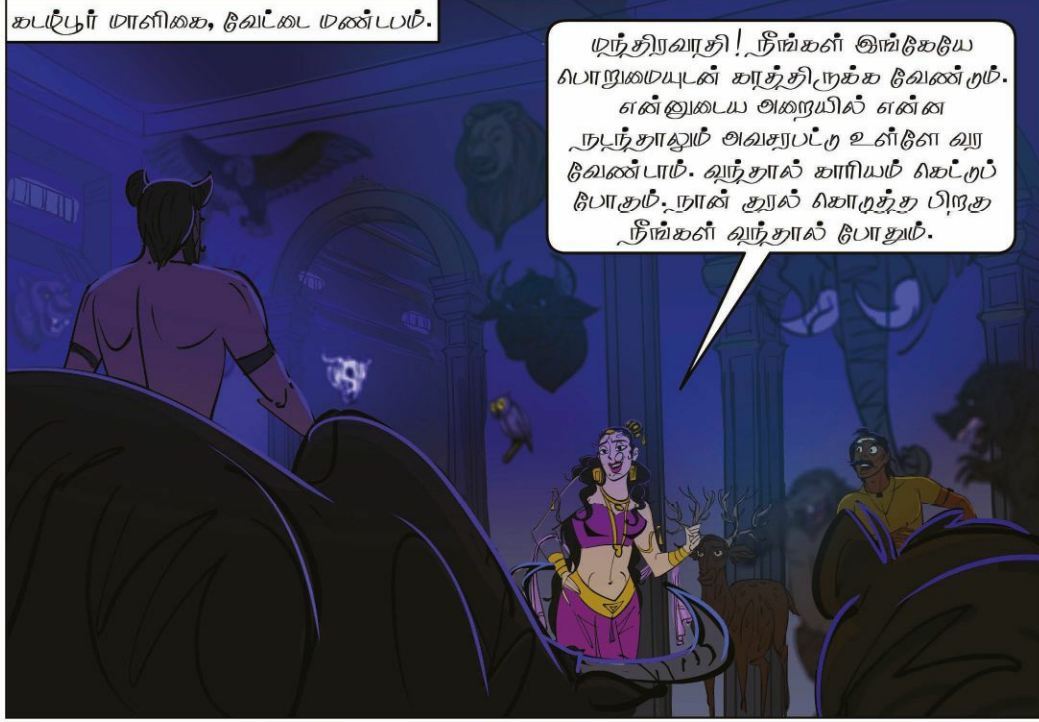
நீ கெட்டிக்காரன்தான்.
ஆனால், பெண்களின் இயல்பு
அறியாது அப்பாகிப் பிள்கள்.

கடமூர்தி மாளிகை, சீவக்கட மண்டபம்.

மந்திரவரதி! நீங்கள் இங்கேயே
பொறுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
என்னுடைய அறையில் என்ன
நடந்தாலும் அவசரப்பட்டு உன்னை வர
வேண்டாம். அந்தால் காரியம் கைறப்
போகும். நான் அங்கு விரைவில்
நீங்கள் அந்தால் போகும்.

ராணி! தாங்கள்
எப்படி அங்கு
விரைவில்
விரைவில்.

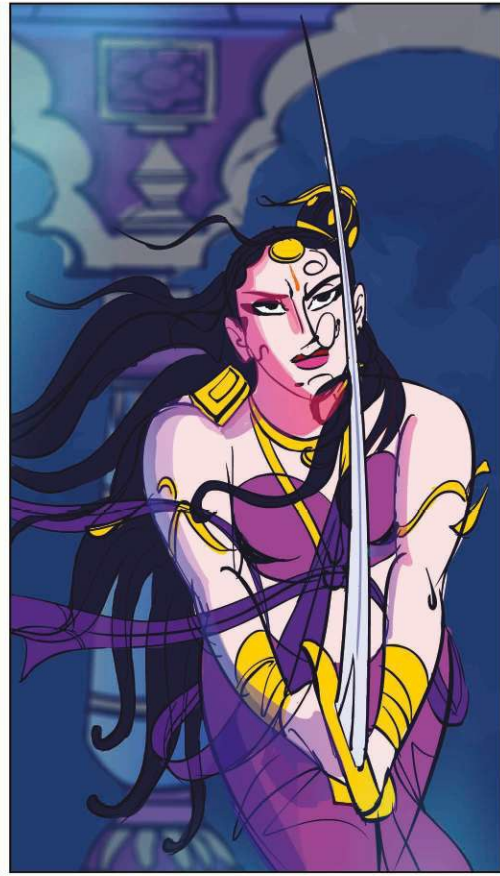

மந்திரவரதி! நான் சிரித்து
கேட்டிருக்க மாட்டாய்? இன்னும் நான்
கலக்கவில்லை உங்களுக்கு சிரித்தால்
காரியம் முடிந்திருக்கிறது என்று அர்த்தம்.
அப்போது நீங்கள் உங்களை கவன
சிறந்து விரைவில் உன்னை விரைவில்.

இகையராணி சனது சிட்டிக்கு நிறைவேற்றுவதற்கு
ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அக்கா! துரோகிகாரி பழுதேட்டதாய்
இன்னும் தஞ்சாவூருக்கு போய்
தீர்த்துக்கொள்க. பழுதேட்டதாய்
சென்ற பதகுதியில் சிக்கி கவிழ்ந்து
விட்டதாம். எந்த தீர்ப்பும் தாங்கள்
கண்ணார் மட்டுமே அகப்படவில்லையாம்.

என்று கூறிவிட்டு துரோகி, துரோகி
அழுகிறாள் மணிமேகலை....

என் கண்ணீர்! என்னிடம்
நீ எவ்வளவு அன்பு
கவனித்திருக்கிறாய் என்று
நான் நினைந்து கொண்டேன்.
ஆனால், நீ வந்ததற்குப்
பெரிய பரிசு (நந்தினி)

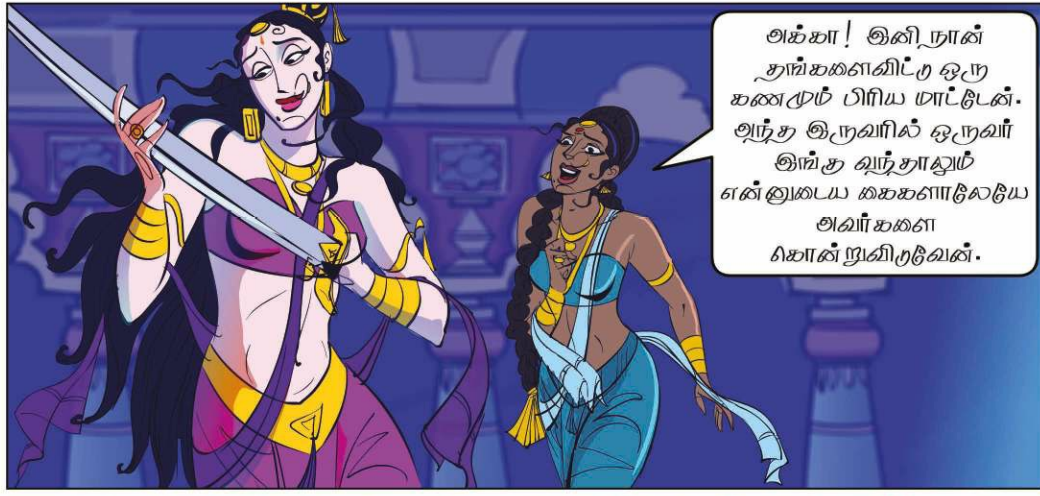

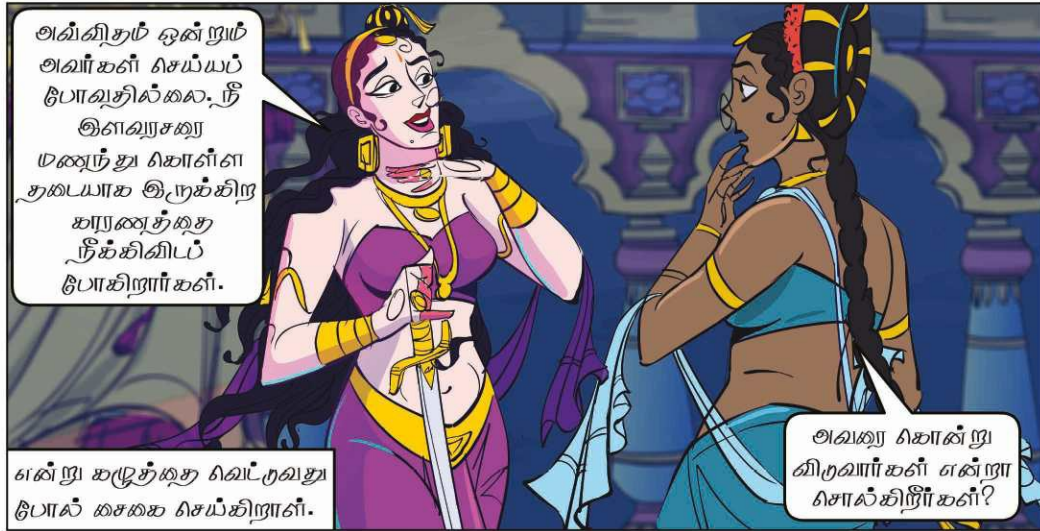
மணிமேகலை சிறிது கிடைப்பின் நந்தினியை பார்த்துக்கொள்ள.

என் கண்ணீருடைய
உயிருக்கு ஆபத்து ஒன்று
வருகிறதென என்னை
நிச்சயம்! அப்படி ஏதாவது
நேர்ந்திருந்தால் என்
நினைவு என்ன
உணர்ச்சியிருக்கும்.
அதனால்தான்
கவலைப்படவில்லை. சரி, நீ
தேவதாசியை இன்னும்
கவலைப்படுத்த வேண்டாம். என்
மனத்தில் தோன்றாத தந்தையர்
உணர்ச்சியிருக்கிறது.

என்ன தந்தையர்
அக்கா?

அவர் அப்போடிச் சொன்னாடீர்,
கொக்கைவார பரசுதரீகன்
ஜயந்திவந்தாக. சரங்க
வாழியில் அவரை
ஜயந்திவந்தாகன் ஒரு சிலைகள்
கந்தியாநன் எனி கிட்ட
ஆட்களாக இருக்கிறார்?
ஐயோ கடவுளே!

இதோ போகிறேன்
அங்கா!

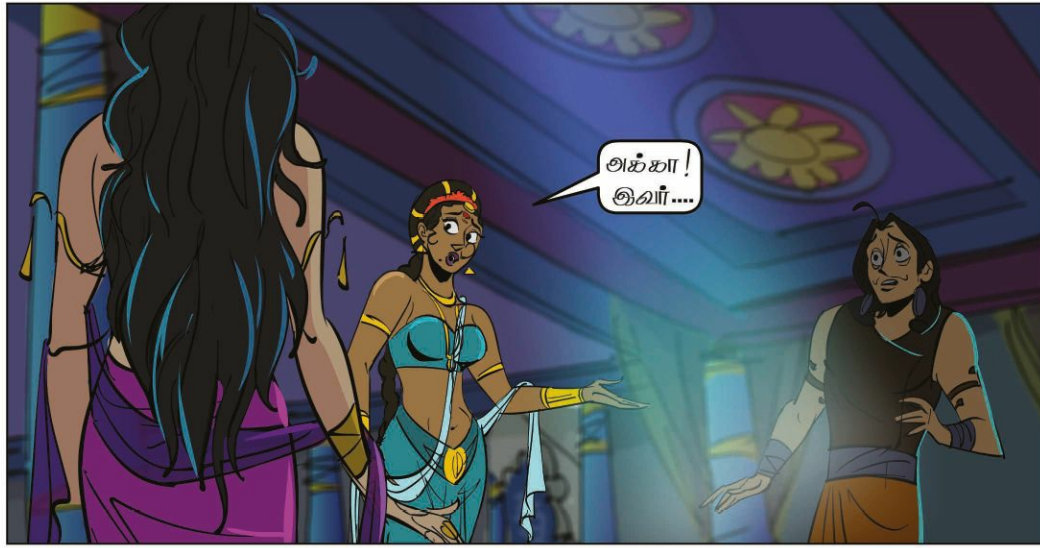
என்று கந்திகிட்ட மணிமேகலை
அங்கிருந்து ஓடுகிறாள்.

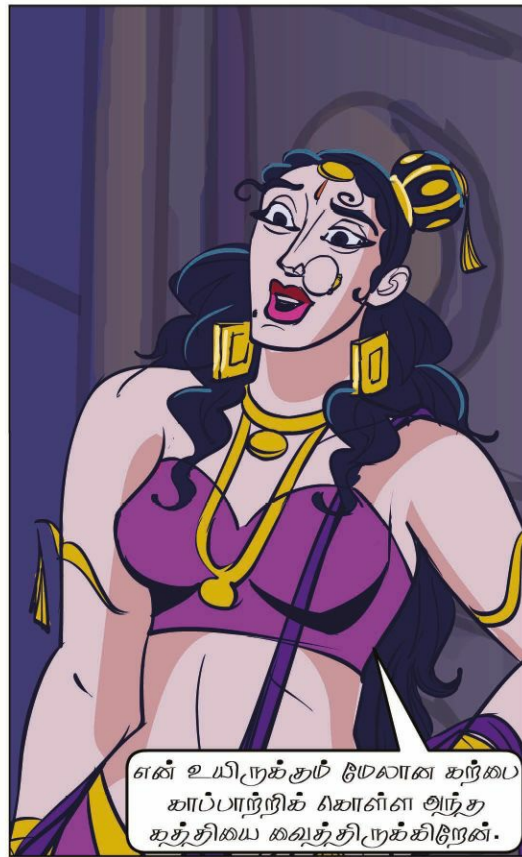
கந்தியுத்தேவனை எப்படியாவது கரிகாலன் கிட்ட பிரிச்ச
சிலைகள் என்ற தன் சிட்டித்தந்த, மணிமேகலை
பயன்படுத்திக் கொள்கிறாள் இளையராணி நந்தினி.

மணிமேகலை உட்கூடு விசைந்து, அந்தியுத்தேவனை நந்தினி அழைத்துவரக் கூறி அழைத்து வருகிறாள்.

சங்காய்! நீ மிக்க புத்திசாலி! இவ்வூ
கூட்டை மண்டபம் வழியாக அழைத்து
வந்தது நல்லதாய் போயிற்று.
கந்தமாறன் ஆதித்த கங்கை
அழைத்து வருவதாக போயிருக்கிறான்.
அவர்கள் வருவதற்குள் நான்
உங்களை அனுப்பிவிட வேண்டும்.

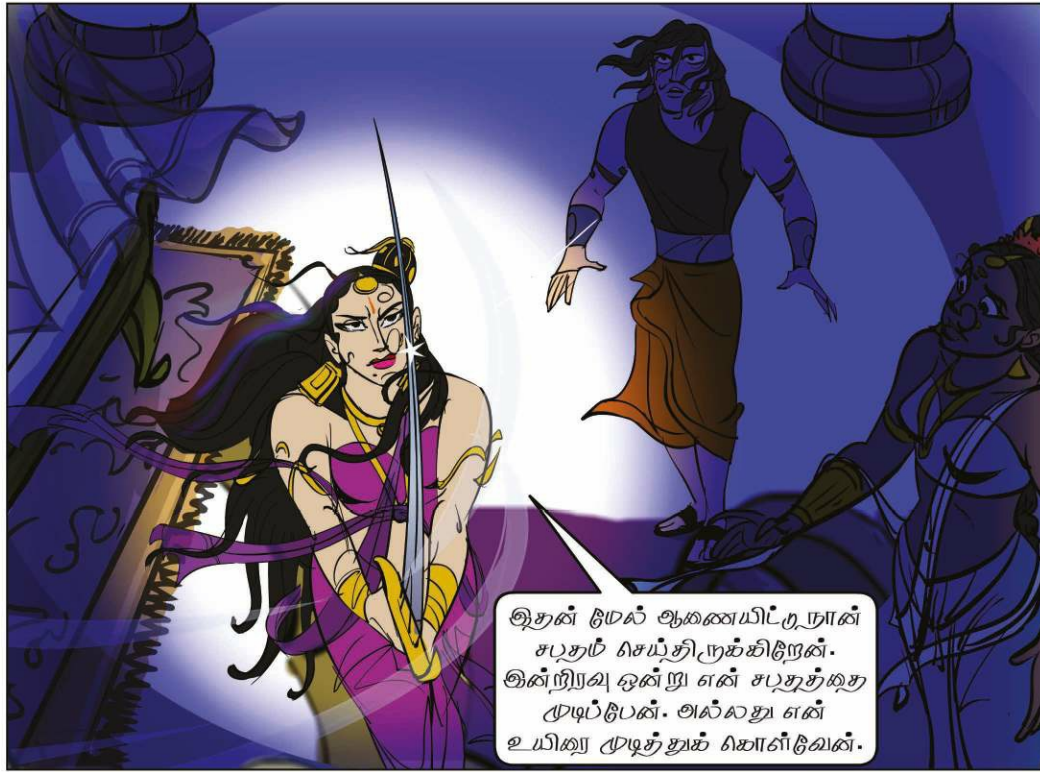

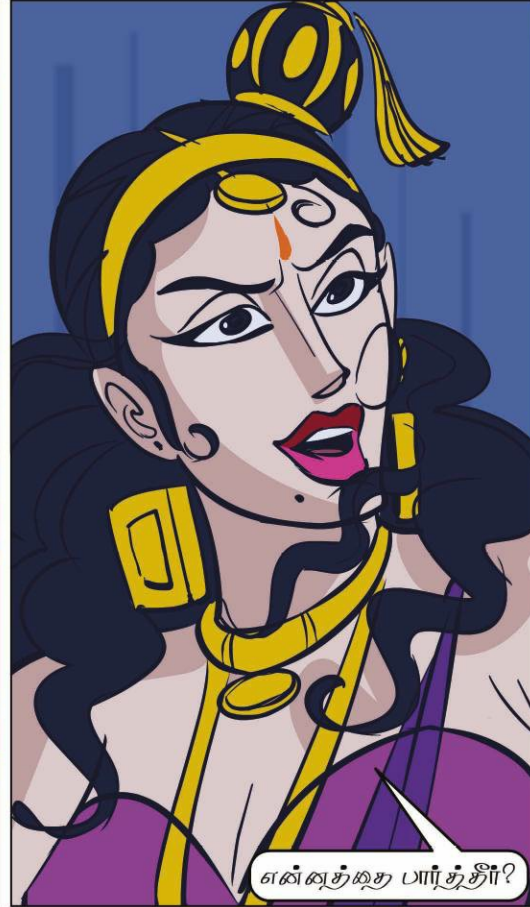

நாந்தினி டீபசிக் ரிசாண்டிரூப்பகத பக்துத்து அகறயிலிருந்து ருவிசாசனும்
அவனது ஆட்களும் சுவற்றில் காகுத கவுத்து ஒட்டுக் கீல்கிறார்கள்.

வாயினால் டீபசம்
சக்தி அற்ற ஒரு
பெண் தையத்தை
பார்த்தேன்.

இவன் கூறுவது
உண்கமயாகுந்தான்
இருக்க வேண்டும்!

இலங்கையில், அனுராதாபுரத்தில்
அந்த பெண்ணரசிகை, தம் குல
தையம் என்று போற்றி
வணங்கியதைப் பார்த்தேன்.
நிலவு வெளிச்சத்தில் அந்த
பெண்ணரசிகை நான்
தாடித்திலிருந்து பார்த்த போது...

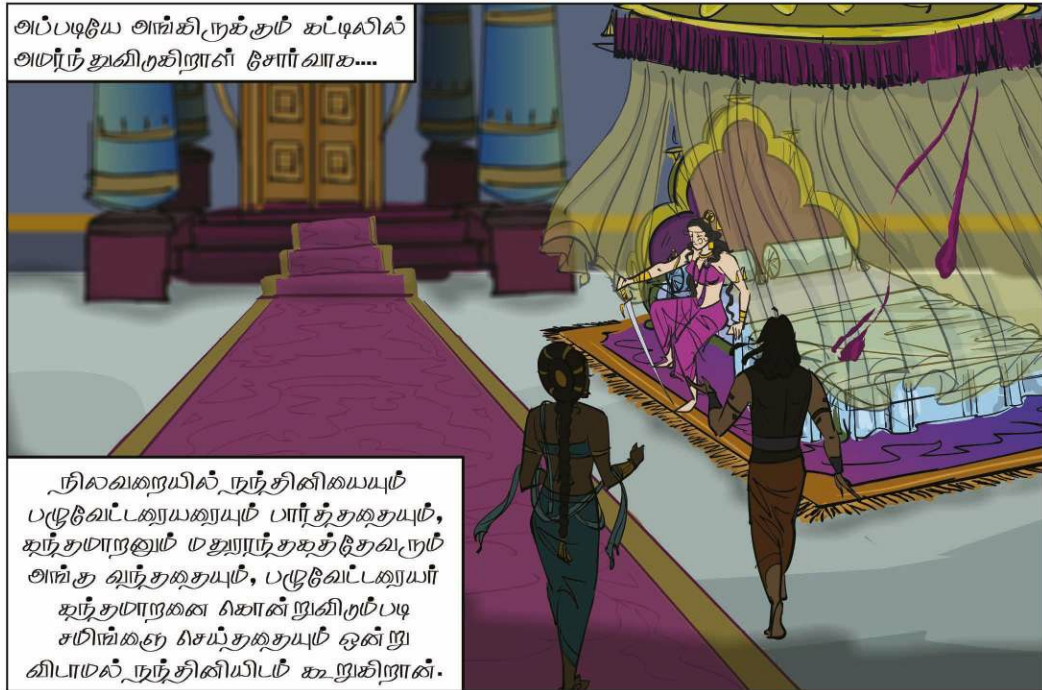

உண்கமுகயச் சிசாஹ்நாங்கன் !
 தாங்கன் அன்கனயின் ஆனிகய
 டீபாஹ்நுத்து,
 சக்தரவர்த்நிகய தாங்கன்
 பயமுந்நுத்துகில்லையா?

அவன் கூறியதற்குக் டீகட்டு அநிர்ச்சி
 அடைகிறான், நுந்நினி. அவள்
 கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வருகிறது.

அப்படியே அங்கிருக்கும் கட்டிலில்
 அமர்ந்துவிடுகிறான் சிசாஹ்நாஹ்....

நிஹக்றயில், நுந்நினிகயயும்
 பழுதெட்டகயகயயும் பார்ந்தகயயும்,
 கந்தமாறனுமீ மதுரந்நுத்துத்குவுருமீ
 அங்கு வுந்தகயயும், பழுதெட்டகயயார்
 கந்தமாறனை ககாந்நுகிறும்படி
 சரிவ்களு சிசுத்கயயும் ஒன்நு
 கிடாமல், நுந்நினியிடம் கூறுகிறான்.

ஒரு நாளும்
கிளம்பமாட்டார்.
சாங்களுகைய செய்கை
அறிந்தால், சாங்களை
வெறுப்பார். (அந்திய)

அந்தியுத்தேவன் பேசியதைக்
கேட்டு நந்தினியின் கண்களில்
கண்ணீர் சூழப்புகிறது.

ஐயா ! இதுவகையில்
யாரும் சூதிக்
முடியாத காரியத்தை நீர்
சூதித்துவிட்டீர். இதிலா
உமது கிளப்பத்தின்படி
இந்த வாகை உம்மிடமிரு
கொடுத்து கிறகிடுகின்.

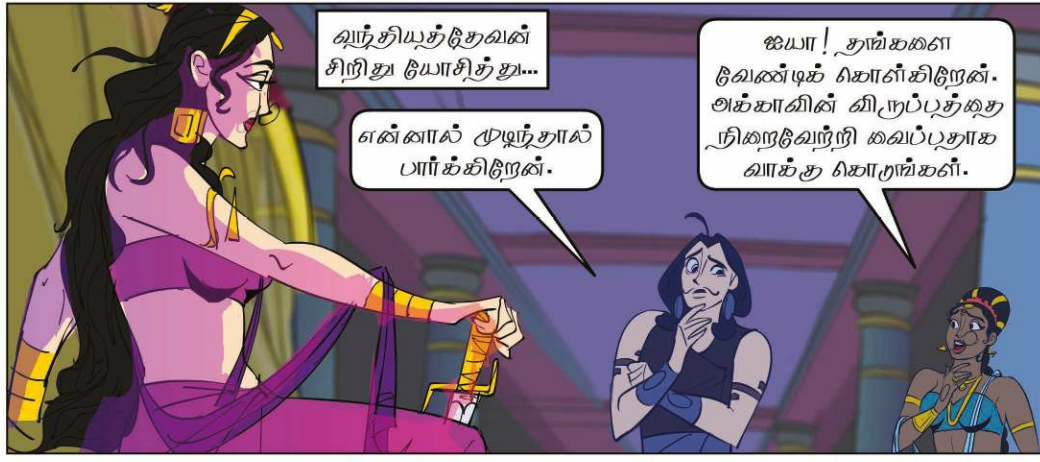

ரவிசாசனும் அவனது ஆட்களும் சவற்றில் காது கடுத்துப்படி,
நந்தினி என்ன பேசுகிறாள் என்பதைக் கேட்கிறார்கள்.

பார்த்தாயா !
அப்போடுதான் சொன்னதை
அல்லவா? அவள்
அந்த காஞ்சி
வாசிப்பனிடம் மனதை
பறிக்கொடுத்துவிட்டாள்
என்று.

தேவராணா !
அவளின் சிட்டம்
இன்னதென்பதை
நீ புரிந்து
கொள்ளவில்லை.
பொறுத்திருந்து
பார் ! (ரவி)

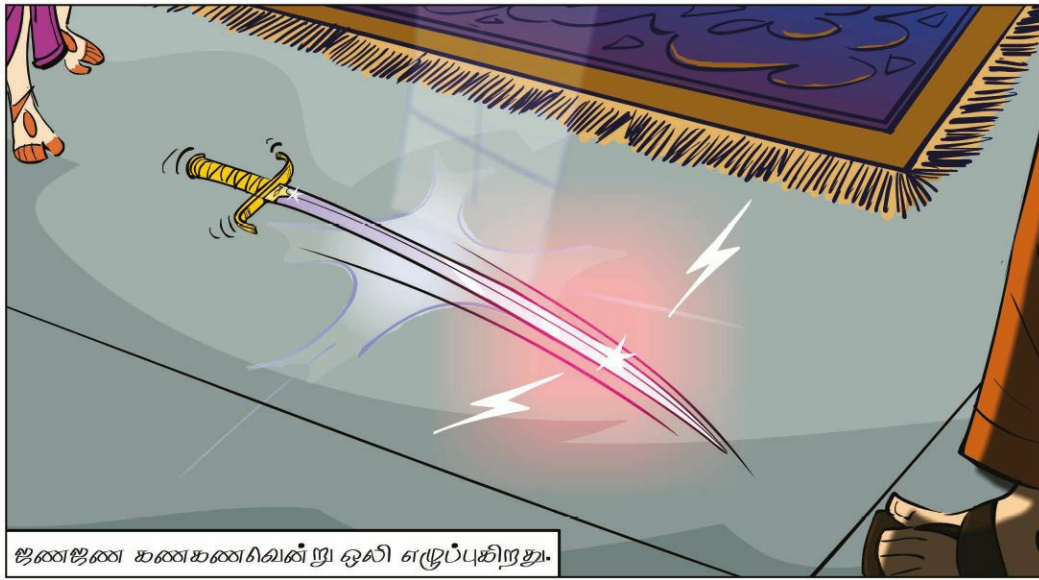
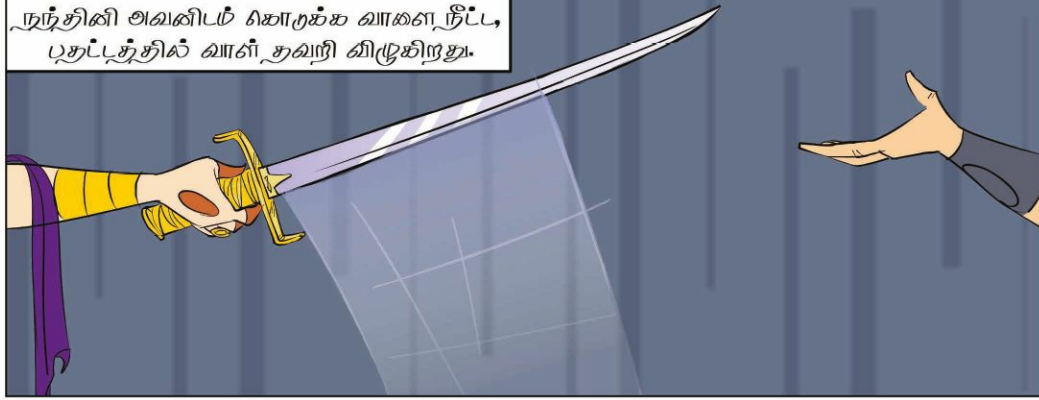
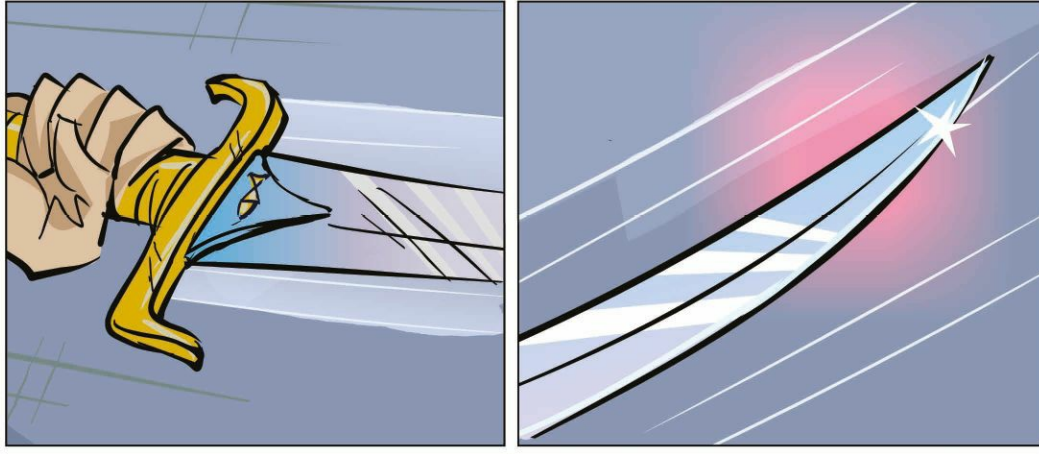

அப்போது அரண்மகை முன் கட்டிலிருந்து அந்த
அகநக்சுள் யாழிரா வுருள் காடாடிச் சஞ்சுல் டிகட்கிறது.

ஐயா! இங்கிருந்து
டோய்கிறார்கள்.
இக்கலையன்ராட் எங்கேயாவது
மகநுந்து விகாள்ளுங்கள்.

அகந, நான் பார்த்துக்
விகாள்விறன், டிசுனி!
வாகை இப்படி விகாறுங்கள்.

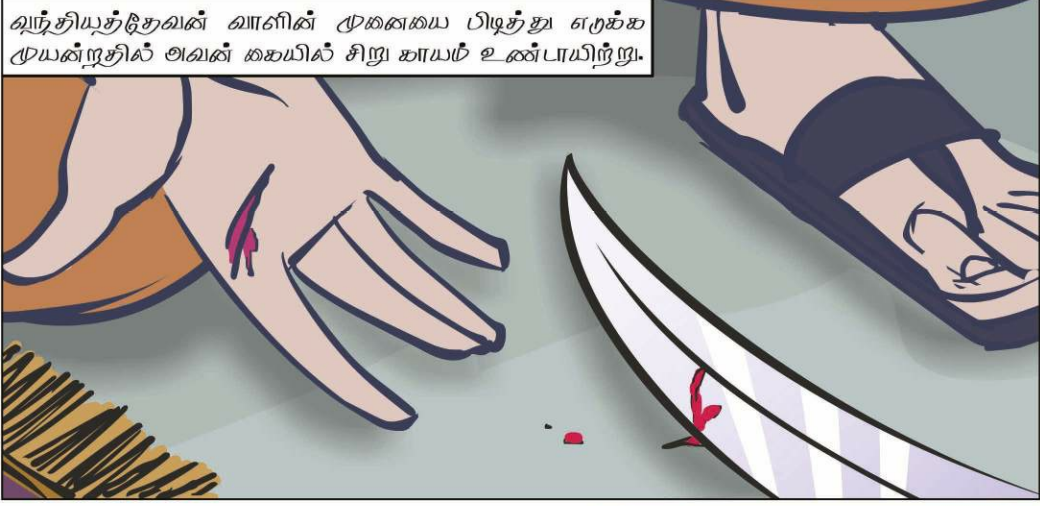
நாஜ்சினி அவனிடம் கொடுக்க வாறென நீட்ட,
புதுட்டத்தில் வாள் சுவாமி விழுந்திருந்தா.

ஜணஜண கணகணவென்று ஒலி எழுப்புகிறதா.

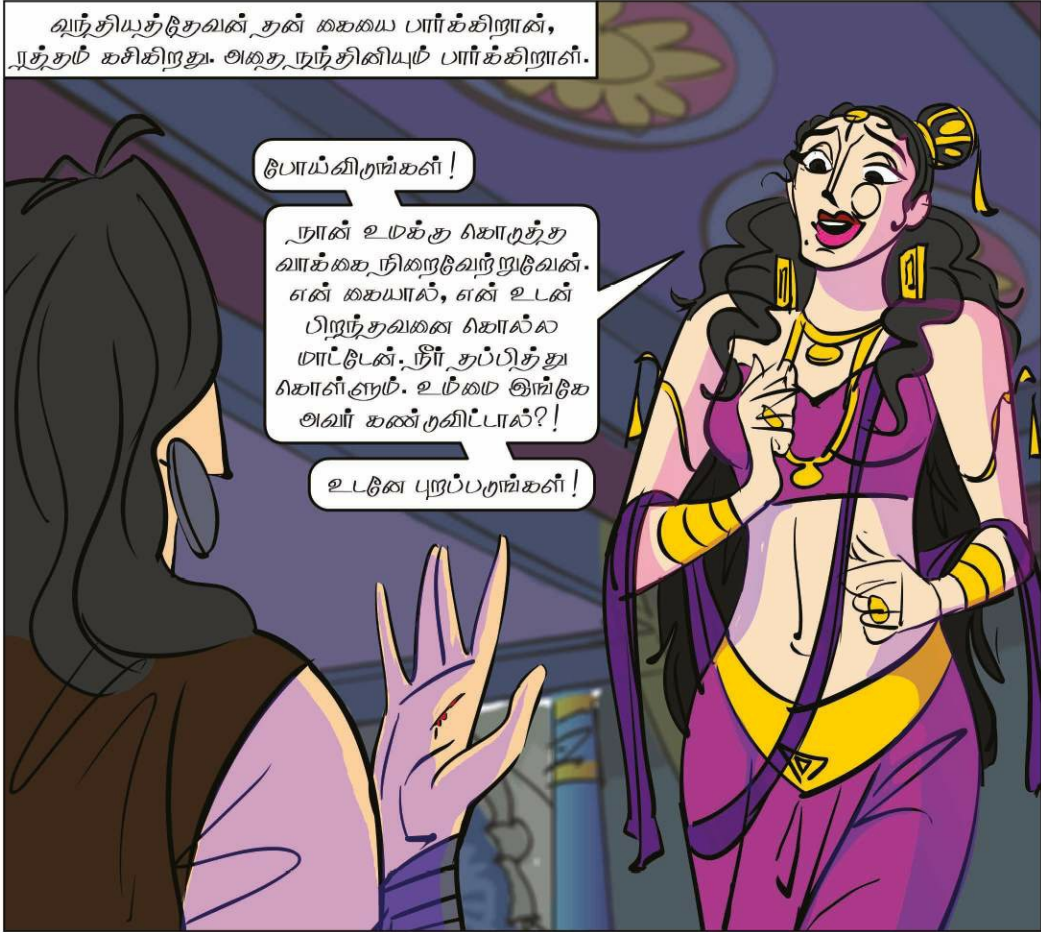

முந்தியத்தேவன் வானின் முகமைய பிடித்து எடுக்க முயன்றதில் அவன் கையில் சிறு காயம் உண்டாயிற்று.

முந்தியத்தேவன், தன் கையைய பார்த்திருந்தான், ஸ்தம்பிதமாக. அதை நுந்தினியும் பார்த்திருந்தாள்.

பொய்கிறார்கள் !

நான் உமக்கு சொல்லுது
வாக்கை நிறுத்திவிட்டுவிட்டு
என் கையால், என் உடல்
பிறந்ததுகளை சொல்ல
மாட்டேன். நீர் சப்பித்து
சொன்னால். உம்கு இவ்வித
அவர் கண்ணிடால் ? !

உடலை புறப்படுத்துங்கள் !

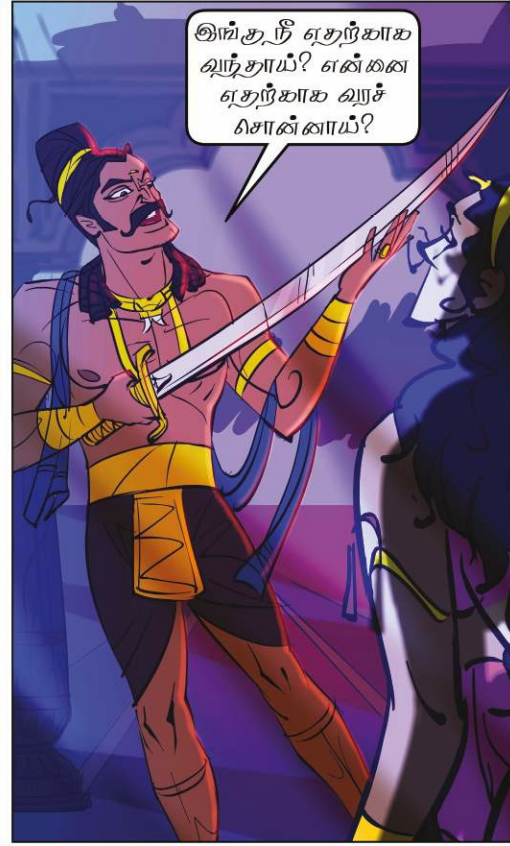
அந்தியுத்தேசுவன் அங்கிருந்து எழுந்து, யாழ்
களஞ்சியத்திற்குள் ஓடி ஒளிந்து கொண்டிருந்தான்.

நீயும் மறைந்து கொள்.
கட்டிலின் துறைகளில்
பின்னால் மறைந்து
கொள்! நான் இப்போது
கொண்டிருக்கும் இடம்
அவருக்குத் தெரியாமல்
அங்கிருந்து போய்விடு!

மணிமேகலை கட்டிலின் துறைச்
சேலத்தில் பின் மறைந்து கொண்டிருந்தாள்.

இத்தகைய வஞ்சகமாக நீ
என்னை பறத்தி கவத்த
பாட்டுக்கெல்லாம் இன்கறக்கு
முடிவு ஏற்படப் போகிறது.

ஒரு சிலைகள் உன்னை தீரில்
பார்த்து பிறகு என் மனம்
பேசுகிறது விருமோ என்று
எண்ணினைன்? அதற்கு
இடமில்லாமல் நீயே வாகை என்
கையில் கொடுத்துவிட்டாய்!

என்று கூறிவிட்டு வாகை ஒங்கினால்
நந்தினிகைய வெட்டுவது போல...

ஒரு காத்தத்தில் சாங்கன் என்
கழுத்தில் பூமுகை சூட்டப்
போகிறீர்கள் என்று ஆகை கனவு
கண்டு கொண்டு நிற்கேன். அது
நிறைவேற்ற முடியாமற் போயிற்று.

சாங்கன் கையில்லா வாகை என்
கழுத்தில் சூட்டிக் கொள்ளும்
பேராவது எனக்கு கிடைக்கட்டும் ஐயா!
மீ... என் கடினகைய முடித்துவிடுங்கள்.

என்று கூறி, சன் சுகலகைய சாடித்தி
வெட்டுவதற்கு ஏதுவாக காட்டுகிறாள்.

பின் என்ன
சுடை நந்தினி?

நான், சாங்களுக்கும்
பாட்டி முகையிலும்
இருக்கிறேன். அது
பேரரசா?

நந்தினி! அந்த
கதையை சொல்லி
மறுபடியும் என்னை
ஏமாற்றப் பார்க்க
வேண்டாம்.

ஏதற்காக நாம்
ஏதேதோ பேசி
கிணம் பொழுது
பொக்க வேண்டும்?

என்னுடன் புறப்பட்டு
வருவதாகச் சொல்!
நான் இந்த பெரிய சோழ
ராஜ்யத்தையே சிவாகம்
செய்துகொண்டு வருகிறேன்.

பழுதெட்டையார் காளாமுகன் டீவடர்
இடர் டீவட்கட மண்டபத்தினி றகசிய
வழிகைய திறந்து வருகிறார்.

அகைவடும்
வந்தாகிகிட்டேது! இந்த
காளாமுகனும் நம்
கூட்டத்தத்ச் சேர்ந்துவனா?!

என்று எண்ணியபடி பழுதெட்டையாரு
நிறுநாங்கி வுர.....

அவகை அத்திரடியாக
தாக்குகிறார்
பழுதெட்டையார்.

அவன் கையில் கவச்சிழுந்த சிறகு
கவச்சியை எடுத்துக் கொள்கிறார்.

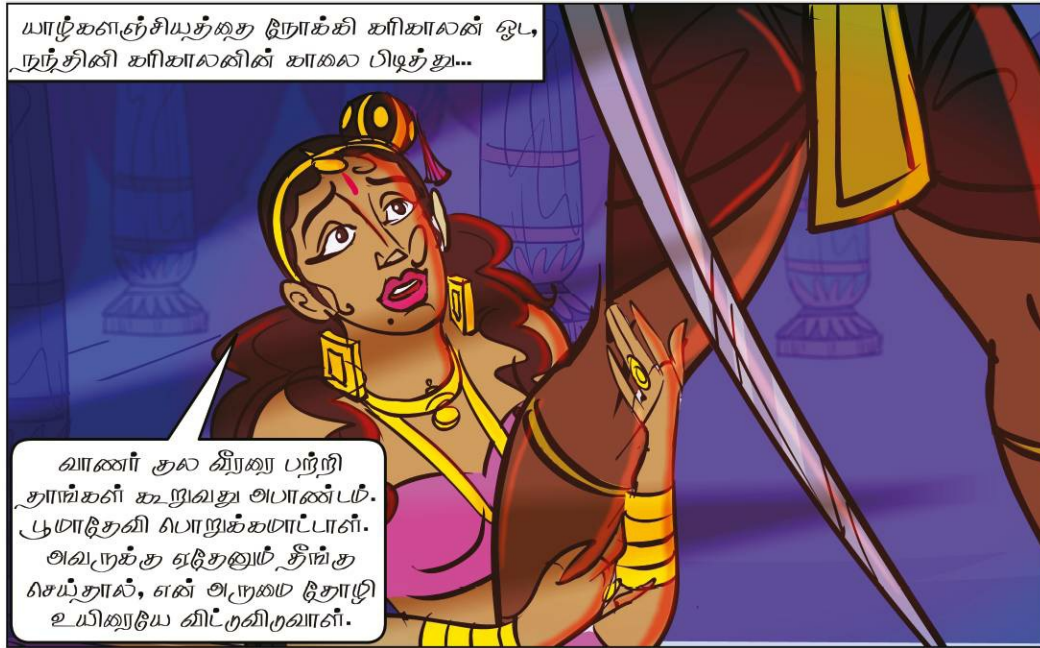
நீ என்னொரு ஷூ மறுப்புதற்குக்
காரணம் இப்போது நன்றாய்
தெரிகிறது. ஆமாம்! எங்கே
உன்னுடைய புதிய கர்தை...?

அவன்தான் காரணம்.
அவனொரு நீ ஒப்பிப்பாக
எண்ணியிருப்பது
தான் காரணம். எங்கே
அந்த பரதகன்?

யாழ்சியுத்தேவா டீராக்கி கரிசாலன் ஓட,
நாச்சினி கரிசாலனின் காலப் பிடித்து...

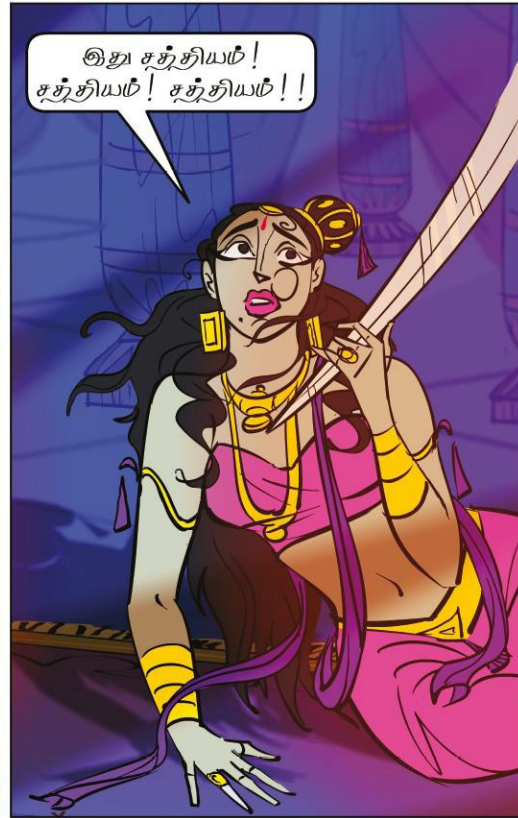

நந்தினி கைநிலை சபாநம்புதாடல், அவனது
கண்கள் வந்தியத்தெவனை திரைகிறதா...

இதோ என் திரைகை பிளந்து
பாருங்கள்! கீழ் பாண்டியருடைய
வானிகாடோடே, என் திரைகை
கீழ் பாருங்கள். அதற்குள்ளே
தங்களுடைய திருவுருவத்தை
தவிர வேறு எதுவும் இராது!

இது சத்தியம்!
சத்தியம்! சத்தியம்!!

நடுத்தினி! நீ சொல்ல
அந்த உண்கமகைய
சொல்லினிடு. யாராவது
அந்தாமிடப் போகிறார்கள்.
நீயும் கட்டிவிட்டது.

அகட்டும்! இதோ
சொல்லுகிறேன்,
சொமகதே!

என் வாழ்க்கையே ஒரு
கற்பனை! என் பிறப்பே
ஒரு புகைகதை!

என் வாழ்க்கையை சிறிது
காலம் நீடிப்பதற்காகவும், நான்
சொண்ட கற்பனையை
முடிப்பதற்காகவும் நான் பல
முறை கற்பனை கதைகளை புகையை
வேண்டியதாக இருந்தது.
தாங்கள் என்னை வெறுத்துவிட்ட
வேண்டும் என் பதற்காகவே பல
கற்பனைகளை புகைநீர்தான். பல
பயங்கரமான காரியங்களைச்
செய்யும் படி கற்றுக்கொண்டேன். என்
உள்ளத்தில் ஓயாது போராட்டம்
நடந்து கொண்டிருந்தது.

என்னுடைய நெஞ்சில் தாங்களைத்
தவிர வேறு யாருக்கும் இடம்
கிடையாது. இது சத்தியமான போதிலும்,
நான் தாங்களிடம் ஒரு முடியாது.

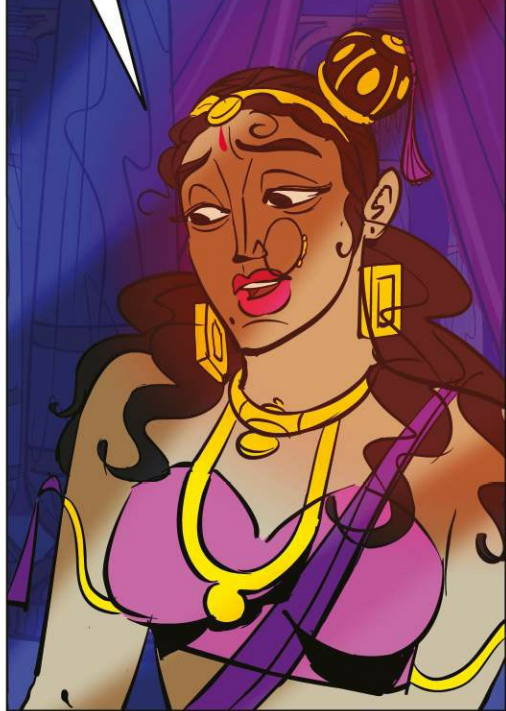
வாணர் குடித்து விடுகின்
என்னுடைய அன்கனைய பற்றிய
செய்தி கொண்டு வந்தான். அது
உண்கம என்னுடைய அறிவேன்.
ஈழநாட்டில் கொண்டு கொண்டு
அகலந்து திரிந்து
கொண்டிருக்கும் மரபுசிலா
என் அன்கை என்பதை நான்
அறிவேன். (நந்தினி)

வந்தியத்தேவன் யாழ்
களஞ்சியத்திலிருந்து, சவற்றில் காது
கலந்து இவர்கள் பேசுவதை ஒட்டுக்
கேட்கிறான்.

என் அன்கையை அஞ்சுகைய
கொண்டியாகிய காரணம்
இன்னதென்பதையும் சில
காலத்துக்கு முன்பு நான்
அறிந்து கொண்டேன்.

என் தந்தை யார்?
என்பதை சங்கங்களுக்குச்
சொல்லப் போகிறேன்.

கருணை கூர்ந்து
ஆத்திரத்திற்கும்,
சுரேஷ்டத்துக்கும் இடம்
கொடுத்தார்கள்.

என்கை பெற்ற
தந்தையான்....
(நந்தினி)

நந்தினி மெல்லிய குரலில்....

கரிகாலன் ஆடுவசம் அடங்கிய நிகலாயில்...

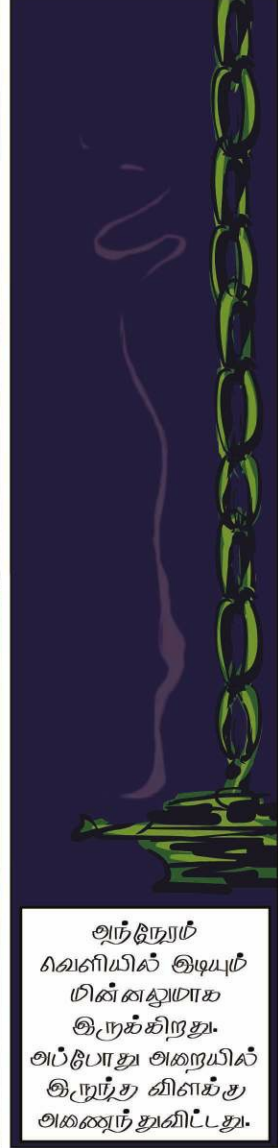

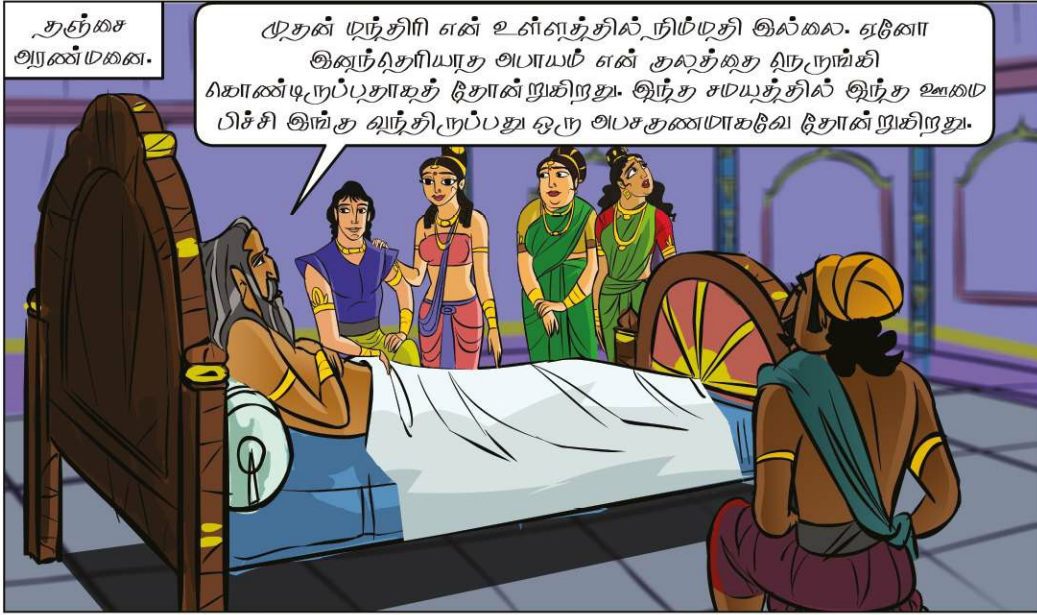
ரவிதாசனும், அவனது ஆட்களும் கரிகாலரின்
பின் பக்கமாக ஓகசியமாக வருகிறார்கள்.

மாறுதலுடன்
பூண்டிருக்கும்
பழுதெட்டையார் தாம்
கொண்டு வந்த
திருகு கஞ்சிகைய
கிசுகிறார்.

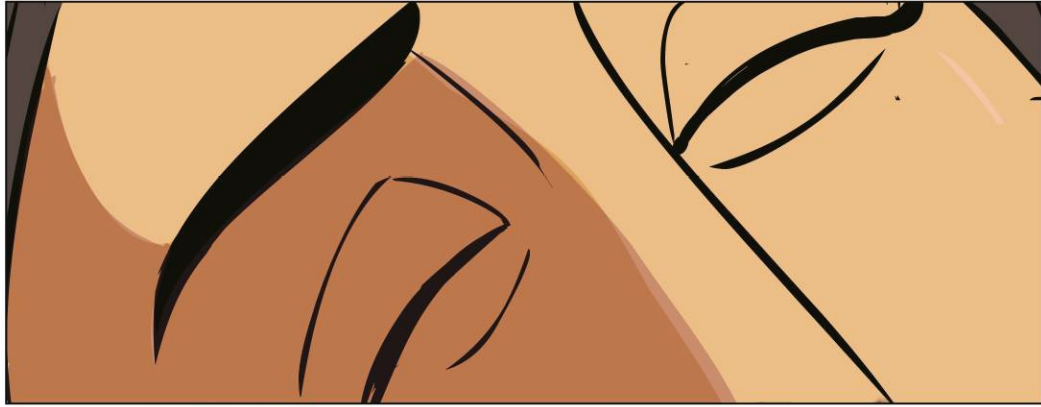

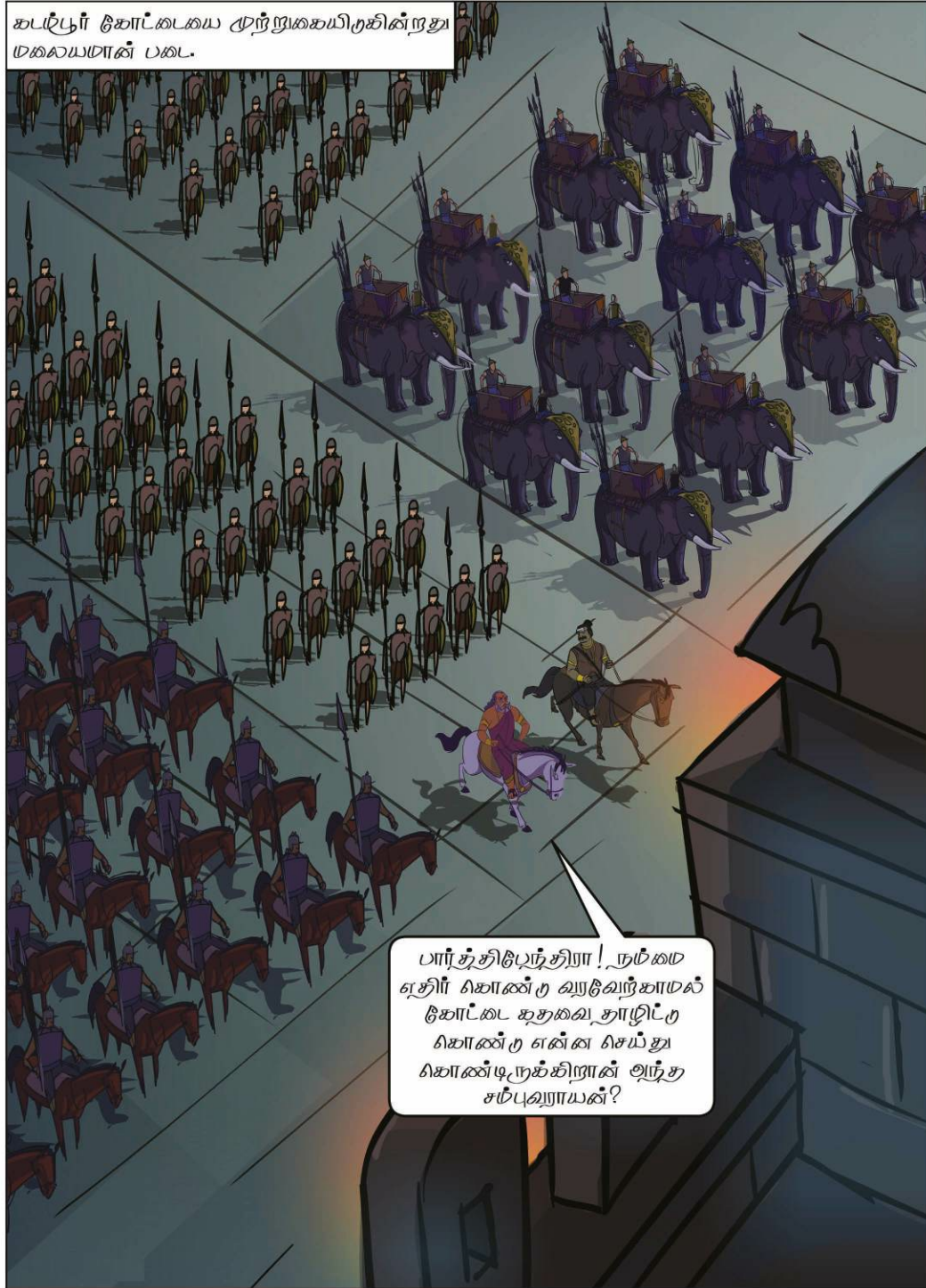
அந்தோம்
வெளியில் இடியும்
மின்னலுமாக
இருக்கிறது.
அப்போது அறையில்
இருந்து விளக்கு
அகண்டு தவிட்டது.

கீரர்களே! ஜோக்கை
கூதகவசகர்த்த
பித்திரியுங்கள்.

பிண்கள், குழந்தைகள் அனைவரும் அரண்மகையை விட்டு வெளியேற
சுயநாகிரர்கள். சம்பவகரையர், தனது உறவுகளை உருவிக்ரகாண்கு கம்பீரமாக
நிலா முற்றத்தில் மகையமரின் வுறககக்காக கர்த்திரகக்கிரார்.

அரசு! அபத்தம்.
மகையமரின் பகை
நாடாபுறமும் நுக்கம
சுழிந்து ககாண்டது.
இன்னும் சற்று
புற்றத்தில் ஜோக்கை
கூதகவசகர்த்த
கிரவர்கள்.

பிண்களும்
குழந்தைகளும் இந்த
ஜோக்கையை விட்டு
நகரிய வழியாக
வெளியேறும் வகை
சமரணியுங்கள்.

மயங்கி விழுந்த ஹந்தியத்திலிருந்து கையில் இறந்த சிறகு கத்திகய
எழுந்து பத்திரப்படுத்தி கைத்துக் கொள்கிறான் பார்த்திபுத்திரன்.

மகையமான் அப்படி கௌரியஜன்தான் தாடிதம், மகையமானின் படை கட்டிப்
கோட்டைக்குள் புகுந்து கோட்டையை இடித்து, எரித்து சாம்பலாக் குகிறது.

மகலாயமான், தனது டீபரன் கரிசாலனின் காலடியில் அமர்ந்தபடி, கட்டிபூரிவிடும் துஞ்சைக்கு தனது டீபரனின் உட்காரைத்துத்தில் ஊர்வலமாக விரைந்து வந்திருந்தார். அந்த மாணியின் உட்காரைக்கு சோழநாட்டு மக்கள் விரிவெங்கிடும் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறார்கள்.

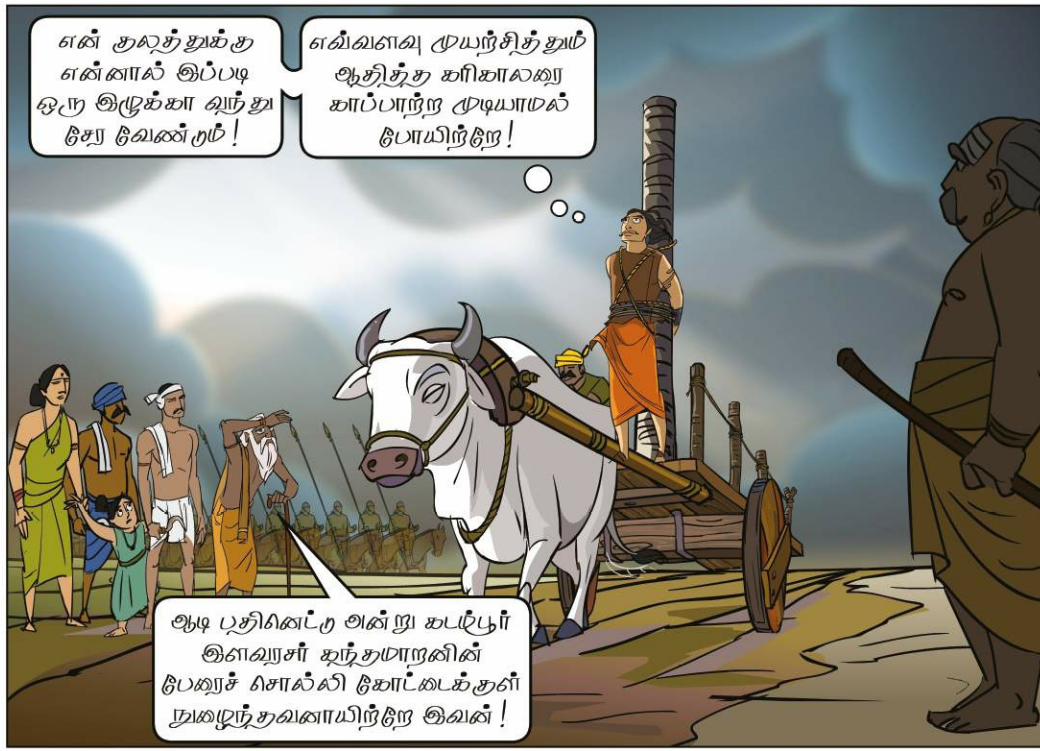
இறந்த பின்னும் ஆதித்த கரிசாலனின் முகத்தில் பொலிந்திருக்கும் கிரீகங்களை கண்டு ஆச்சரியமுற்று அழுது புலம்பியபடி வருகிறார் மகலாயமான்.

கோழிகள் !
மகனந்திரும் து
விரைந்து
கோழிகள் !

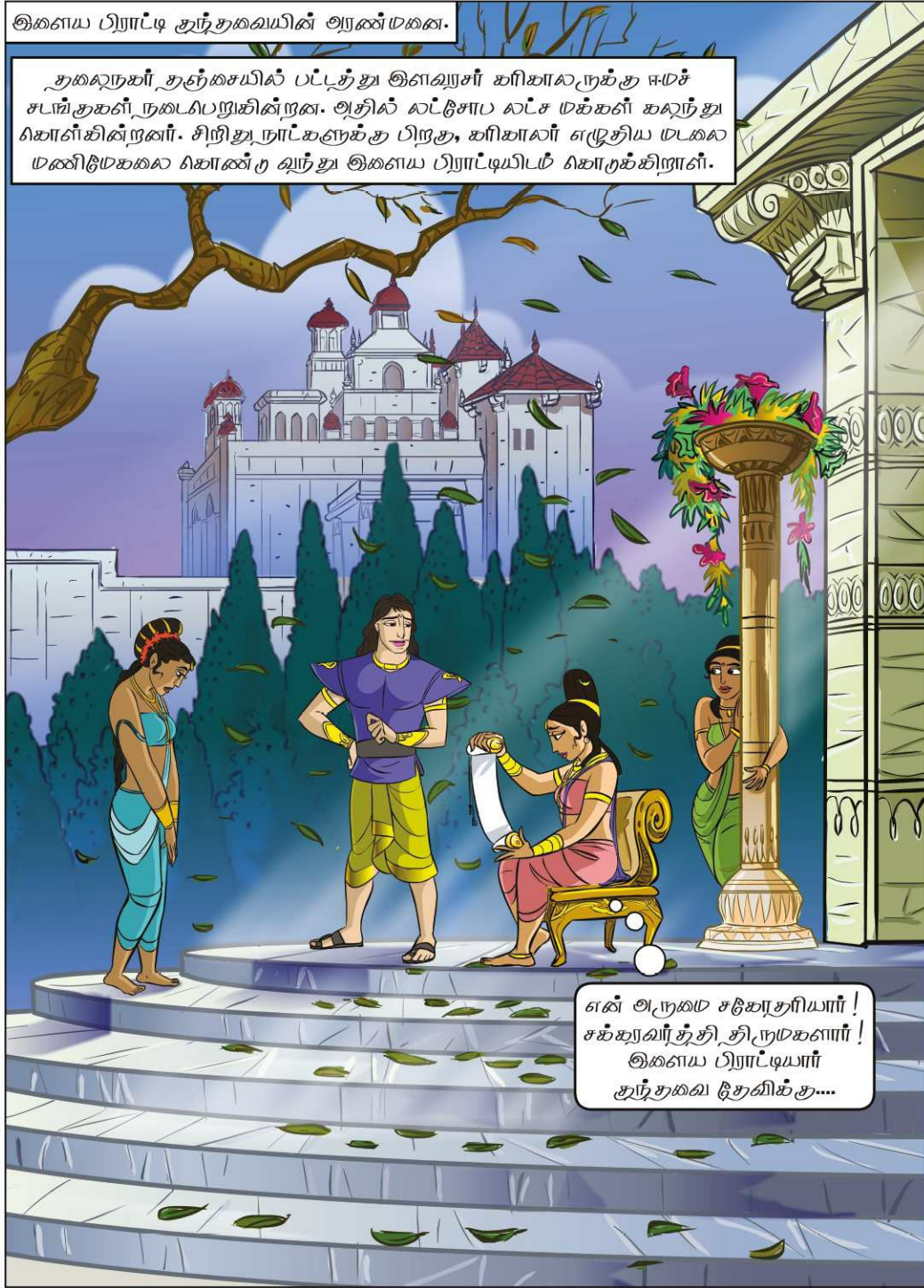
மாணியைக்கு மரியாதை செலுத்தும் விதமாகவும் செல்வந்தரின் இரு கையாலும் மக்கள் நின்று கை கூப்பி வணங்குகின்றனர். சிலர் அழுது புரண்டு தங்கள் தங்குத்கு விரைப்படுத்தும் துக்கிறார்கள்.

இகனய ப்ரூட்டி சூந்ஞகவயின் லுணம்மகன.

சுகலநகர் சூந்ஞசயில் பட்டஞ்ஞ இளவூசர் கரிகாலநுக்கு ஈமச்
சடங்குகள் நகடபிறுகின்றன. அதில் லட்டிசாப லட்ச மக்கள் கலந்ஞ
கலாள்கின்றனர். சிறிஞ்ஞாட்களுக்கு பிறகு, கரிகாலர் எழுதிய மடகல
மணிமீமககல கலாண்ஞ லுந்ஞ இகனய ப்ரூட்டியிடம் கலாருக்கிறாள்.

என் லுநகம சகலாசரியார் !
சக்கலவர்க்கி, திநுமகலார் !
இகனய ப்ரூட்டியார்
சூந்ஞகல டிசுகிக்கு....

என் அருகம சதீகாசுரியார்! சங்கரவர்த்தி திருமகனார்!
இகைய பிராட்டியார் துந்தகவ டீசுகிக்கு ஆதித்து கரிசாடகன்
எழுதுவது.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு சிவாய பாவம்
செய்தேன். சரணாகுதி அடைந்து பகைவகைகள் சிவான்கிறேன். அவனுமீ
அவனுக்காக உயிர் பிச்சை டீகட்டவனும் என்னை வருத்திக்
சிவாண்டிருக்கிறார்கள். என்னை நிம்மதியாக தூங்க
கிறவதில்லை.

இன்று அசிகாக்கையில் தூக்கமில்லாமல் விளைய ஆந்து
போது, தாமதேது கிழந்து மகனவகைகள் கண்டேன். என்
உடம்பிலிருந்து எதோ அச்சமயம் போய்கிட்டது. இப்போது
இருப்பது வெறும் கரு மரத்திலே. சதீகாசுரி! இந்த தூர்நிமித்தம்
என்னோடு போகட்டும். நம் அருகம துந்தகத்தம், அருள்மொழிக்கும்
ஒன்று டீகாடல் ஏகாம்பரநாதர் காப்பாற்றட்டும்.

இங்கே எனக்கு ஏதாவது தீர்ந்துகிட்டால், அதற்கு என்
கிதியும் என் பிடிவாதமும்தான் பொறுப்பே தகிற ஆந்தியத்தேவன்
பொறுப்பு அல்ல. நீ சிவாடலி அனுப்பியபடி அவன் என்னை இந்த
கட்டிர் மானிகைக்கு வராமல் தடுக்க எவ்வளவோ முயன்றான்.

படம் எடுத்து ஆறம் நாக சரீபத்தின் டீமகை சத்தியினால்
கவரப்பட்ட சிறிய பிராணிகள், தூங்களை வலிய சென்று அந்து
சரீபத்திற்கு இறையாகி மடியும்.

அம்மாதிரியே நானும் நந்தினியிடம் போகிறேன். அவள் நம்
சதீகாசுரி என்று எனக்கு எச்சரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறாய். அதை
என்னால் நம்ப முடியவில்லை. ஆயினும் அவள் கிஷயமான மரம்
எதோ ஒன்று இருக்கிறது. அதை அறிந்து சிவாள்வதற்காகவே
போகிறேன். எப்படியும் இன்று உண்கமகய அறிந்து சிவாள்வேன்.

என் கிதி என்ன ஆனாலும் ஆந்தியத்தேவன் டீபரில் துற்றம்
யாதுமில்லை. அவன் உன் கட்டகையச் சரிவற நிகறவேற்றி
வருகிறான்.

ஓகலகய படிக்குப் பிபாது துந்ருகவயின்
கண்களில் கண்ணீர் துதும்புகிறது.

அந்த மாயடுமுகினி நுந்தினியின் வகலயில் துந்தமாரனும்,
பார்த்திடுந்ருனும் அடிடியாற கிழுந்து கிட்டார்கள். அப்படி கிழாமல்
சுப்பிப் பிகழ்த்துவன் துந்தியுத்திவன் ஒருவன்தான்.

அவனுக்கு என்ன பரிசு கிபாருப்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.
அந்த கிட்டில் மிகச் சூழுகையான பெண் ஒருத்தி இருக்கிறாள். என் உடன்
பிறந்த சகோதரியைப் பிபால் அவள் பிபரில் எனக்கு பரியம்
உண்பாக்கிட்டது. மணிடுமகலகய துந்தியுத்திவனுக்கு தி.ருமணம்
செய்தித்தால் அவனுக்கு நல்ல பரிசாக இருக்கும். ஆனால் சகோதரி
உனக்கு இது சமீபமாக இருக்குமோ என்னமோ தெரியாது. என்
அருகருத் தாங்காய்! அந்த ஓகலகய அந்த - பெண்ணிடத்தான்
ஒப்புவிக்கப் பிபாக்கிறேன்.

நல்ல ஓகலகயாக அவளுக்குப் படிக்க தெரியாது. அவளை துறித்து
உன் கி.ருப்பம் எப்படியோ அப்படிச் செய். நம் குறும்பத்தில் நீடிய மிகச்
சிறந்த அறிவாளி. உன் தார்த்தகைய நான் தட்டி நடந்தேன். அதன் பலகை
அனுபவிக்கப் பிபாக்கிறேன். தம்பி அருள்மொழியாவது உன் ஓயாசகனப்படி
நடந்து சிபாடி சாம்பாஜயத்தை மகோந்ருதநிகலக்கு கிபாண்டு வருவானாக.

அங்கா! இந்த
மடகை இப்படித்
தொகு. (அருள்)

இளையாள் இந்த
மடகை படிக்கிறார்.
படித்துவிட்டு அழுது
தொண்டிருக்கும்
மணிமேகலைகைய
பார்த்து...

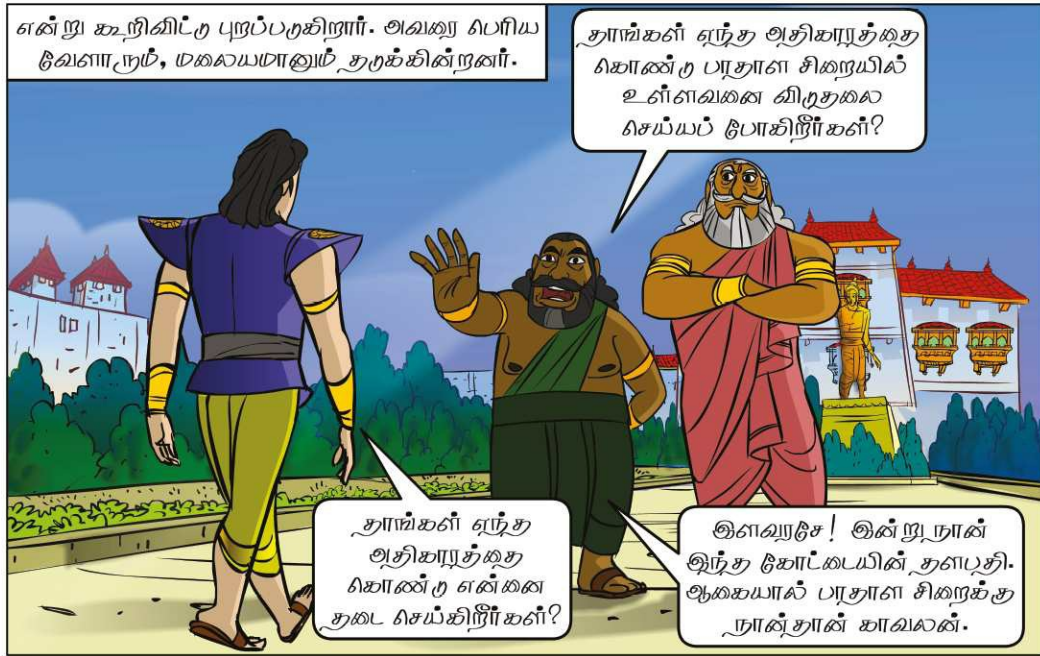
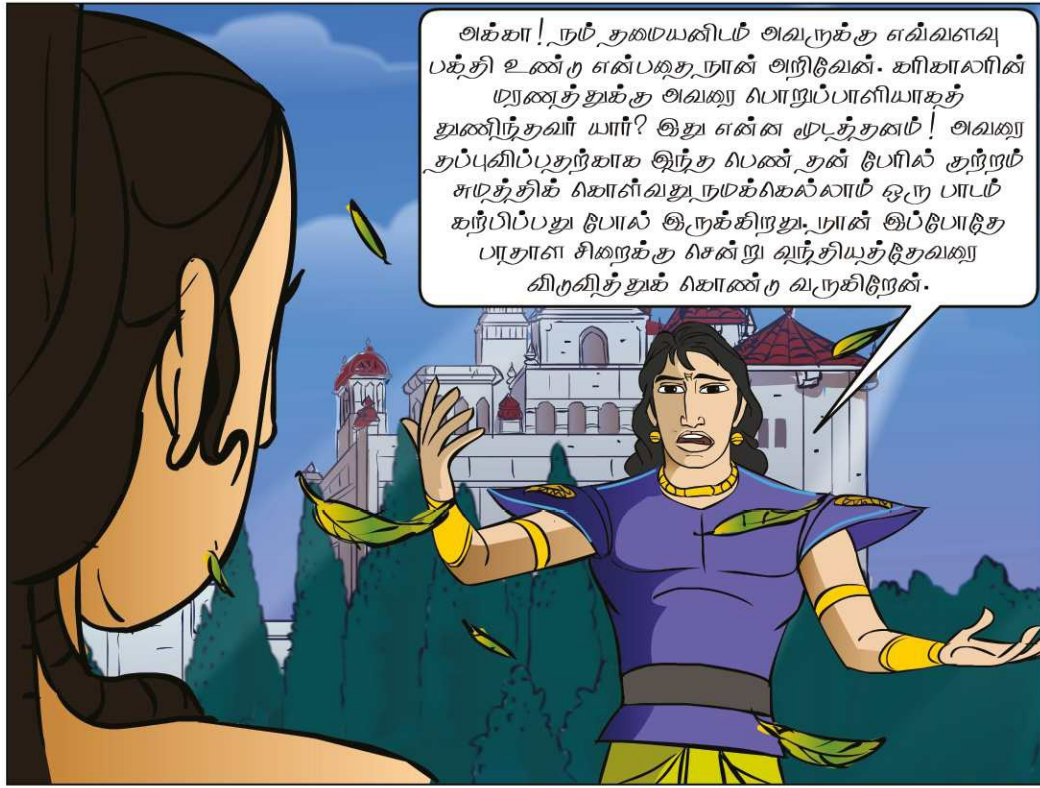

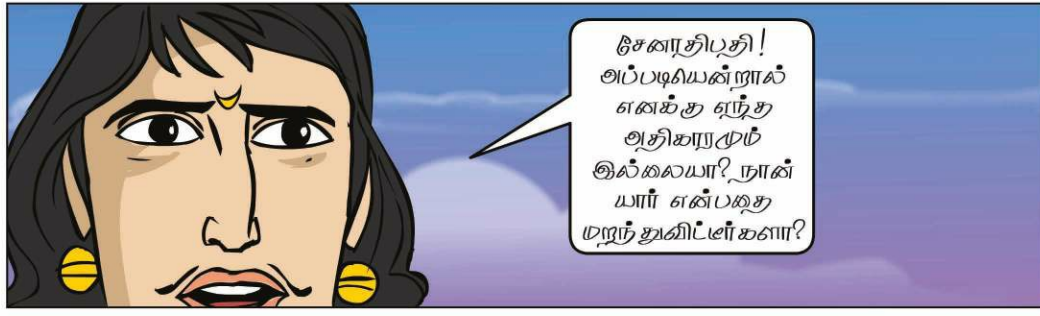
பெண்டிண! இந்த
ஓகை உன்னிடம்
எப்படி வந்தது?

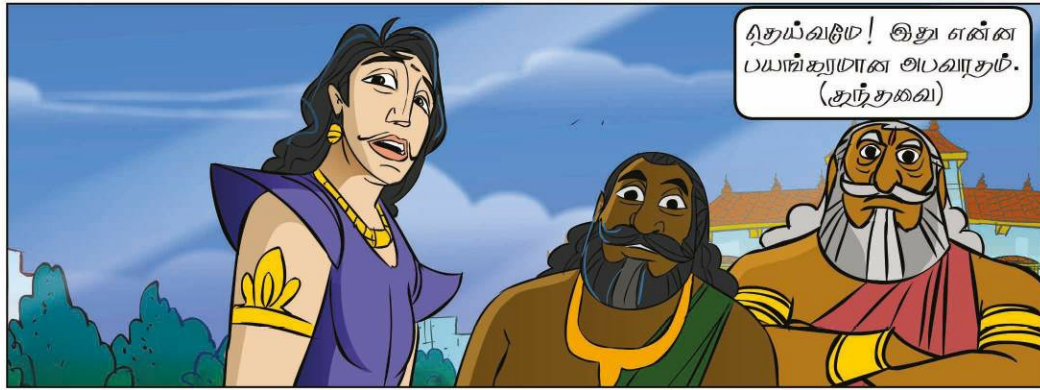
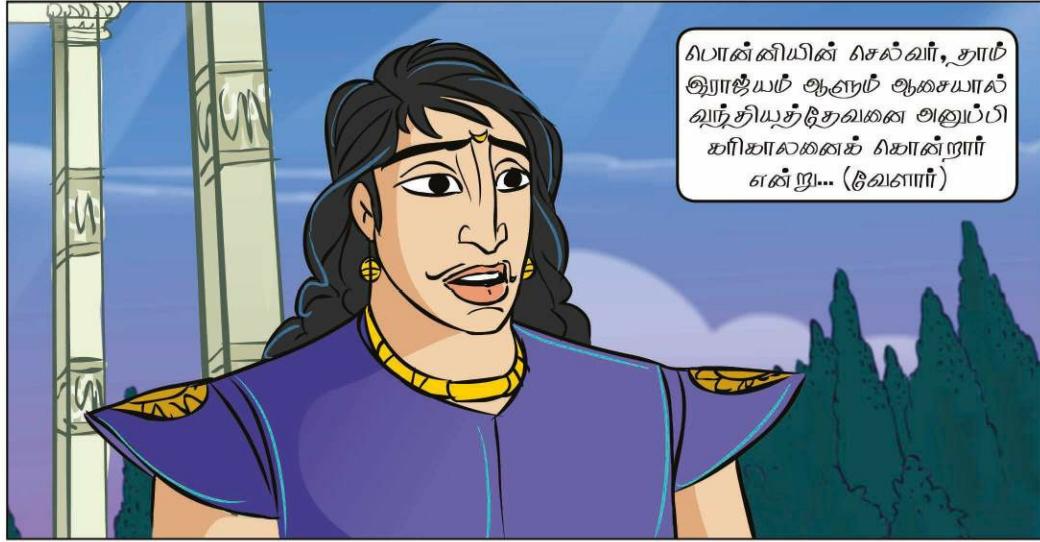
ஐயா! இளையாள் என்னிடம் கொடுத்தார். அவரைப்
பற்றி நடுத்திணி என்னவொட்காட்டியோ தவறாகச்
சொல்லியிருந்தான். அவர் எனக்குத்தான் யாதுல்
ஓகை எழுதியிருக்கிறார் என்று முதலில்
நினைத்துத் தொண்டிட்டேன். அதனால் இதைத் தீயில்
போட்டுப் பொசுக்கிக் கொண்டேன் என்று எண்ணிடுகேன்.

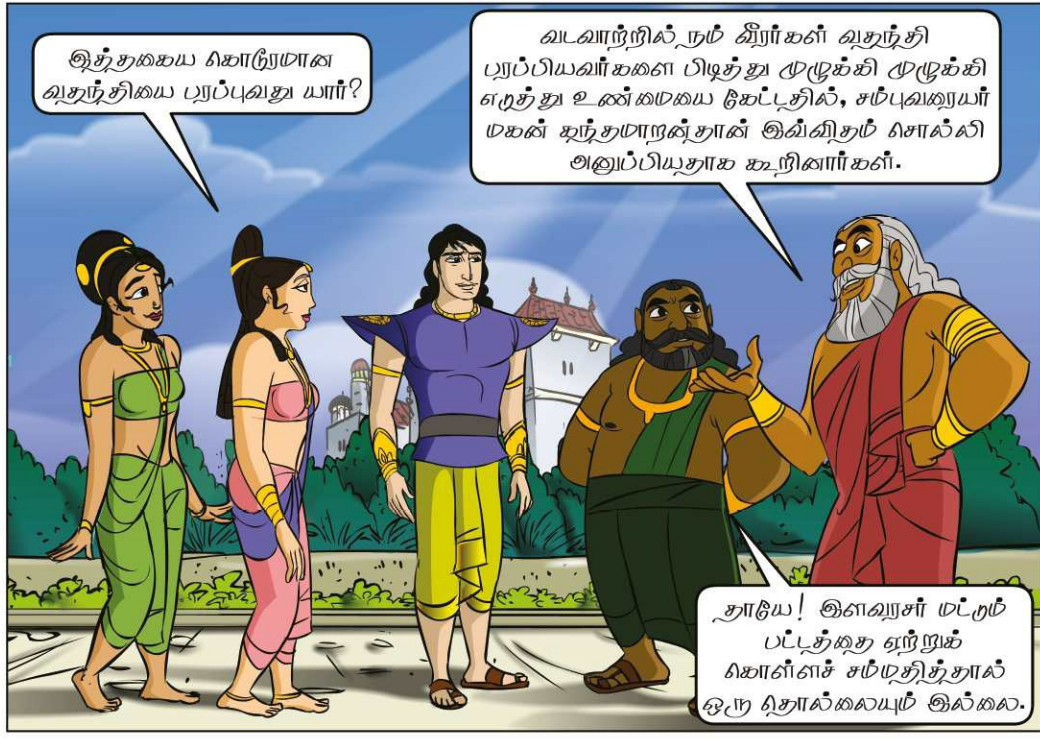

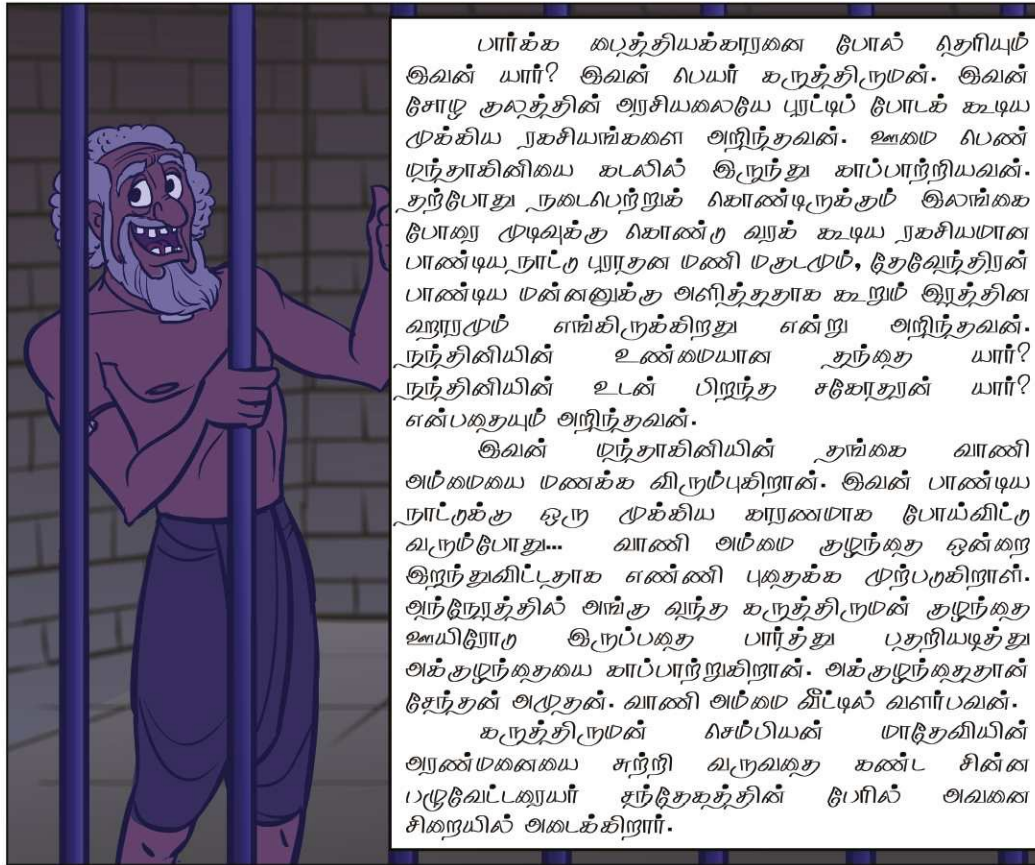

பார்வக் கபுத்தியக்காரர்களை டீபால் தெரியுமீ
இவன் யார்? இவன் டிபயர் கபுத்தியருமன். இவன்
சோழ குலத்தின் அரசியக்கலைய புரட்டிப் டீபாடக் கூடிய
முக்கிய ரகசியங்களை அறிந்தவன். ஊகம டிபன்
முந்தாசினிகைய கடலில் இழுந்து காப்பாற்றியவன்.
தற்போது நகடபிற்றுக் கிணண்டிமுக்குமீ இலங்கை
டீபாஹ் முடிவுக்கு கிணண்டி ஹக் கூடிய ரகசியமான
பாண்டிய நாட்டு புராதன மணி மதுமும், சேஷேந்திரன்
பாண்டிய மன்னனுக்கு அளித்ததாக கூறும் இரத்தின
ஹாரமும் எங்கிருக்கிறது என்று அறிந்தவன்.
நந்தினியின் உண்கமயான சூழ்ச்சி யார்?
நந்தினியின் உடன் பிறந்த சகோதரன் யார்?
என்பதையும் அறிந்தவன்.

இவன் முந்தாசினியின் சங்கை வாணி
அக்கமய மணக்க கிருமபுகிறான். இவன் பாண்டிய
நாட்டுக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக டீபாய்க்கிட்டு
வரும்போது... வாணி அக்கம குழந்தை ஒன்றை
இழுந்துகிட்டதாக எண்ணி புகைக்க முற்படுகிறான்.
அந்தநேரத்தில் அங்கு வந்த கபுத்தியருமன் குழந்தை
ஊயிடுவாடு இழுப்பதை பார்த்து பதறியடித்து
அக்குழந்தையை காப்பாற்றுகிறான். அக்குழந்தையான
சேந்தன் அடாதன். வாணி அக்கம கிட்டில் வளர்ப்பவன்.

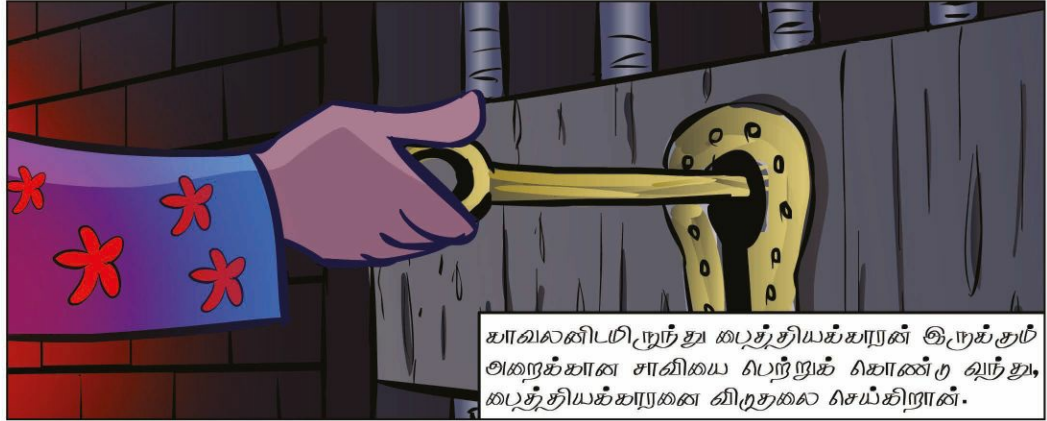
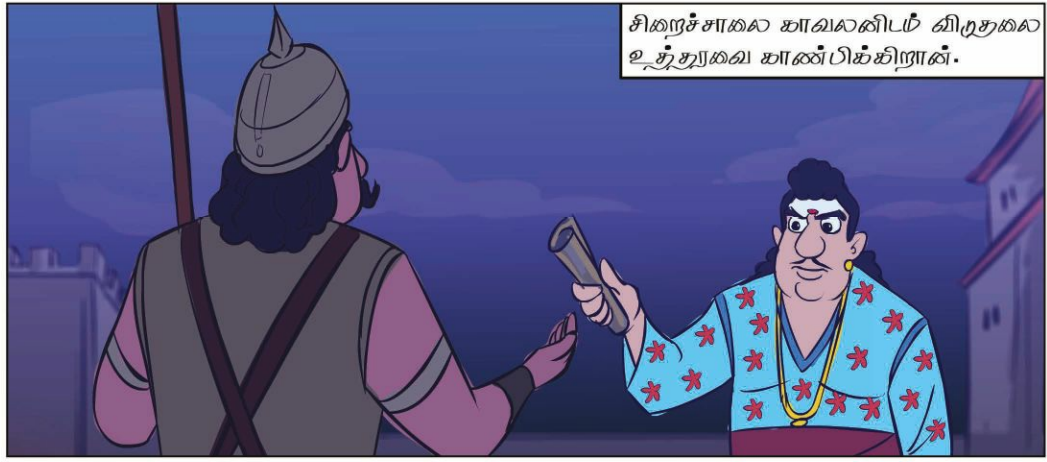
கபுத்தியருமன் டிசம்பியன் மாடுகையின்
அரண்மனையை சுற்றி வருவதை கண்ட சின்ன
பழுதிவட்டையார் சந்தேகத்தின் டீபரில் அவனை
சிறையில் அடைக்கிறார்.

அந்நேரத்தில்
மாளிகை.

அந்த கபுத்தியக்காரனை
ரகசியமாக என்னிடம்
அழைத்து ஹ டீவன்ரும்.
புரிந்துதா?

கபுத்தியக்காரனின் கிருகலை உத்திரகவு முதுகன்
முந்திரியிடம் பெற்றுக் கிணங்கிறான் பிணகாபாணி.

இவர்கள் வரும் இந்நேரம் அவ்வழியாக
அரசு குகம்புத்தினர்கள் செல்கின்றனர்.

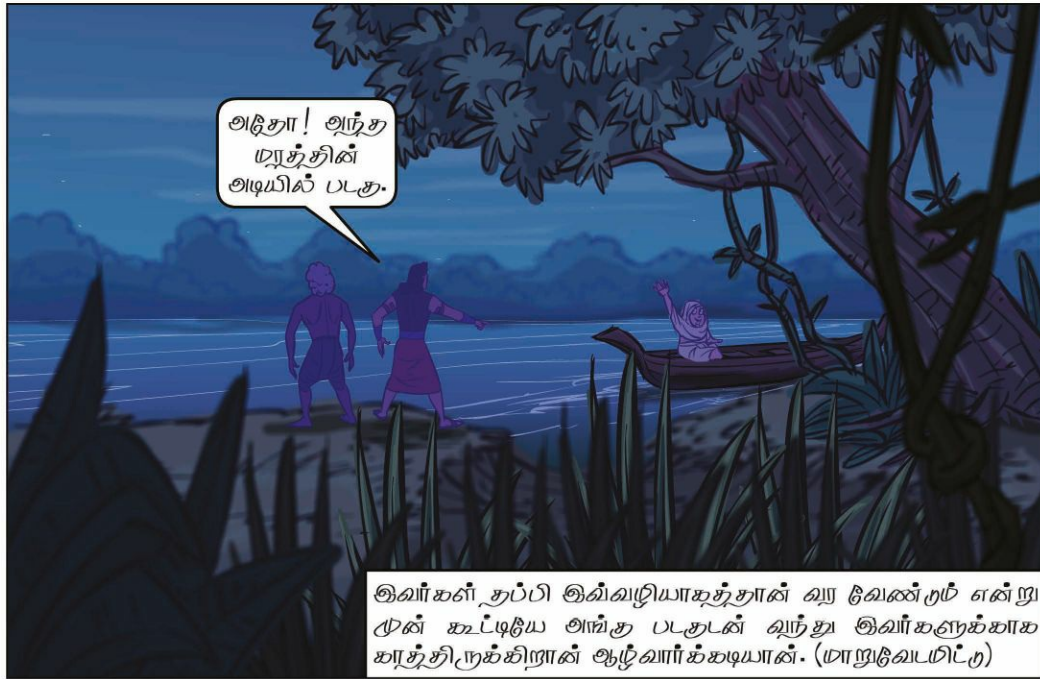
அப்போது புத்தியத்தினவன், தான் எற்கனவே கூறி கவந்தபடி
கபத்தியக்காரனின் தோகைத் தூட்டிவிட்டு வருகிறான்.

இந்த காவலர்கள் செய்வதை பார்த்தால் வேண்டியதை நிரூபிப்பதில்
மாற்றி அல்லவா வருகிறது! அது சமயத்தில் காவலர்களில் ஒருவனை
பார்த்தால் ஆழ்வார்க்கடியானோ என்று சந்தேகம் வருகிறது.

பிடியுங்கள்!
பிடியுங்கள்!!

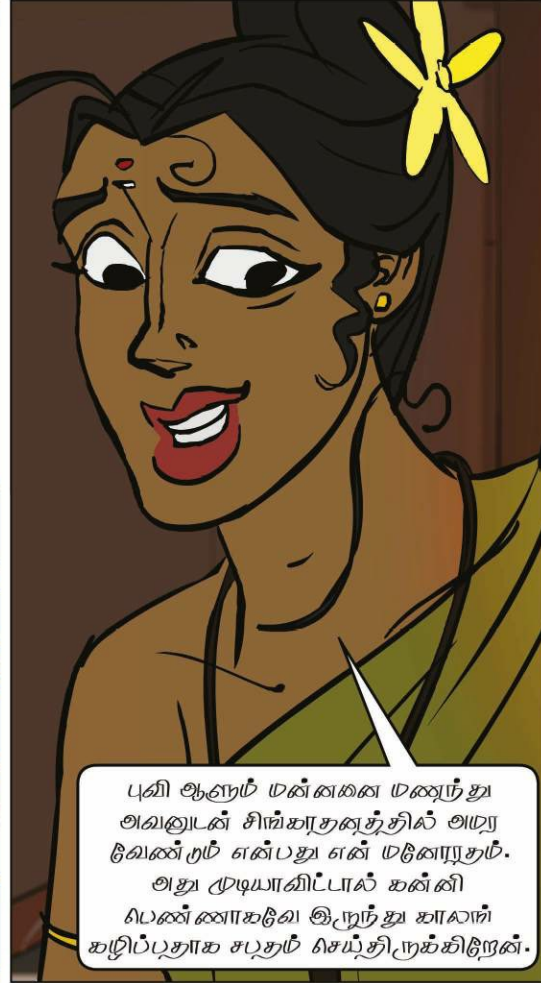
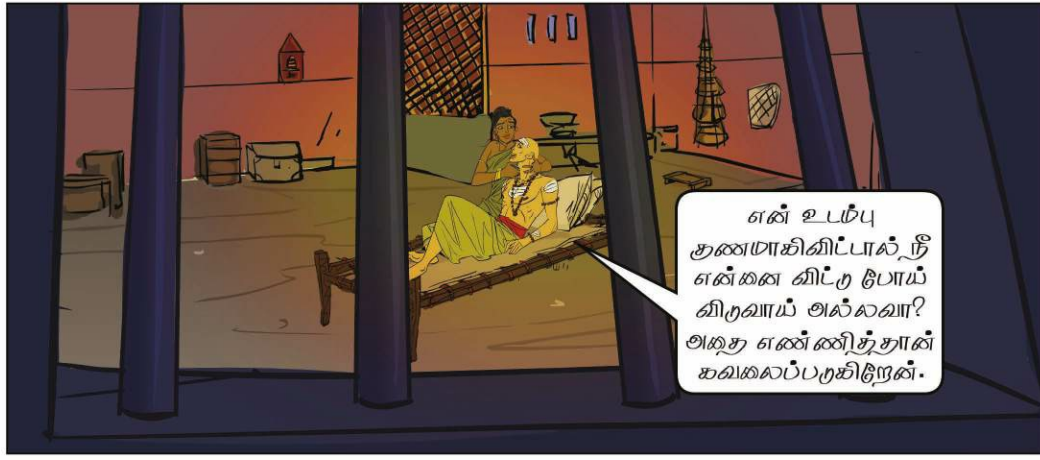

சீதந்தன் அழுதுகொண்டிருந்தான்.

அழுது! உன் மனதில்
என்ன கவலை என்பதைச்
சொன்னால் உன்
பாடுகளைப் புரிந்துகொள்

உன் கருத்தை
சொல்லுமா?
(சீதந்தன்)

உனக்கு அந்த ஆகை
ஏற்பட்டது என்னுடைய
பாக்கியம்
குற்றகினால் தான்.

உன்னை மணக்கும்
பாக்கியம் எனக்கில்லை
அவ்வளவு தான்.

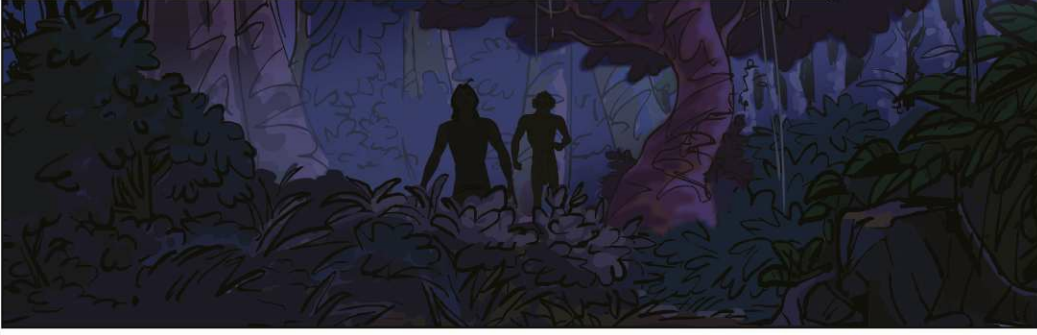

அப்படி என் நீ நிராகை அடைய
வேண்டும். அரச குடத்தில்
பிறந்தவர்தான் அரசர்களாயிருக்க
வேண்டும் என்று கிதி ஒன்று
இல்லை. உன்னை போல் சாதாரண
குடம்பத்தில் பிறந்தவர்கள்
சுங்களுடைய கீழ் பூரணமச்
செயல்களினால் இராஜ்யங்களை
எதிர்த்து சிங்கரசு
என்று இருக்கிறார்கள்.

பூங்குழலி! நான் அத்தகைய
காரியங்களுக்கு பிறக்கவில்லை.
என் மனம் கத்தி எழுந்து போர்
செய்வதில் ஈடுபடவில்லை. சிவ
வழிபாட்டில் காலம் கழிக்க என்
மனம் கிறம்புகிறது. பூங்குழலி
உன்னை இங்கே தாழ்த்திக்
கொண்டதில் பயனில்லை. நீ
போய் கிற! என் உடம்பு
குண்டாகவென்று கத்தியாகிறது!

ஆழ்வார்தம்பையான் அந்தியுத்தேவனுக்கு உதவி செய்ய அந்தாடுனா அல்லது உளவு அறிய அந்தாடுனா? யாரைக்கு திருநியும். அங்கே காட்டில் அவனை சூக்கி படகில் கட்டிப்போட்டு விட்டு கருத்திருமனும், அந்தியுத்தேவனும் தேருதன் அமுதனின் கீழ் டீனாக்கி வருகிறார்கள்.

ஆழ்வார்தம்பையான் இவர்கள் துர்நி செயல் டீவன்குமர் என்பதற்காக, தேருதன் அமுதனின் கீட்டின் பின்னால் சூசிறுகள் கட்டிப்போட்டிருப்பதை குறிப்பாக கூறுகிறான்.

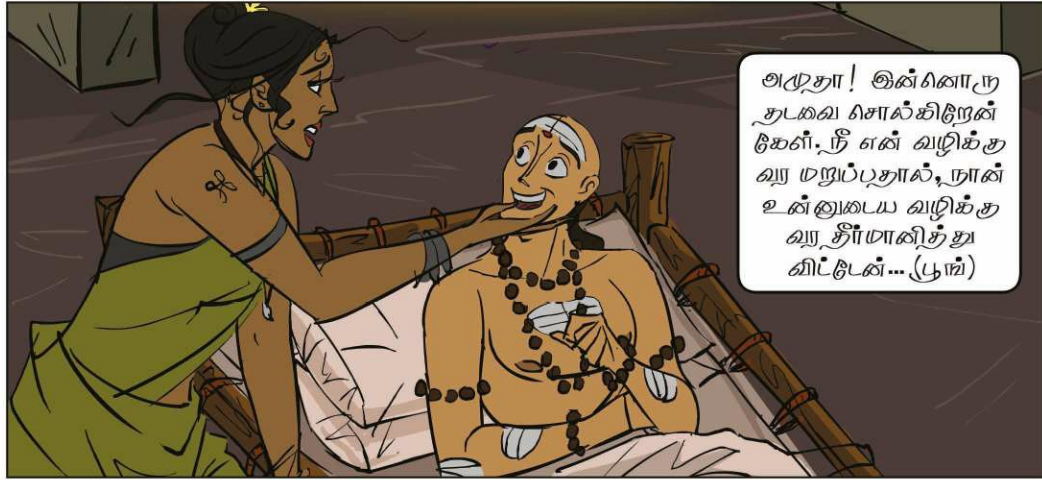
முக்கியமாக கருத்திருமனிடம் அவன் திருநிந்து கொள்ள டீவனடிய நகரியுத்தே அறிந்து கொண்பான் அந்தியுத்தேவன். இளவரசர் கரிகாலனு கொன்றிருக்க மாட்டான் என்ற நம்பிக்கையில் அவனுக்கு உதவி செய்கிறான்.

பல்லக்கும், பரிவாரமுமீ வருவதை கண்டதும் இருவரும் வெவ்வேறு சிதையில் சென்று மறைந்து கொள்கிறார்கள்.

பல்லக்கை முன்னுதாவி கிடீர்
கிடீர், குதிகூயிலிழுந்து
கிடீர்ந்து அடிபட்டிருக்கும்
சேந்தன் அழுததை காண
அக்கை சிசுபிபயன்
மாடுதனியும், உடன்
மதுராந்தகரும் வருகிறார்கள்.

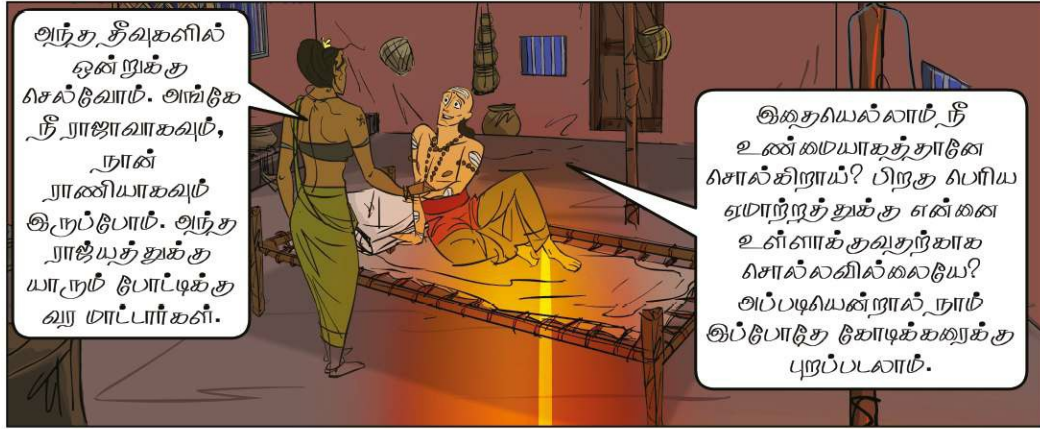
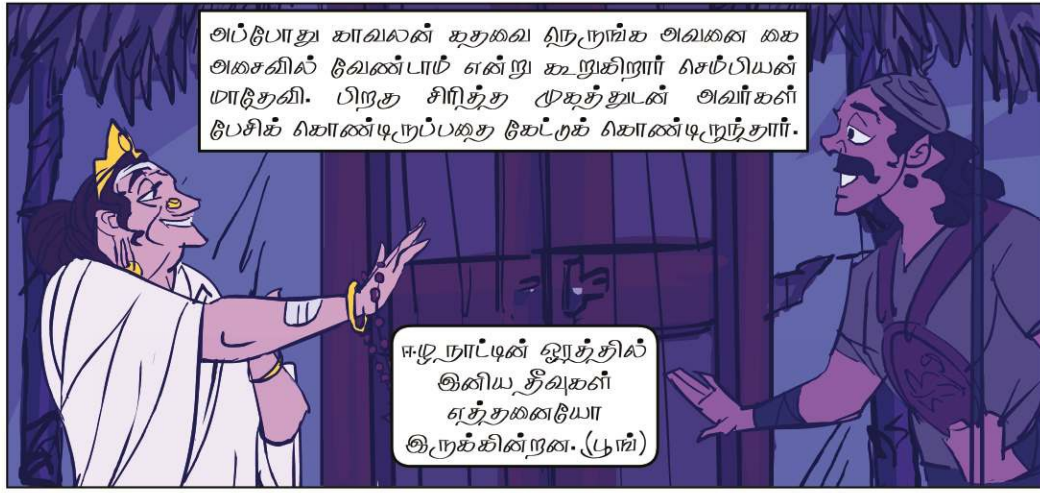

அமுதா! இன்னொரு
குடவை சாஸ்கிதிறன்
கேள். நீ என் வழிக் கு
வறு மறுப்பதால், நான்
உன்னுடைய வழிக் கு
வறு சீர்தாக்கித் து
கிட்டின்... (பூங்)

சிசுபிபயன் மாடுதனி குதிகூயி குட்ட
வருகிறார். உள்ளிழுந்து டீபச்சுக் குதல் வறு,
குதிகூயி குட்டும் எண்ணுக்கு கு கிறுகிறார்.

நான் உன்னுடைய
மணுந்து
கொள்கிறேன். (பூங்)

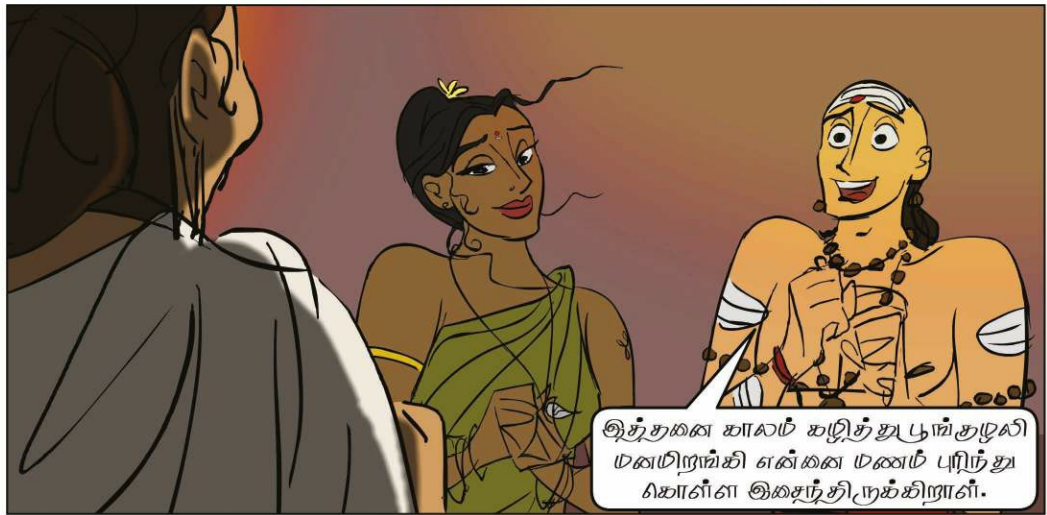
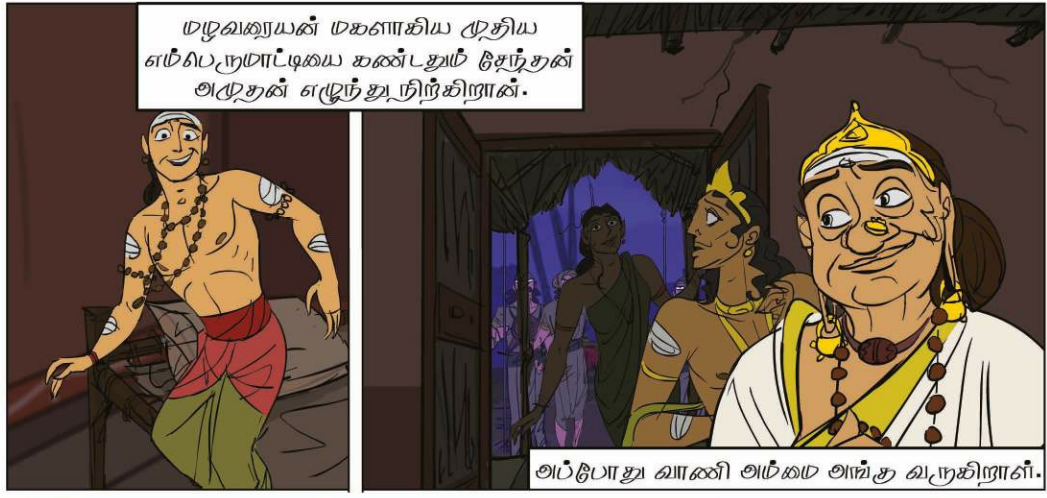
சிசுர்பியன் மாடுசுனியுடன் அந்த டீசுவகன்
சுடிசையின் கதவைத் தட்டிவிட்டான்.

பூங்காழி கதவைத் திறக்க, கிணியில் சிசுர்பியன் மாடுசுனியும், அவருக்கு பின்னால்
மதுராந்தகத் டீசுவரும் மற்றும் உடன் அந்த காவலர்களும் நிற்கிறார்கள்.

என்று கேட்டபடியே சுடிசைக்குள் புகுவிடுகிறார்.

சாடிய!
டியாசிப்துந்ரு
இனி என்ன
இருக்கிறது?
ஒன்றுமில்லை.
சாங்கன்
செல்துங்கன்.

என்னுடைய இடத்தில்
அரண்மனையில் உள்ளிருந்திருக்க
வேண்டிய சாங்கன் குறாரகிடம்
பேசி விட்டு வருகிறேன்.

அப்படியே செய்!
வரும் போது
பல்லக்கின்
திறைகளை
நன்றாக மூடிச்
செய்து வா.

என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து
சென்று விரகிறார்.

மதுராந்தகன் மீண்டும் குடிசையை நோக்கி செல்கிறான்.

ஆம்! திரியும்நான்,
சாங்கள் சூங்கையின்
உழியான்.

கப்ச்சியக்காரன் சந்நம் சந்நம்
பார்த்து கிடீடு அகனது கரகராகிக்
சென்று பகசியமாக ஓசோ சசாக்சிறான்.

மதுராந்தகன்
கப்ச்சியக்காரனின்
ஓசாகள பிடித்து...

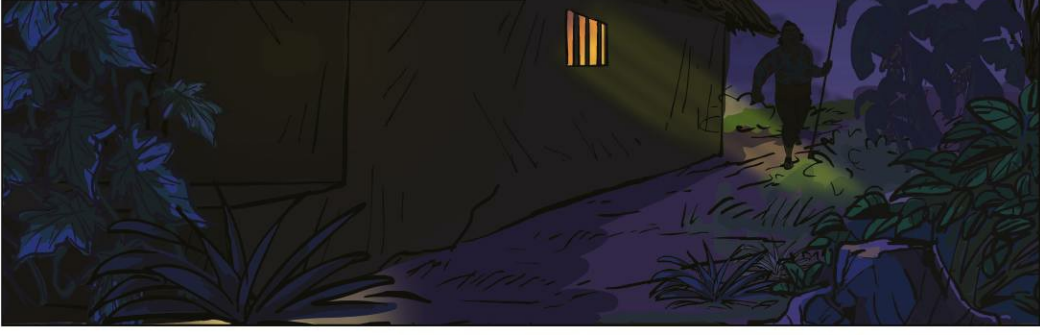
நீ கநியது
உண்கமசானா?
உண்கமயாகடுவ
நான் இராஜ
சுமரஞ்சானா!

சாங்கள் பிறக்கப குறித்து
உண்கமய அறிந்து
பிறகு, சஞ்ச
அரண்மனைக்கு சிநுமி
போக கிநுமபுகிறீர்களா?

சஞ்ச
அரண்மனைக்கு போக
எனக்கு
கிநுப்பமிக்கலான.
நீ என்ன டியாசனை
சசாக்சிறாய்.

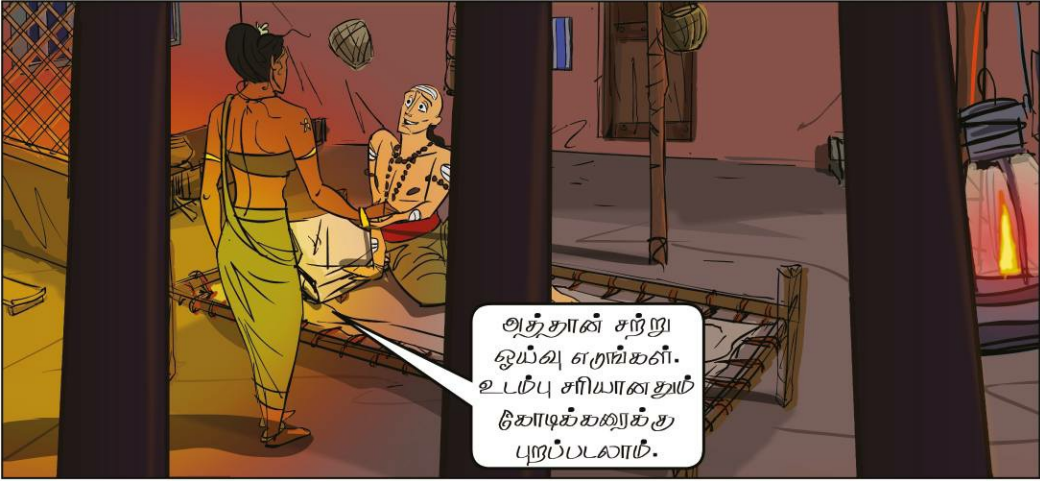
மதுராந்தகமூர், கருத்திரமனுர் டீபசிக்
 ரிகாண்டிட ஒரு பக்கம் ரிசக்,
 அந்தியுத்திரவகையுர், கருத்திரமகையுர்
 சீதடி பிகாபாணி அருகிறான்.

சுடிகச்சுடிகள் ஒரு ரிபண்ணின்
 டீபச்சுடிக் டீபக்கிறது...

புந்தமுடியா...! என்னை
 டீவண்டார் என்று இவன்
 கறுவதுக்கு இவன்தான்
 கறுண்டா?

அத்தான் சற்று
 ஓய்வு எடுங்கள்.
 உடம்பு சரியானதும்
 டீவாக்கையுக்கு
 புறப்படலாம்.

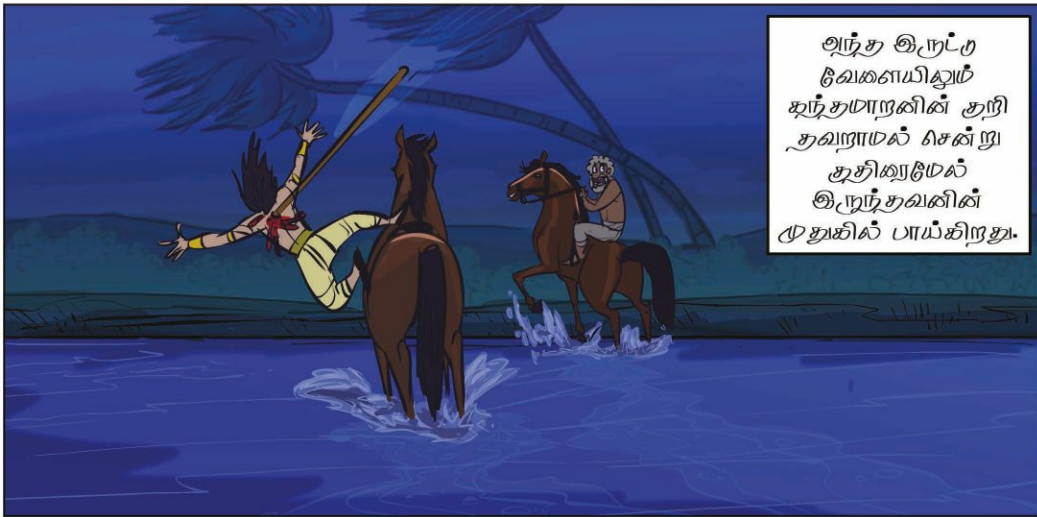

ஆனால் ஐந்தாமாந், ஐந்தியத்தேவகையம், கைத்தியக்காரகையம் பிடித்து ஐய பினகாபாணியுடன் வருகிறான்.

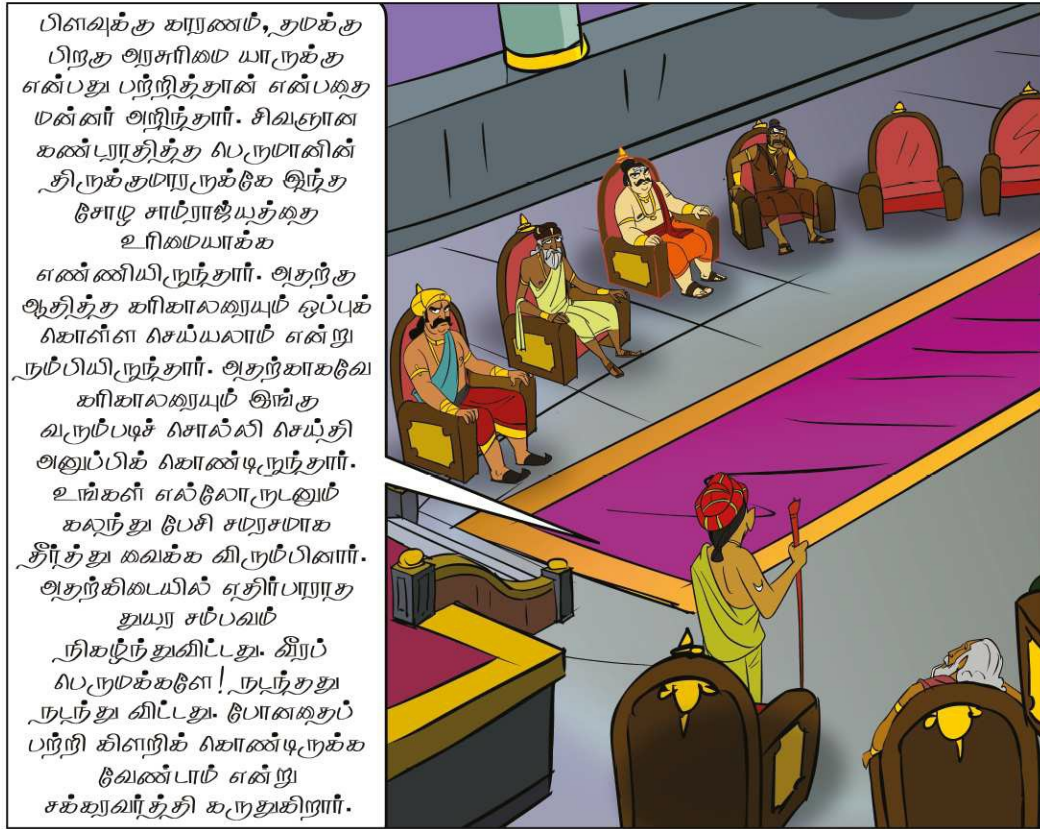

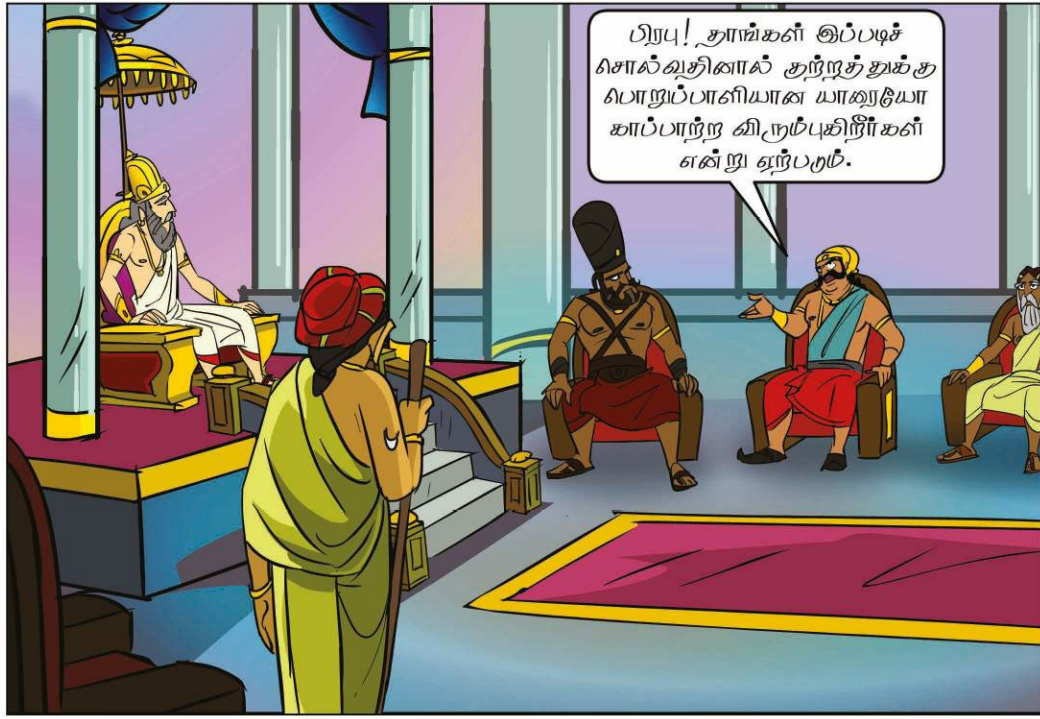
சகல ஊழியிளங்கிறதும், சக்கரவர்த்தி சபா மண்டபத்தில் உள்ள சிங்காசனத்தில் கிற்றிருக்கிறார். அவரின் பக்கத்திலுள்ள ஆசனத்தில் அரசன் மந்திரி அநிமத்தமும், மந்திரிபுர பக்கத்தில் டீசந்தன் அமரதனும் இருக்கிறார்கள். டீமதும், அங்கு மகலாயமான், சபரிய டீவளார், சபரிய பழுடேவட்டையர், சின்ன பழுடேவட்டையர், பார்த்திபுந்திரன், தந்தமாரன், சபாக்கியின் சகலவர் அகலவரும் அலுவலர்க்கான ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். சகலயில் சபன்கள் எல்லாம் ஒரு குழுவாக ஒரு பகுதியில் டீமல் மாடத்திலிருந்து மந்திரிபுரமாதவருட்பகுதி பார்த்திருக்கிறார்கள்.

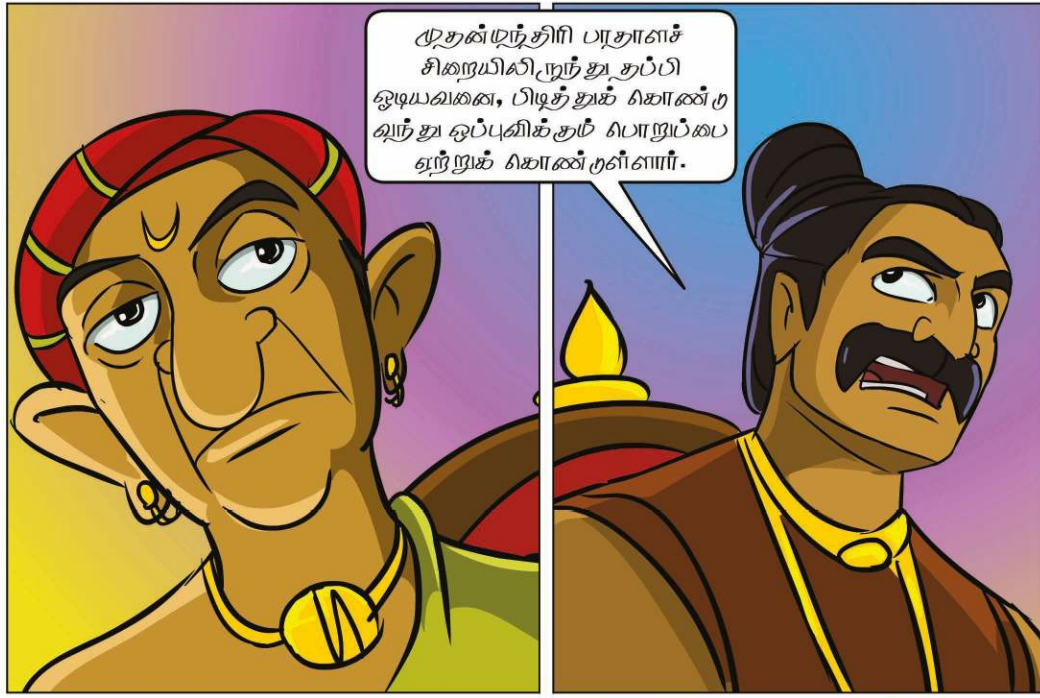

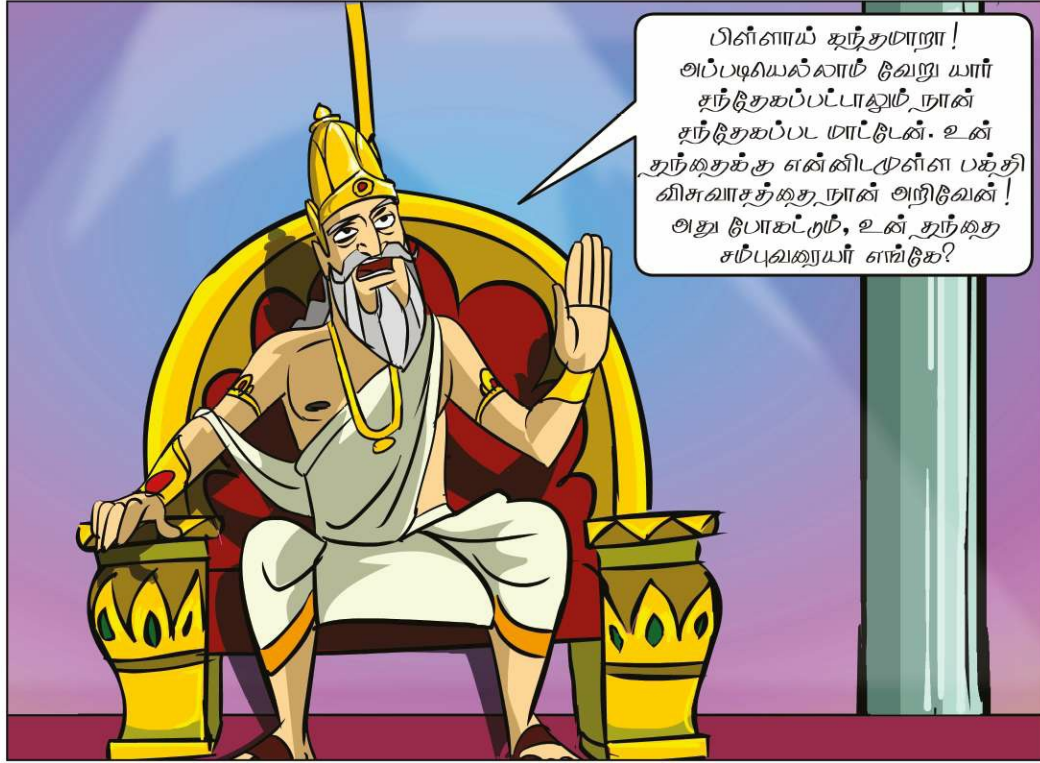
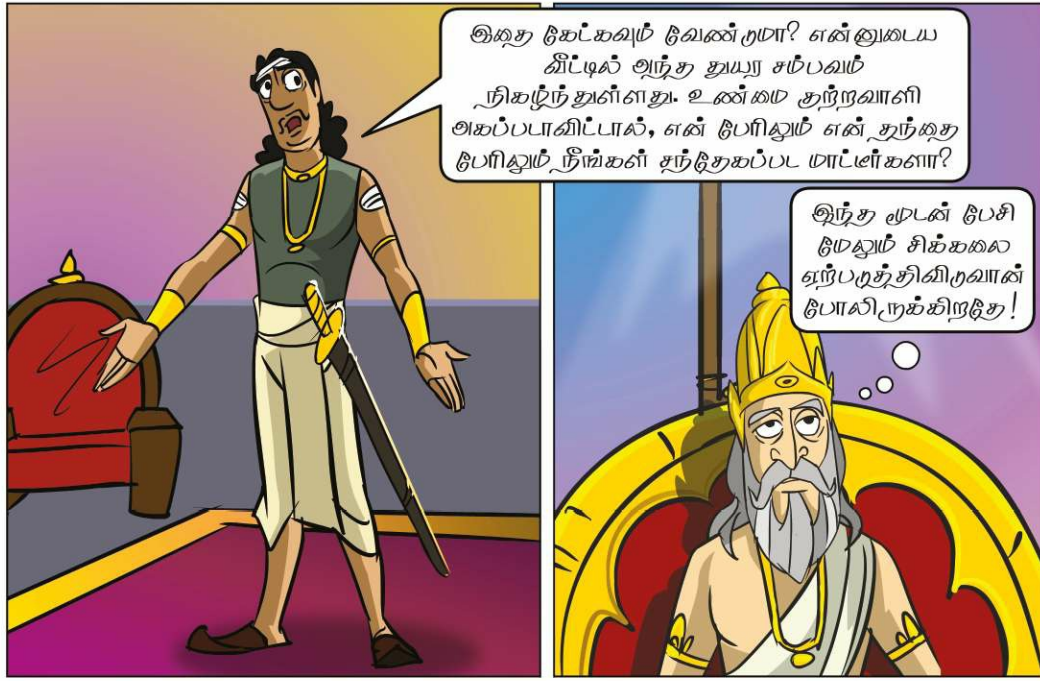

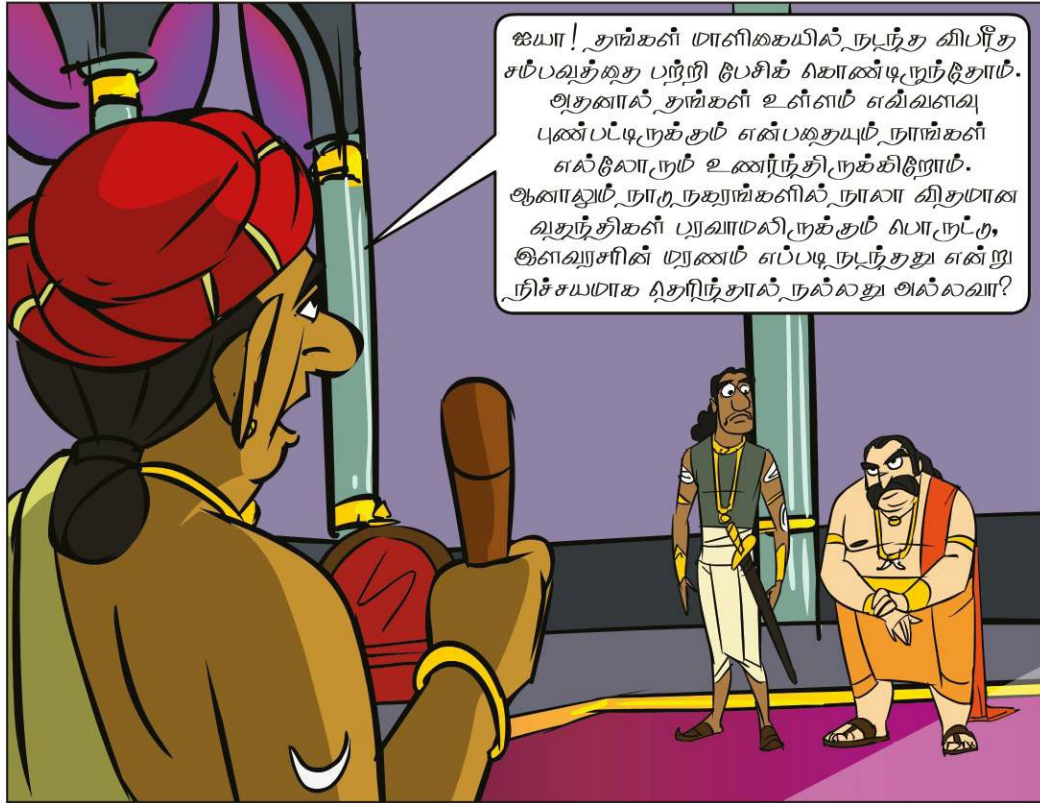
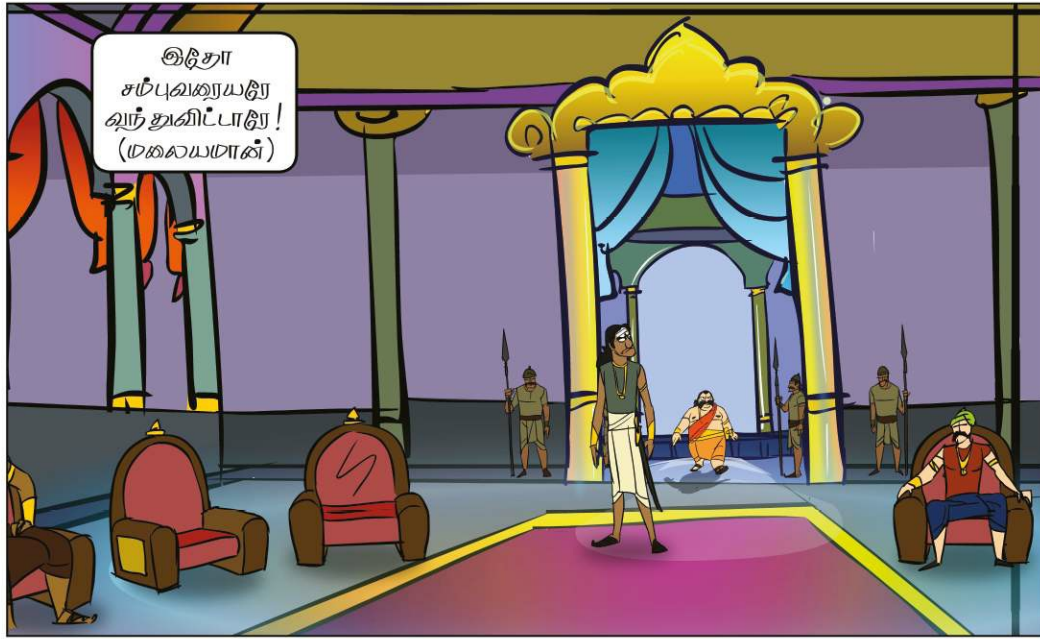

சங்கரவர்த்தி என்னை
மன்னிக்க வேண்டும். நான்
பேசாமலிருக்கலாகாது.
என் மனஸில் உள்ளதை
கூறியே ஆக வேண்டும்.

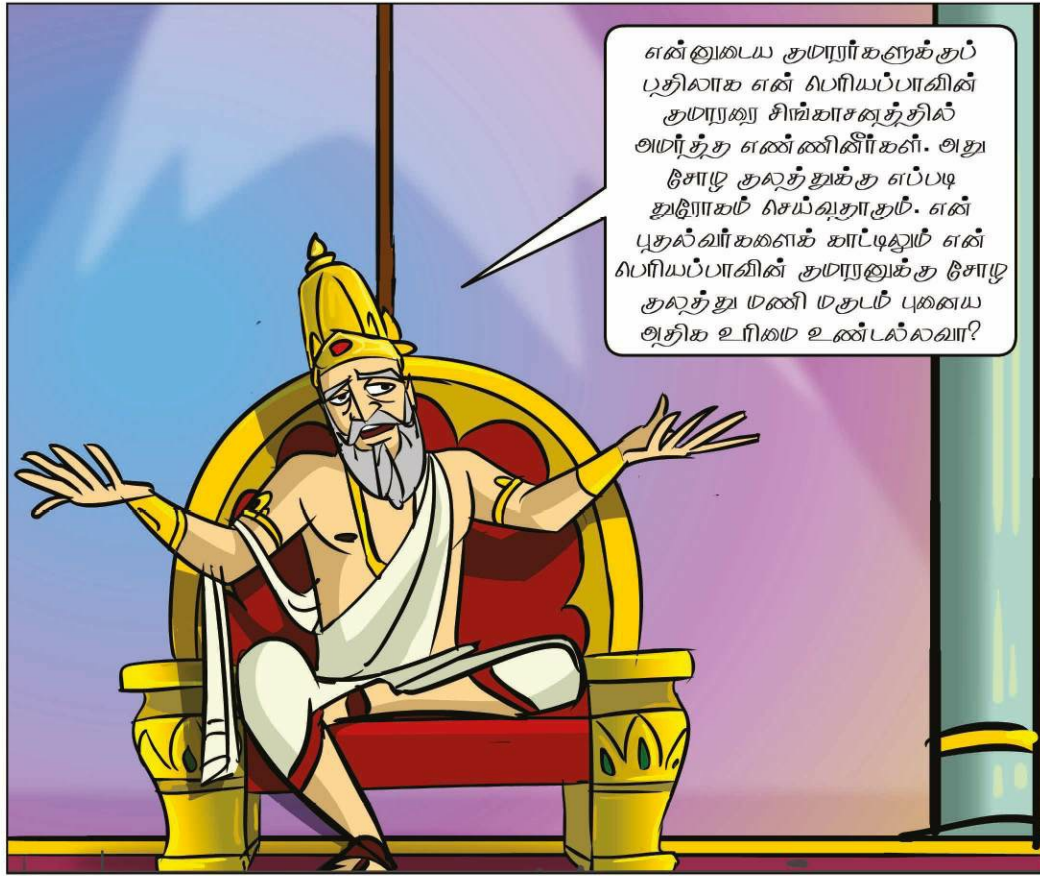
மாமா! எதுற்காக
தாங்கள் நடந்து
போனவற்றை பற்றி
பேச வேண்டும்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்
கட்டி வந்த அந்த சண்டாளியின்
மோக வகையில் நான்
விழுந்து கிடந்தேன்.

பாண்டிய நாட்டு
சூதாட்டிகளுக்கு நம் முகைய
பொக்கிஷத்திலிருந்து,
நமக்கெதிராக சூதி செய்வதற்கு
வேண்டிய பொருள் கொண்டு
போக இடம் கொடுத்தேன்.

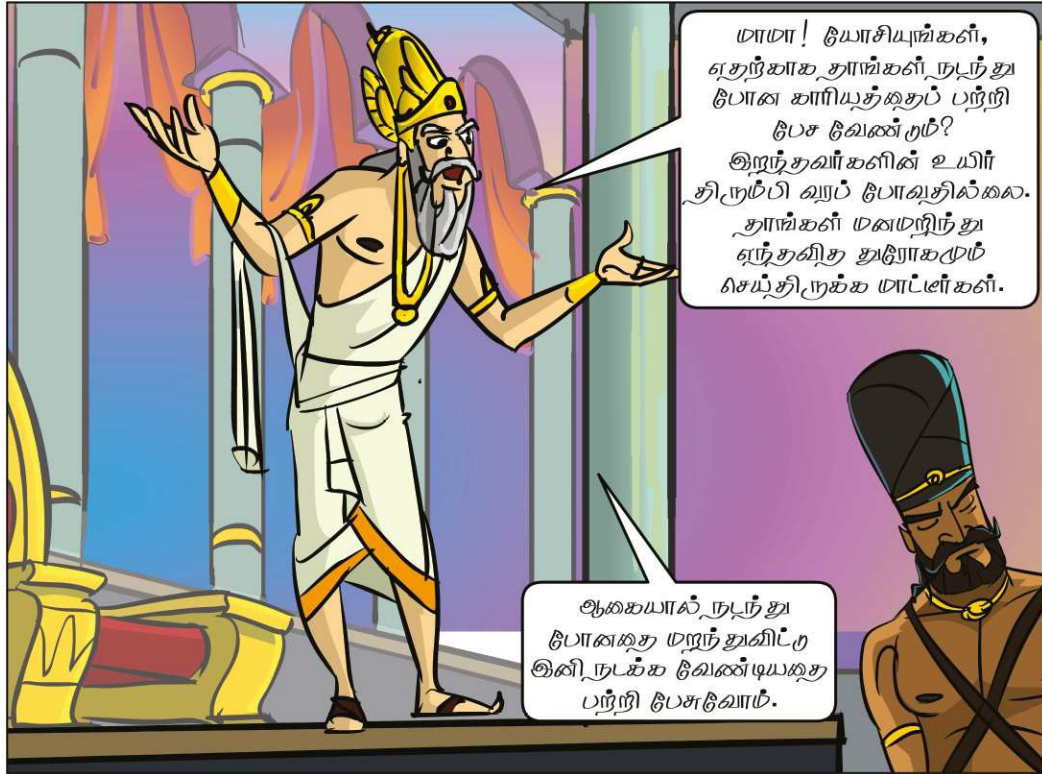

இந்த மூன்று ஆண்டுகள் காமம்
குறைய மது மாச்சரியங்களுக்கு
இடம் கொடுத்துவிட்டேன். இந்த மாய
மோகினியின் வகையிலிருந்து
விடுபட என் சமீபி எவ்வளவுவா
எடுத்துக் கூறியும் கேட்கவில்லை.

பலமுறை எடுத்துக் கூறியபோது
எல்லாம் கேட்காமல், இப்போது
வருத்துப்பட்டு என்ன பயன்!
சுலப் பெருமைக்கு அல்லவா
இழுக்கு எடுப்படுகிறீர்கள்.

மாமா! மோசியங்கள்,
ஏதற்காக சாங்கள் நடந்து
போன காரியத்தைப் பற்றி
பேச வேண்டும்?
இறந்தவர்களின் உயிர்
சிறுமீபி வறுப் போவதில்லை.
சாங்கள் மனமற்றீந்து
எடுத்துவிட துறையாமல்
செய்திருக்க மாட்டீர்கள்.

ஆகையால் நடந்து
போனதை மறந்துவிட்டு
இனி நடக்க வேண்டியதை
பற்றி பேசுவோம்.

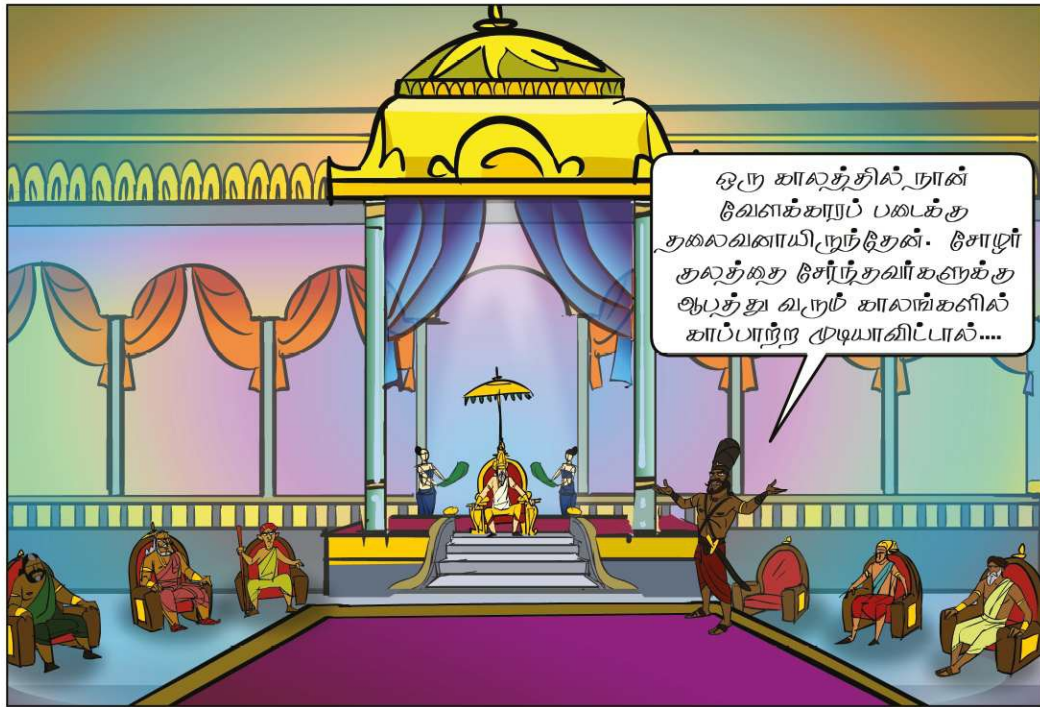

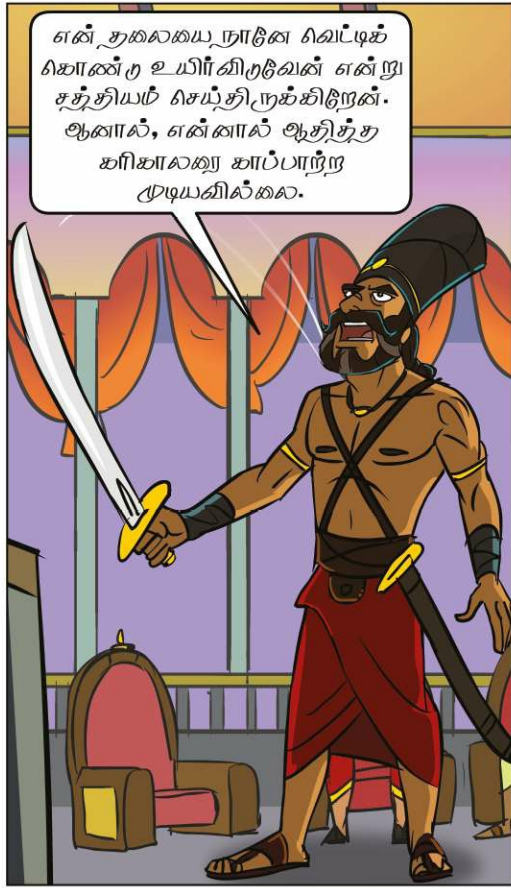
இல்கல, இல்கல!
சங்கரவர்த்தி கடைசியாக
நான் ஒருமுறை என்
உள்ளத்தில் உள்ளதை
பேசினான் ஆக வேண்டும்.

இந்த மாகிரர் மனம்
கலங்கும்படி இருந்து
கிட்டது!

ஒரு காலத்தில் நான்
வேளக்காரப் படைக்கு
சுதவனாயிருந்தேன். சோழர்
குடிக்குச் சேர்ந்தவர்களுக்கு
ஆபத்து வரும் காலங்களில்
காப்பாற்ற முடியாவிட்டால்....

என் சுகலகைய நூதின் வெட்டிக்
கொண்டு உயிர் விடுவேன் என்று
சத்தியம் செய்திருக்கிறேன்.
ஆனால், என்னால் ஆதித்ய
கரிசாடகன் காப்பாற்ற
முடியவில்லை.

ஏதோ விபரீதம்
நடக்கப்போகிறது.
அவன் சந்திரன்
வேண்டும்.

என்று கூறி சன் உறவாகளை உருவி
எடுத்து சன் சுகலகைய நூதின்
வெட்டிக் கொள்ள முற்படுகிறார்.

நான் செய்த
சத்தியத்தை
நிறுத்திவிடுவது
தீருவேன்.

அப்போது பொன்னியின் செல்வர்
பாய்ந்து அவரின் கழுத்தை இறுக
பிடித்துக் கொள்கிறார்.

பொன்னியின் செல்வா!
என்னை விடுங்கள். நான்
சொகு சந்திரன்
துறையாக போய்விட்டேன்.
என்னை விடுங்கள்.

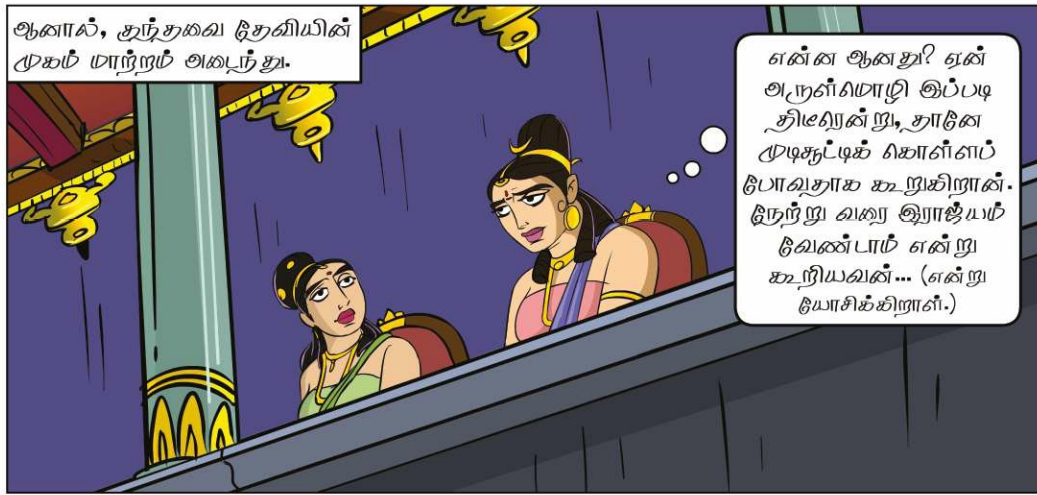

ஐயா, பொறுங்கள் ! வடிக் வடிக்
சோழர் குடித்து மன்னர்களின்
முடிசூட்டு விழாவின் போது
பழுவேட்டையர்கள் தான் கிரித்தி
எடுத்து குகையில் கவப்பது வழக்கம்.

என் பட்டாபிஷேகத்தின் போது
தாங்கள் ஆசிரித்தித்து தாங்கள்
திருத்தித்தினாத்தான் முடிசூட்டு
விழா முடி. அதுவகையில்
பொறுத்திருங்கள். (அருள்)

என்று பொன்னியின் செல்வர் பெரிய
பழுவேட்டையரை பார்த்து கூறியதும்,
அகனவருடைய உள்ளத்திலும் மகிழ்ச்சி
உண்டானது.

ஆனால், அந்தக் கவி டீசுவியின் முகம் மாற்றும் அகழ்ச்சி.

என்ன ஆனது? ஏன் அருள்மொழி இப்படி சிலிர்த்து, சாடனை முடிசூட்டிக் கொள்ளப் போவதாக கற்றுக்கொண்டிருக்கிறாள். நன்றி வாய் இராஜ்யம் வேண்டாம் என்று கற்றுக்கொண்டிருக்கிறாள்... (என்று யோசித்திருக்கிறாள்.)

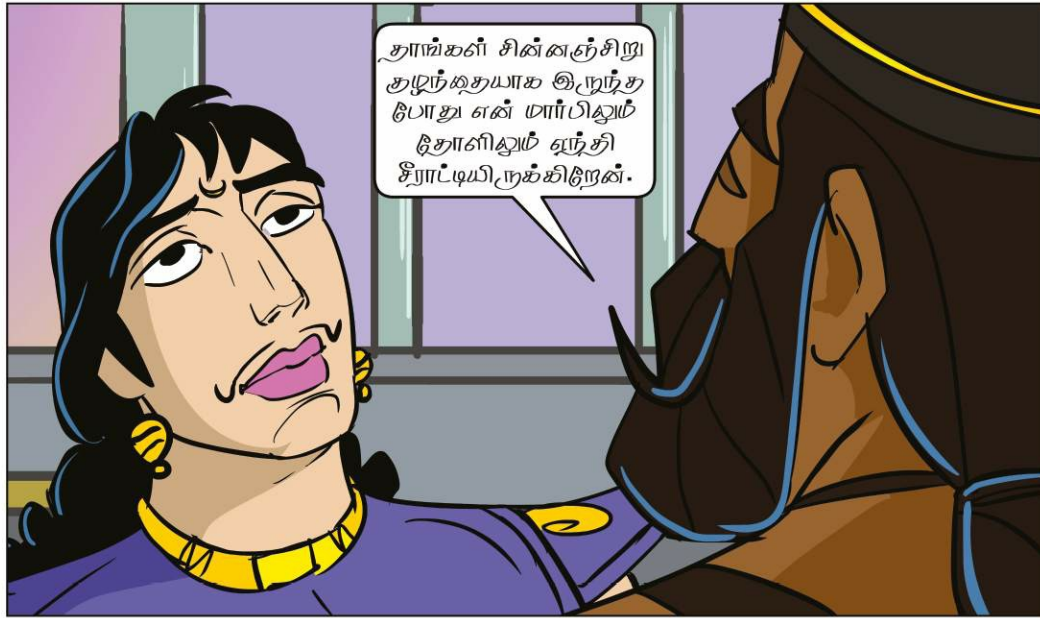
இளவரசரின் சிலர் மன மாற்றத்திற்கு காரணம் என்னவாக இருக்கும்?

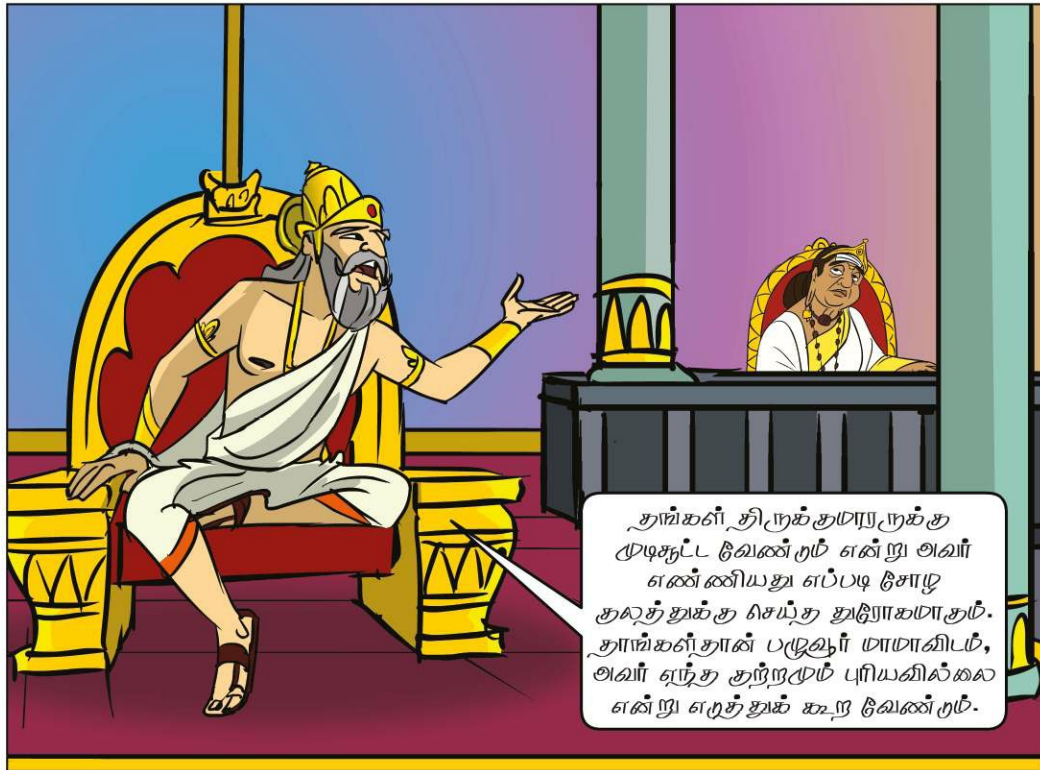
அகனவரும் சிதைப்பும், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறார்கள்.

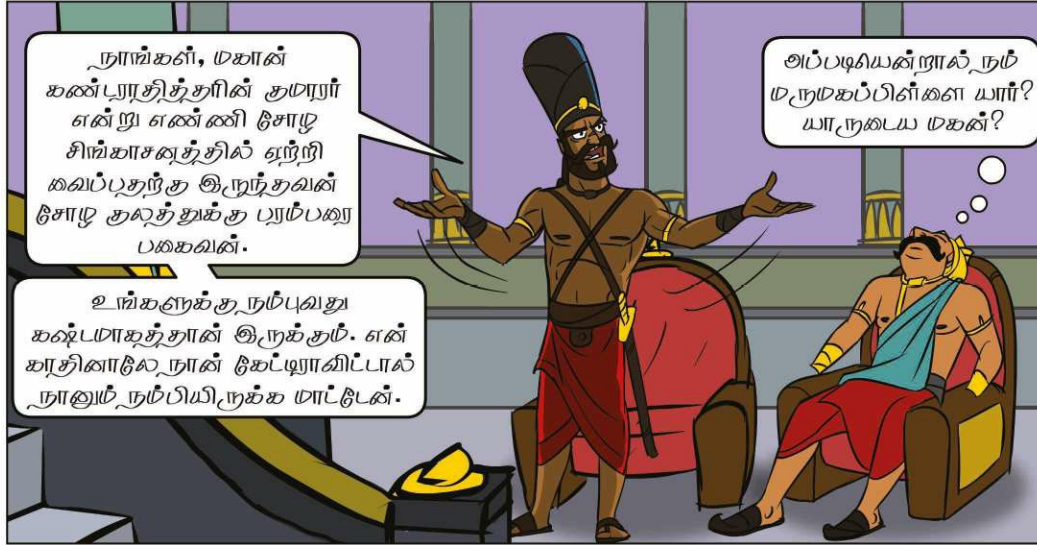

இளவரசரின் இரு கைகளையும் பிடித்து.....
சோழ குலத் தீசாக்ருஷோ! பொன்னியின் சிவ்வா! சாங்கன்கடைய சிவந்தன் எனக்கு அளவிலான மகிழ்ச்சியை அளித்து. சாங்கன்கள முடிசூட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான், சாங்கன்கள வேண்டிக் கொள்ள எண்ணிடுகின்.

அவன் கீர
பாண்டியனின் மகன் !
அந்த சண்டாளியின்
வாயினாலேயே இதை
ஆதித்த கங்காடாமிடம்
சொல்லியதை நான்
கூட்டினேன்.

என் சுகலாயிலா
இந்த இடி வந்து
கிழிவேண்டும்.

எவ்வளவு என் அரண்மனையில்
சாமாந்திரியாக்கி கவந்திருந்திருக்கிறான்
அவன் கீர பாண்டியனுடைய மகன்.

கீர பாண்டியனை, ஆதித்த
கங்காடாமிடம் கொண்டுசென்ற
பழிக்கு பழி வான்கலை
பழுவூர் அரண்மனைக்கு
அவன் வந்திருக்கிறான். கீர
பாண்டியனுடைய குமாரனை
சொழு சிங்காசனத்தில் ஏற்றி
கவக்க சிட்டமிட்டிருந்தான்.
நம் சூல சூய்வமான சூர்சா
கேமிதான் அந்த வானர்
சூலத்து கீரனை அனுப்பி
என் கண்களை திறந்தான்.

இன்னும் சில
சிஷ்யர்களை அவனிடம்
நான் சேர்த்துவிட வேண்டும்
என்று இருந்தேன்.
அந்தந்த இந்து மடம்...

நம் சிஷ்யர்களுக்கு
பாராட்டு கிடைக்கும்
என்றவ்வாறு
எண்ணிடுனான்.

சபையில் ஒரே சலசலப்பு. எல்லோரும் அந்த
சபையில் சிறிதென்று அந்தவகை பார்த்திருனர்.

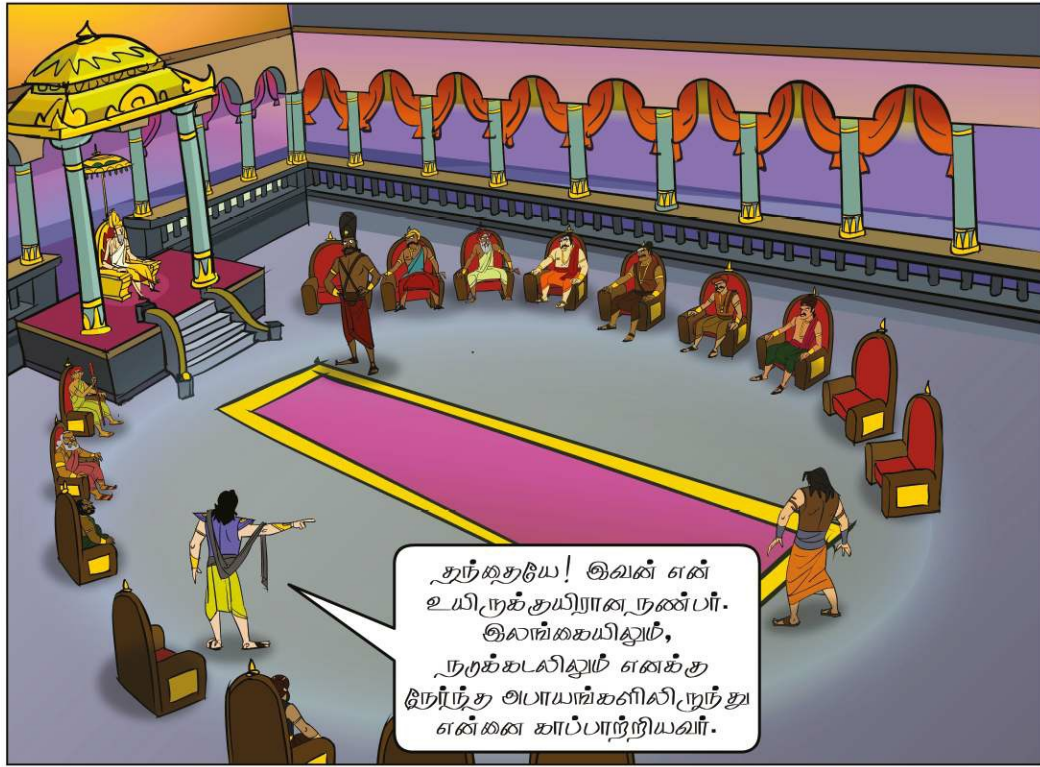

இப்போது இவனை
கந்தமாறன் சேவல்
என்று அழைக்கின்ற கிட்ட
அந்தஸ்தாக சிவான்கான்.

இவனோட உயிர்
கொட்டினான் !

ஐயா ! இது பற்றி என்
சீடன் ஒரு வார்த்தை
சொல்ல அனுமதிக்க
வேண்டும்.

இதோ
வந்துட்டேன்.

பிரபுக்களை ! என்
குற்றத்தை நான் ஒப்புக்
கொள்கிறேன். அந்த வாணர்
குடித்து இளவரசர் துணியை
மேலேறி ஓடவே இல்லை.

அகனவரும் அவனை ஆச்சரியத்துடன்
பார்த்திருனர்.

நம்
வேண்டுகலை
ஒன்று கட்டி
சென்றதால்
அல்லவா
அந்த
மனிதருக்கு
இவ்வளவு
இன்னல்கள் !
(தந்தகை)

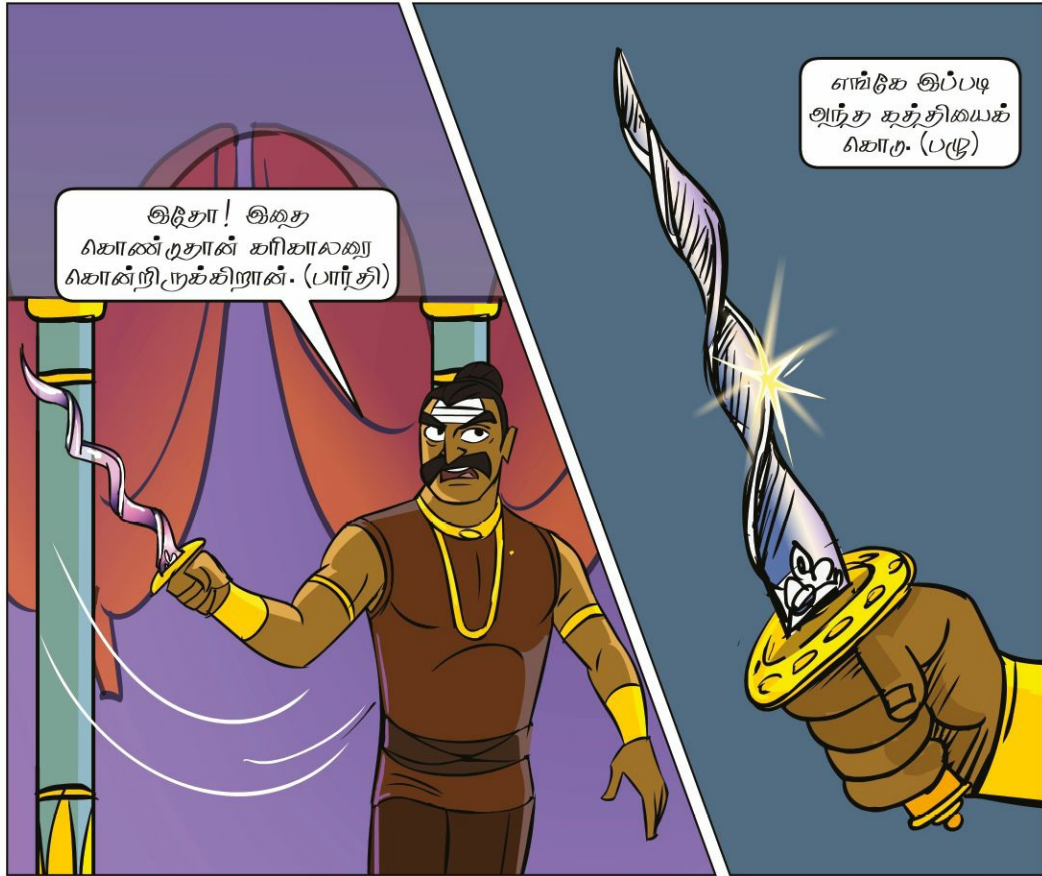
ஆமாம் ! இவர் நமது உண்கமயான
மதுரத்தைத் தேவையு
கொகலகாரனிடமிருந்து காப்பாற்றும்
முயற்சியில் காயம் அடைந்தார். நாளை
இவரை காப்பாற்றி பல்லக்கில் ஒன்றி
கொட்டக்கூள் கொண்டு வந்து சேர்த்துதன்.
நாளை நாளாக இங்கேதான் இவர் இருந்து
வருகிறார். அப்படி இருக்கையில்
சம்பவையாரின் மகன் இவர் மூலையில் எப்படி
வேலிவழிந்திருக்க முடியும்?

பழுதேட்டையாய்ந்து தெரிந்தால்
சொல்ல வேண்டியதுதான்!
ஏன் தயங்குகிறார்?

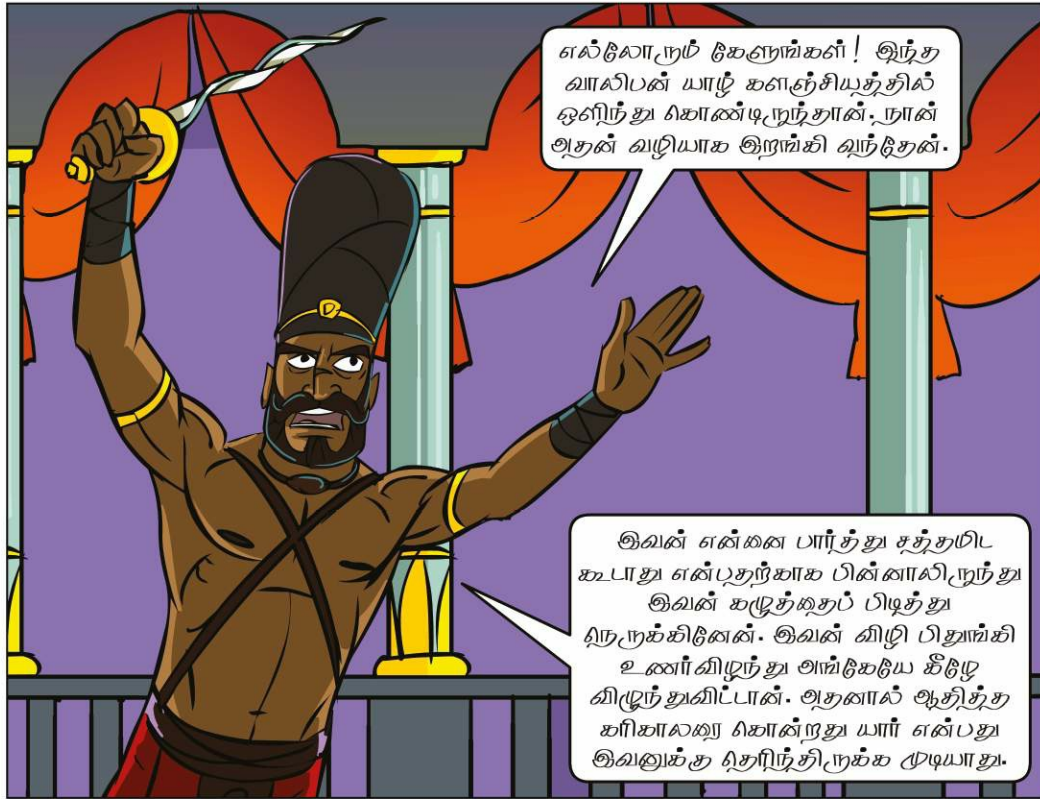
முக்கிய பொறுப்பு
இருந்தாகிட்டு,
பழுதேட்டையார்
நடந்தாகிறது அகிலமாவது
சரியாகப் படவில்லை.

ஆம்! அதுதான் சொல்லி
விட வேண்டியதுதான்.

சின்ன பழுதேட்டையாரின் முகத்தில்
கோபம் காப்பளிக்கிறது. தன் அண்ணனை
எரித்து விடுவது போல் பார்த்துக்கொள்ளார்.

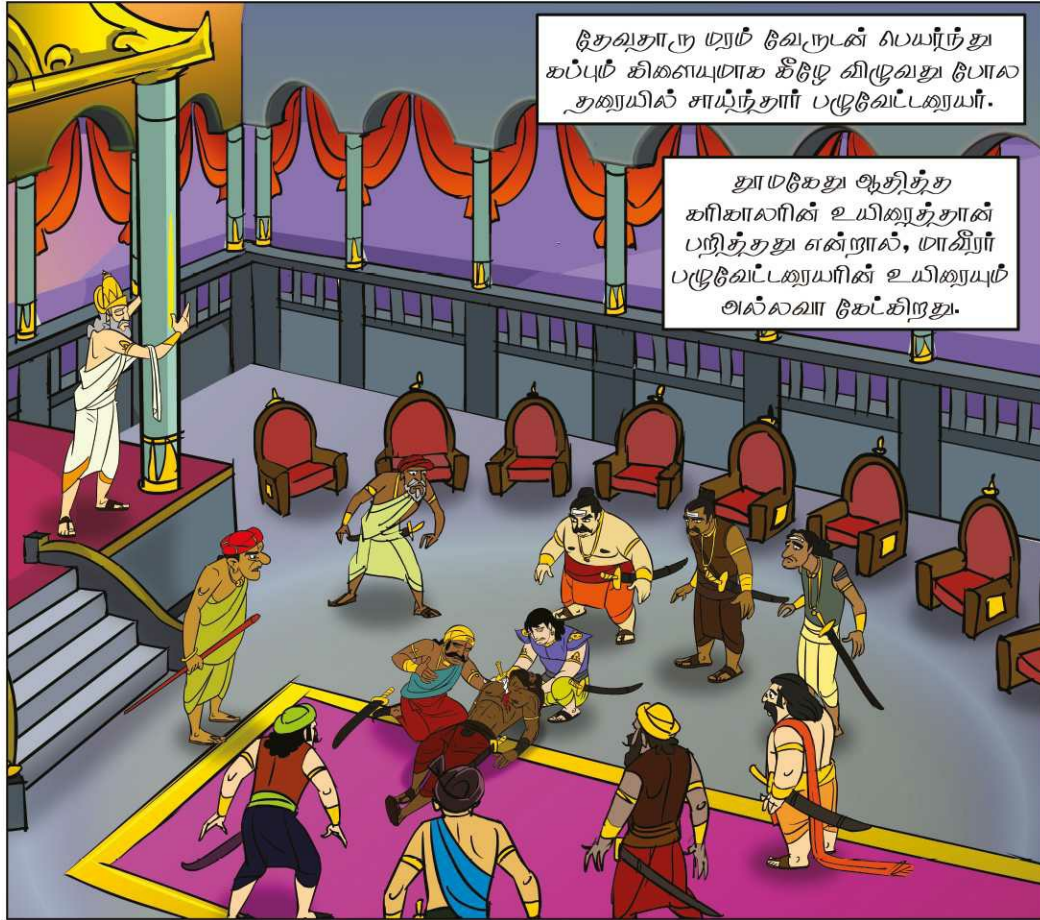

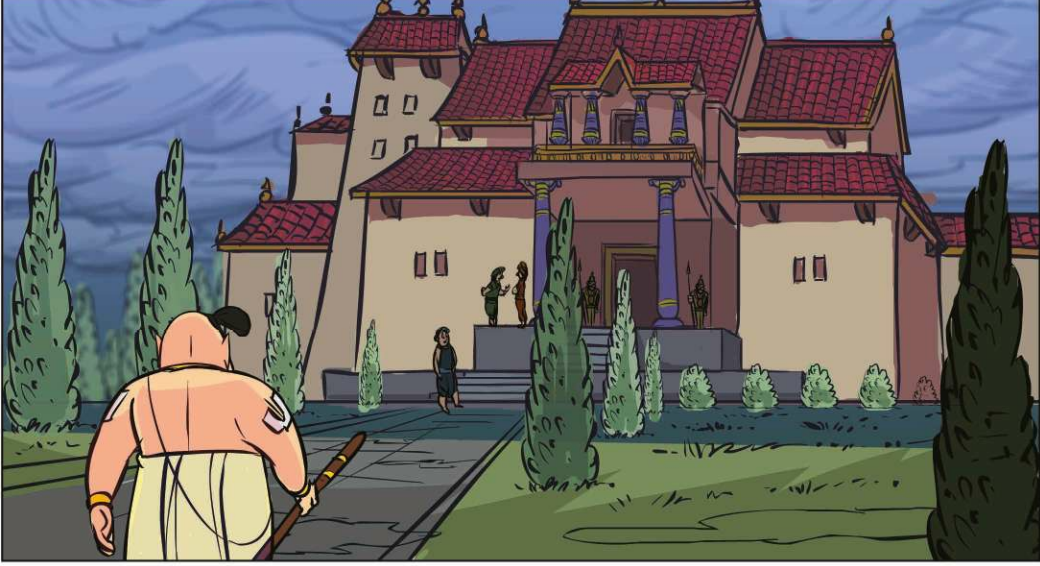

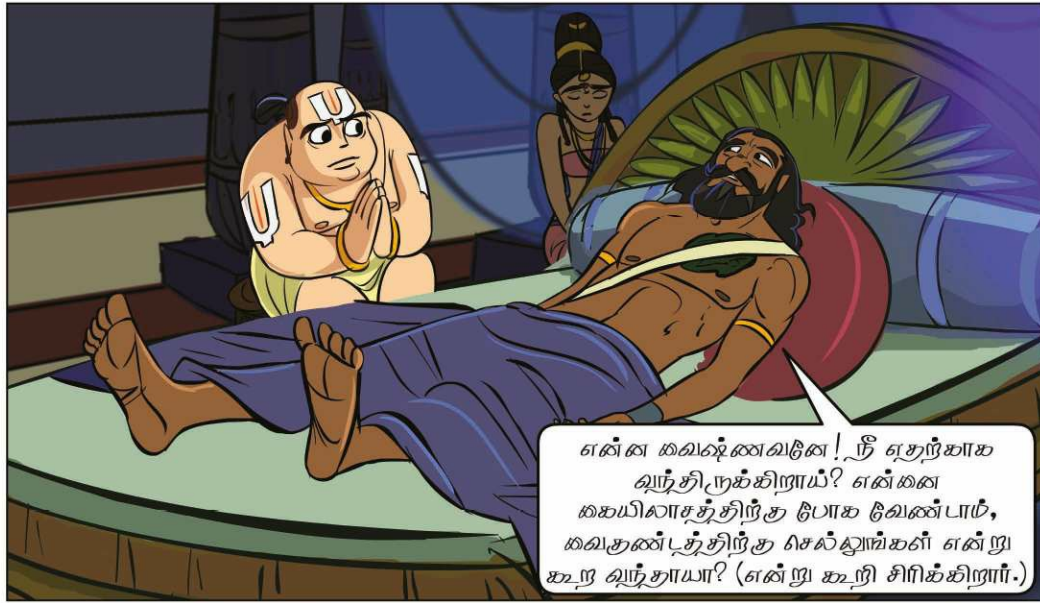

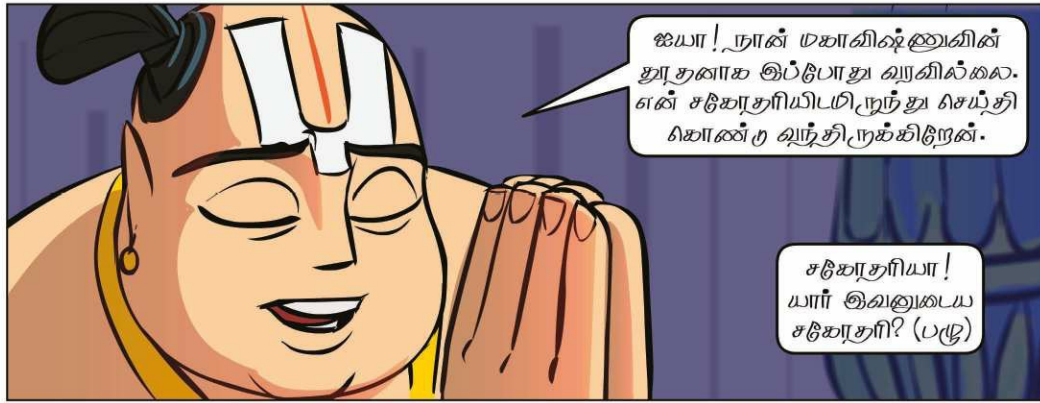

மாகியர் பழுதெட்டையார் தனது இறுதி மூச்சு எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். வீஷ்ணு அம்பு பறக்கையில் பறத்திருப்பது டீபாக் பெரிய பழுதெட்டையார் பறத்திருக்கிறார். அரச குடத்தினர்தனும், முக்கியஸ்தர்களும் ஒவ்வொருவராக பழுதெட்டையரிடம் அவர் செய்த சாதனைகள் பற்றியும், பழைய சிறப்பான சம்பவங்கள் பற்றியும் அவருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்.

என்ன கவஷ்ணவடின! நீ ஏதற்காக
அந்திநுக்கிறாய்? என்னை
கையிலாசத்திற்கு டீபாக டீவண்டாம்,
கவசுண்டத்திற்கு சிசல்டுவங்கள் என்று
ஊற அந்தாயா? (என்று ஊறி சிரிக்கிறார்.)

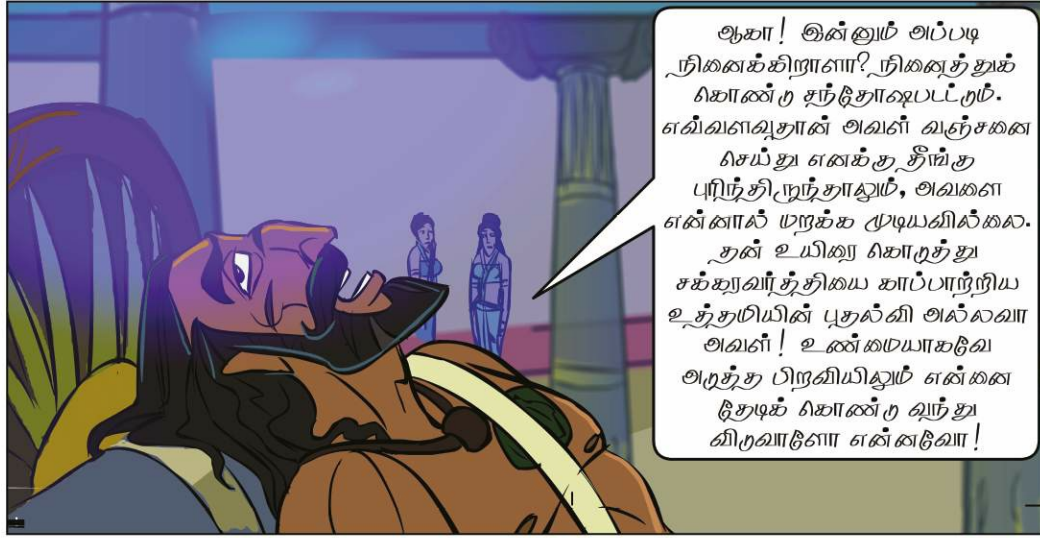

ஐயா! நான் மகாகிஷ்ணுகின்
துரதனாக இட்டிபாது அறுகில்லை.
என் சடிகாசுரியிடமிருந்து சமய்தி
கொண்டு அந்திநுக்கிறேன்.

சடிகாசுரியா!
யார் இவனுடைய
சடிகாசுரி? (பழு)

என்னுடன் பலநாள் களர்ந்து
நுந்தினிகய சிசல்டுகிறேன்.
அவள் தாங்களுக்கு அவளுடைய
நுன்றிகய திசுரியப்பகுத் தாம்படி
என்னை அனுப்பினாள். கரிகாலாறு
கொண்டு பழி அவள் டீபரில்
விழாதிருக்கும் பொருட்டு தாங்கள்
அகது ஒற்றுக் கொண்டுதற்காக
நுன்றி திசுரிவிக்கச் சொன்னாள்.
ஏதற்குக் கிஜன்மம் எடுத்தாடும்
தாங்கள் அன்பை மறக்க முடியாது
என்று திசுரிவிக்கும்படி சொன்னாள்.
(ஆழ்வார்)

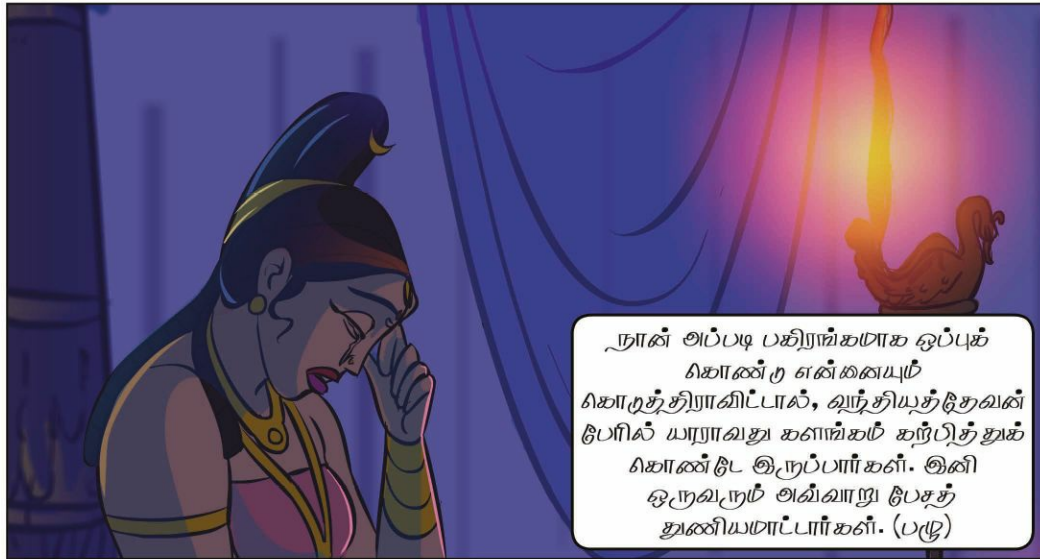
ஆகா! இன்னும் அப்படி
நிகன்கின்றாளா? நிகன்கூறும்
கொண்டு சந்திசாஷப்பட்டும்.
எவ்வளவுதான் அவள் வஞ்சகனை
செய்து எனக்கு சீங்கு
புரிந்திருந்தாலும், அவளை
என்னால் மறக்க முடியவில்லை.
சுன் உயிரை கொடுத்து
சக்கரவர்த்திகைய காப்பாற்றிய
உத்தரபியின் புதுக்கி அல்லவா
அவள்! உண்கமயாகவே
அடுத்து பிறையிலும் என்கனை
சீதழகம் கொண்டு வந்து
கிறவாடுளா என்கடுவா!

கவண்ணவடு! யாராவது ஒருவரிடம் உண்கமயகம் சொல்ல
வேண்டும். அது உன்னிடமே சொல்கிறேன், நான் எறிந்து கத்தி
இளவரசர் பேரில் படவில்கல. அதற்கு முன்பே அவர் கிழிந்துகிட்டார்.
நாளை இளவரசனுக்கு கொன்றதாக ஒப்புக் கொண்டதற்கு காரணம்
நுந்தினியின் பேரில் பழி கிழாமல் தகுப்பதற்காக மட்டுமல்ல, அதுகிட
நூறு மடங்கு முக்கிய காரணம் உண்டு. அருகில் வா சொல்லுகிறேன்.
உன் சித்திரகிதன் வந்தியத்தேவன் இருக்கிறாடுன், அவன் அருமயான
பிள்ளை! அவனுக்கு சீதா குலம் ஏறும்பு கடைமப்பட்டிருக்கிறது.
இளைய பிராட்டியின் உள்ளத்தை அவன் கவர்ந்துகிட்டான்.

இகைய பிராட்டியிடம், நான்
அநாவசியமாக குற்றமும்
பாராட்டினேன். அதற்கெல்லாம்
பரிசுரமாக துன்பத்தை
ஒப்புக் கொண்டுடன்.

நான் அப்படி பகிரங்கமாக ஒப்புக்
கொண்டு என்னையும்
கொஞ்சத்திராவிட்டால், ஷாந்தியுத்தேவன்
பேரில் யாராவது களங்கம் கற்பித்துக்
கொண்டு இருப்பார்கள். இனி
ஒருவரும் அவ்வாறு பேசுத்
துணியமாட்டார்கள். (புது)

கவனிக்கவது ! என்றாவது
ஒரு நாள் இகைய
பிராட்டியிடம் அவரை நான்
துவக்கித் துன்பமாக
என்னை துன்பமும்
மன்னிக்கும்படி சொல். (புது)

ஆகா! பாட்டனின்
மறக்கமையான மனம்
அறிந்துதான், அந்த
நந்தினி இவற்றை பாபாய்
பறத்தியிருக்கிறாள்.
*சந்திரன் சட்டாடும் வெண்கல
சூரும் எத்பதது பாட்டன்
நிரூபித்துவிட்டார்.

*பழமொழி

என்று எண்ணியபடி உண்ணிக்
வழியும் உண்ணிக்
உடைக்கிறாள்.

கவண்ணவடு! இன்னும் ஒரு விஷயம்
முதன் நந்தினியிடம் சொல்லு.

இவ்வகையிலிருந்து பாண்டியன்
கீழ்த்தையும், நந்தினி உறாத்தையும்
எப்படியாவது கொண்டு வர வேண்டும்.
அந்தந்தத்தின் வலித்து
இளவரசன் தான்! அவனும், நீயும்
கொண்டு வாருங்கள். பிறகு
மதுரைக்கு சென்று அங்கே ஒரு
சுடகம் பிபாக்கியின் சிவ்வருக்கு
மதுபாபிஷேகம் நடத்து வேண்டும்.
உதவிகிறதா!

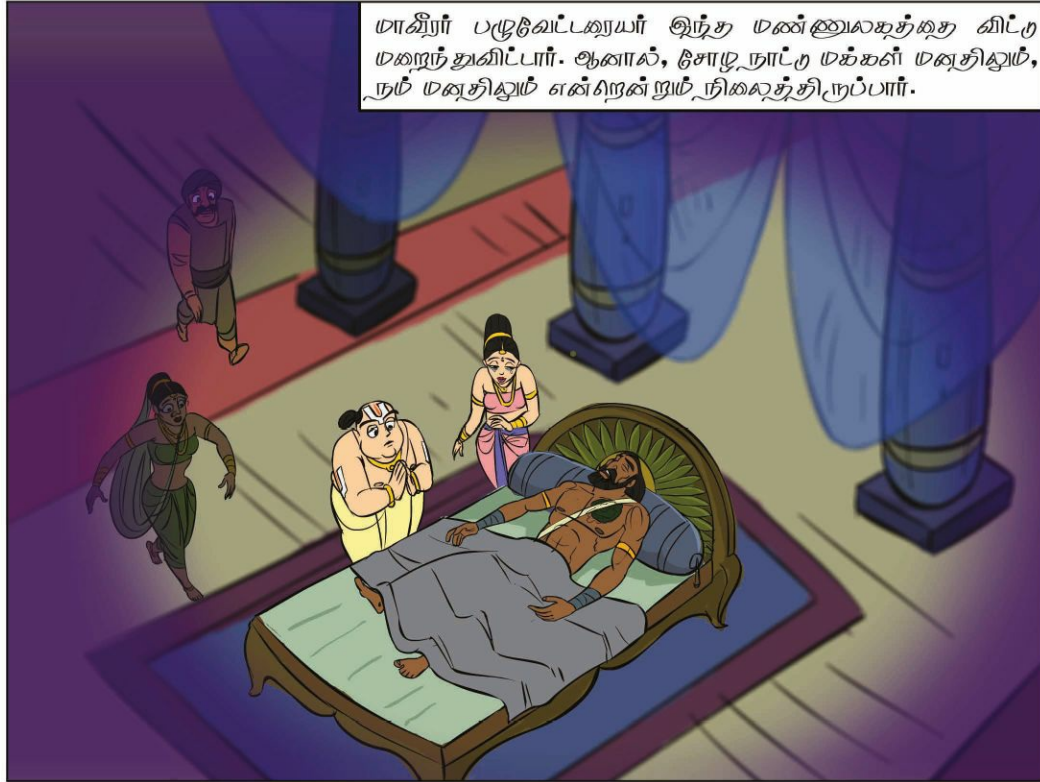
இன்னும் ஒன்று.
எனக்காக
பொன்னியின்
சிவன்மீடர்
கொண்டிருக்கிறான்.

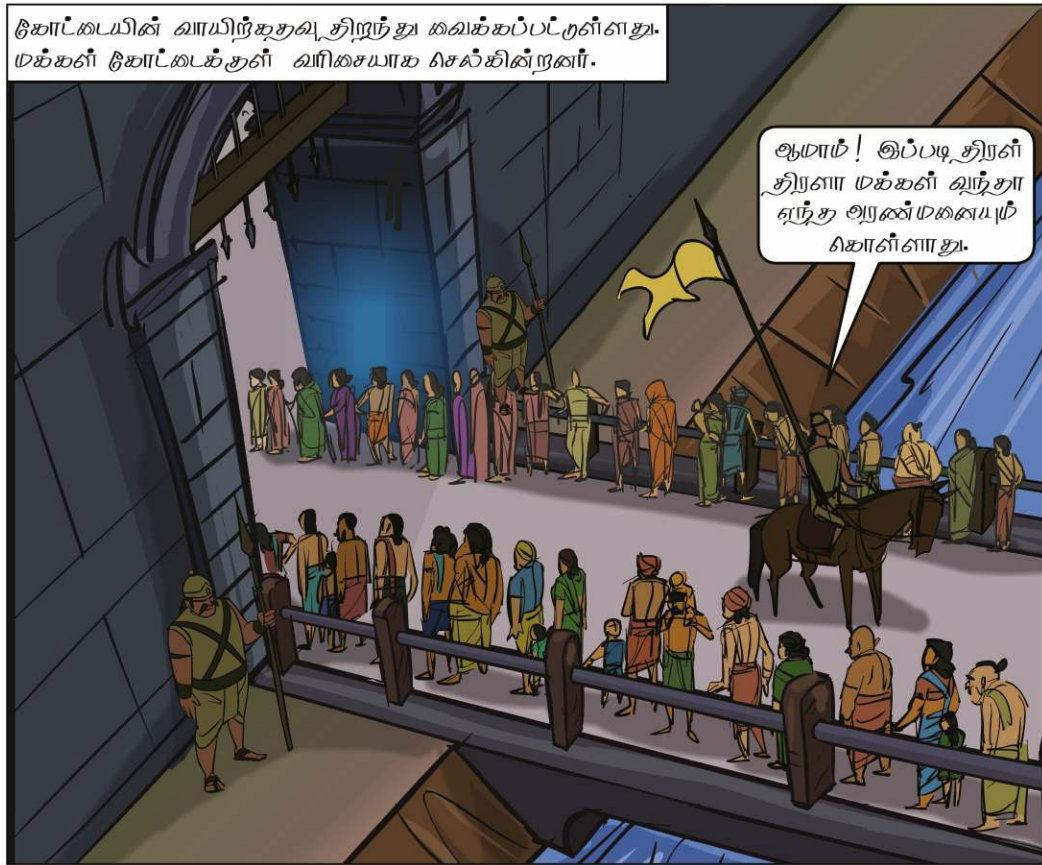
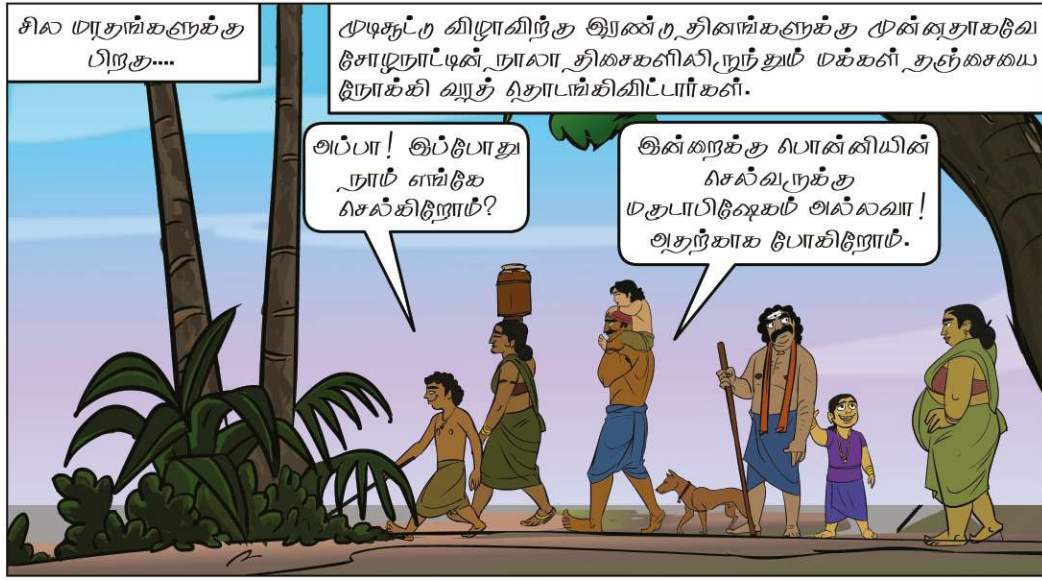
என் பிளாஸ் எந்தென்ற பழியை
என் சகோதரன் மீது சுமத்த
கொண்டார். அவனை பிளாஸ்
சொழு குடித்துக்கொண்டு உற்று
தூண்டுவன் கொண்டு யாரும்
இல்லை என்று சொல்லு.

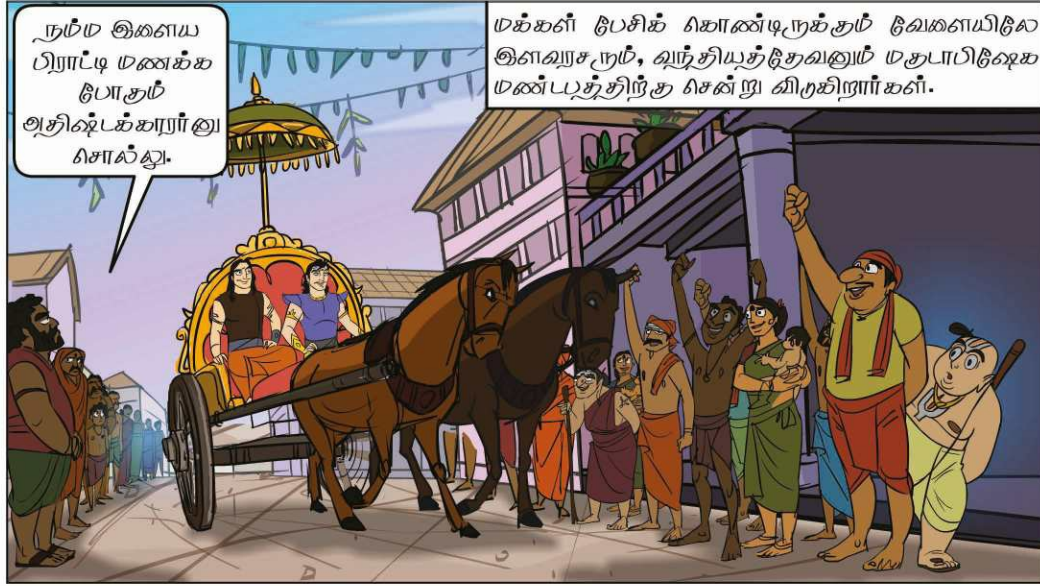

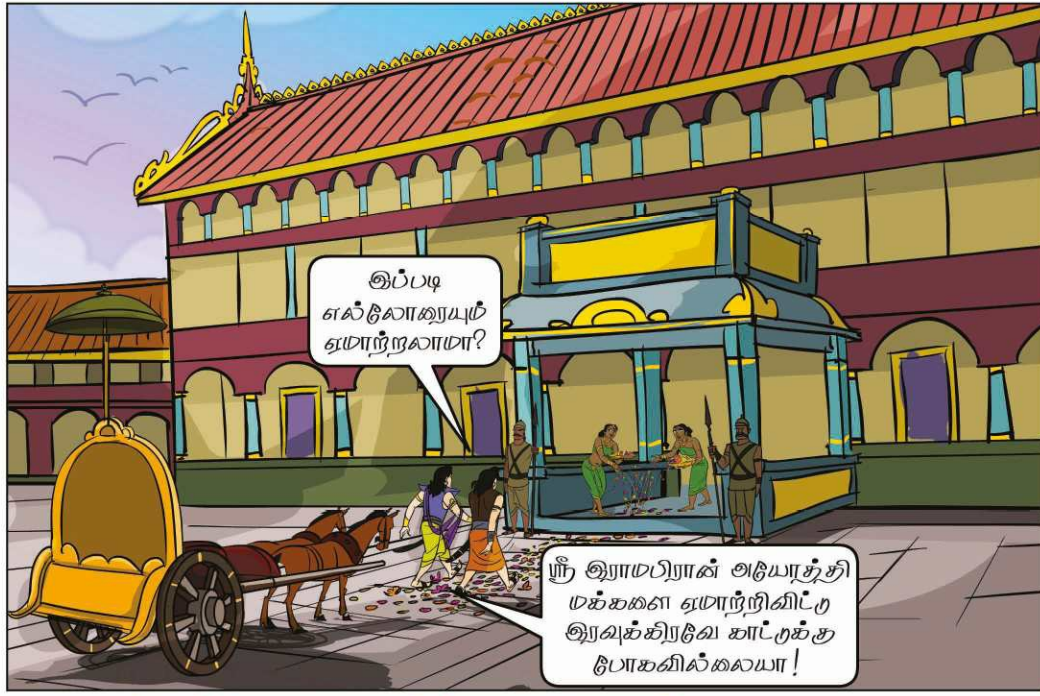
சேனா தாய்கா பழமனம்வரி !
என் சப்தத்தினை
நிகழவேற்றினிட்டேன்.
அதோ வருகிறேன்.

மாதிரிப் பழுவட்டையார் இந்த மண்ணாங்குழிக்கு விட்டு
மறைந்துவிட்டார். ஆனால், சோழநாட்டு மக்கள் மனசிலும்,
நம் மனசிலும் என்ருகின்ற நிகழ்ச்சி நூப்பார்.

இப்படி
எவ்விதமாகவும்
எய்தாந்நொடாது?

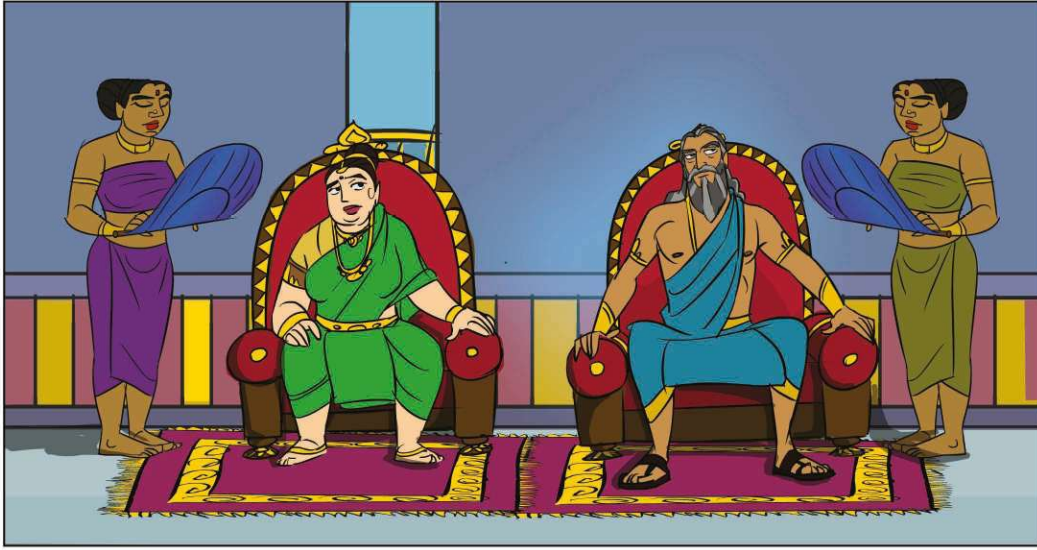
ஐயோ! இவ்வளவு
மக்களும் எய்தாந்நொடாது
இவ்வளவுக்கூடுதல் காட்டுக
பொருளில்லையா!

இவ்வளவு! முதல்
முதலாக சுகந்திசெய்யாக
ஒரு முடிவு எடுத்து அதை
நிகழ்த்துந்நொடாது என்று
எண்ணியிருக்கிறேன்.
அதற்கு உங்களுடைய
உதவி தேவை.

இதை பற்றி இன்னும்
பிராட்டிபிட்டு கடிந்து
பேசி விட்டுக்கா?

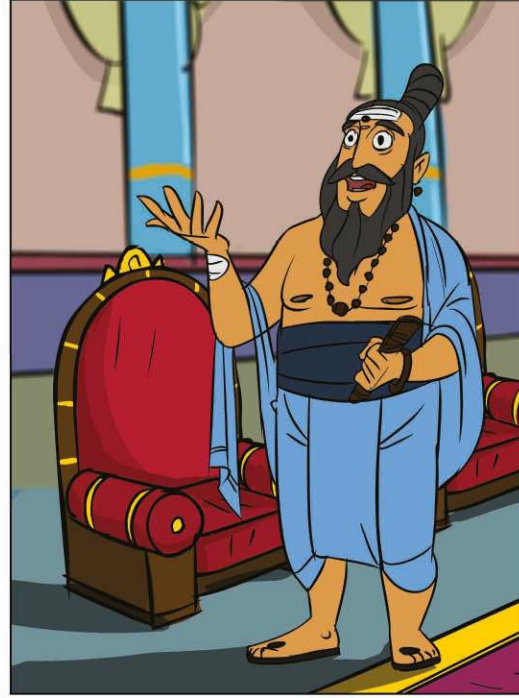

நல்லன் சாத்தனார் எழுந்து நின்ற...

உலகுத்துக்கெல்லாம் ஒளி கொடுக்கும்
சூரிய பகலாகை கூட மாரி காடுத்து
மேகங்கள் மறைத்துவிடுவது போல்,
சூரியனுடைய பூம்பகையில் வந்து சோழர்
குலத்து சில காலம் பல்லவ, பாண்டிய
பகை மேகங்கள் மறைத்திருந்தன. அந்த
மேகங்களை சிதறடிக்கும் வஜ்ராமூரம்
எந்திய தேவோந்திரனுக்கு இகையாக
விஜயாலயச் சோழர் சோகன்றினார்.

விஜயாலய சோழரின் திருக்குமாரர்
ஆதித்த சோழர், மாற்றங்களுடைய சேனா
மேகங்களை சிதறி ஓடச் செய்யும்
மற்றொரு கத்திவனாகவே விளங்கினார்.
அவர் தமது முன்னோனாகிய
கோச்செங்கணாகை பின்பற்றி, காடொரி
நதி உற்பத்தியாகும்
கையாபர்வதத்திலிருந்து பூம்பகார்
நகரம் வரையில் எண்பத்திரண்டு
சிலாலயங்களை ஏற்படுத்தினார்.

ஆதித்த சோழரின் புதல்வர் பரமேசுவர சோழர் பிறக்கும் போது தம்முடைய
இருதொள்களிலும் கீழ் லட்சுமிக்கு சமர்த்து கொண்டு பிறந்தார். வடக்கே தாங்கபுத்திர
நதிக்கு அப்பால் இருந்த சாளுக்கர்களும், தென்கி மண்டலத்தாரும் பரமேசுவர
சோழருடைய பெயரை கேட்டு சிம்ம சொப்பனம் கண்டவர்கள் போல் நடுநடுங்கினார்கள்.

இந்த புலவர்களுக்கு
இருங்காலமே துரியாது?
முடிந்தும் போய்கிட்டால்
என்ன செய்வது? இவர்களை
சுருக்கமாக பாட எப்படியாவது
சொல்ல வேண்டும்.

அவரின் மகன் இராஜாதிக்கு தேவன்
சுருஷைத்திருத்தியெழுந்திருந்த
சுங்ககால போர் களத்தில் கண்ணு
தேவனை முறியடித்துச்
சின்னாபின்னம் செய்து பிறகு,
ஆகை மூலம் துஞ்சி கீழ் சொர்க்கம்
எய்தினார். பரமேசுவர சோழர்
தில்லை சிற்றம்பலத்துக்கு
பொன்னுறு வேயந்தார். (நல்லன்)

இப்படி ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக கீழ்ப்
புகழ் பெற்று கிளங்கும் குகத்தில்
கூந்த பொன்னியின் செல்வனு எம்
மொழிகளால் யார் போற்ற முடியும்?

கலைமகளே பிறந்து கந்தால் ஒரு வேளை
சுத்தியமாகக் கூறும். எம்மை போன்ற மிக
சுதாரண புலவர்களால் பாட முடியுமா!?

ஆழ்வார்க்கடியான் சின்ன பழுதோட்டையாடம்
எதிராடகசியம் கரு, அவர் பதற்றம் அடைந்து
சகப்பயிற்சிபுந்து புறப்பட்டு அவசர அவசரமாக
செல்கிறார்.

என் மகன் சோழ குலத்தில்
புறம்புற பகைவர்களை பாண்டிய
குலத்து ஆபத்துகளைகளுடன்
சொல்லுதா? அதுகூட அவனை
கொன்று விடுவதே மேல்!

பழுதோட்டையார் அல்லவா
பொன்னியின் செல்வனின் சிறுசில்
மணி மகுடத்து சூட்ட வேண்டும்.
அவரை இந்த கவண்ணவன் அவசரமாக
எங்கே அழைத்துச் செல்கிறான்!

ஐயா புலவனே! அகவாறு என்னுடைய
புகழை பாருப்படி நான் இன்னமும்
ஒரு காரியமும் செய்யவில்லை.
இன்றுதான் சிவாடங்கப் போகிறேன்.

இத்தனை நேரமும் தாங்கள் கூறியிருந்த
புகழ் எல்லாம் என் முன்னோர்கள்
பற்றியவை அல்லவா? (அருள்)

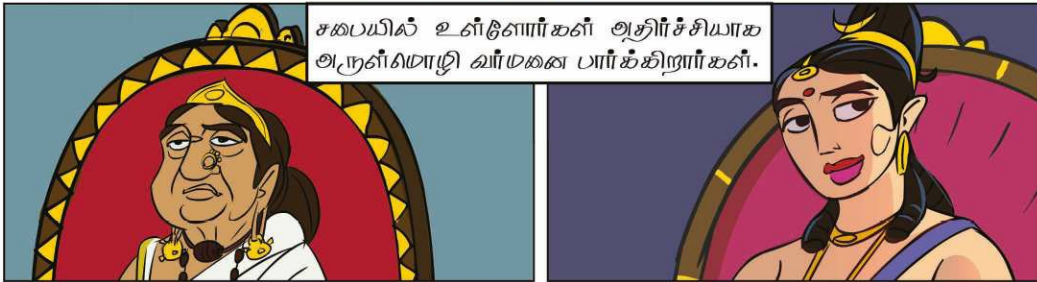
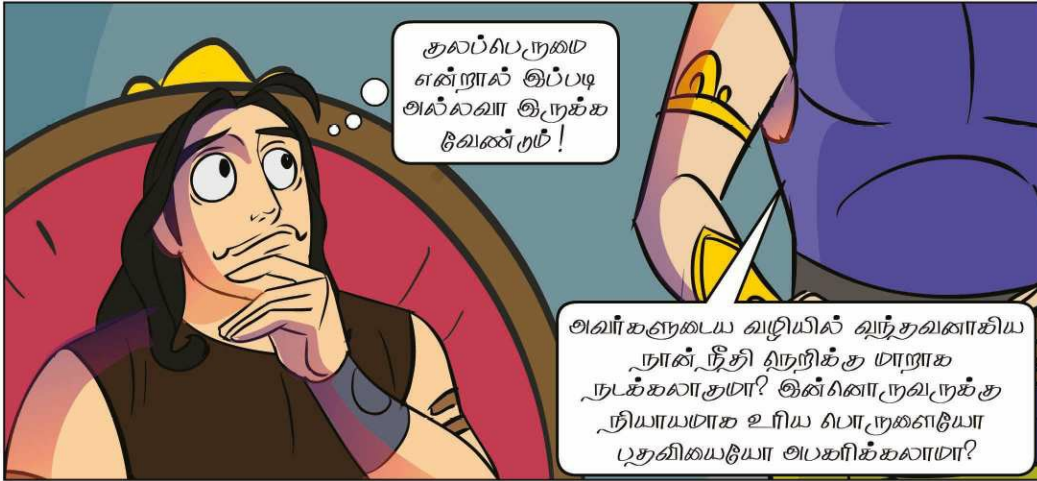
இளவரசர் நாம்
கூறியதை
சுவராச
அர்ஜுனம்
கொண்டு
விட்டாரா?!

இந்த புராதன பெருமை வாய்ந்த
சிங்கரதனத்தில் அமர்ந்து மணி
மகுடம் சூட்டிக் கொள்வதற்கு நான்
என்ன காரியம் செய்திருக்கிறேன்?

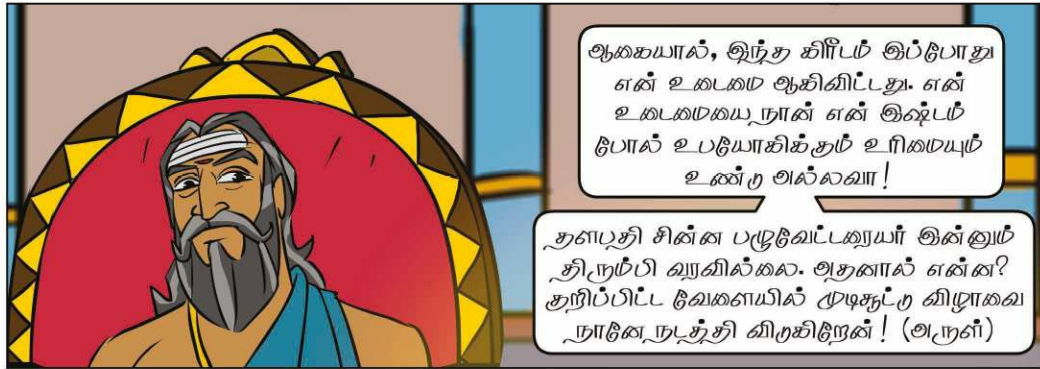
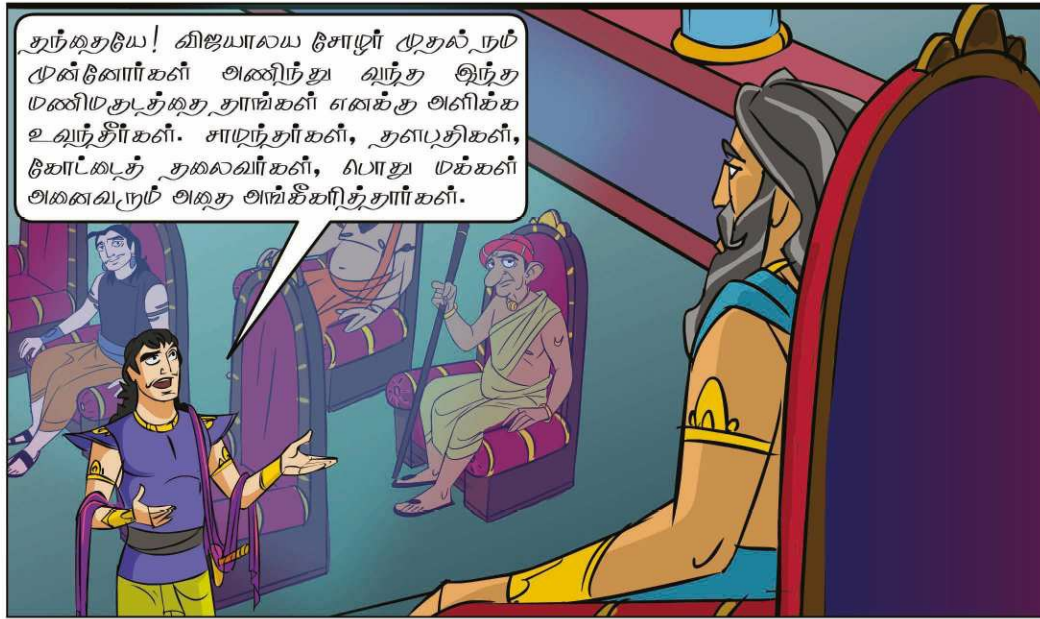
என் குலத்து முன்னோர்கள்
அனைவரும் போர்க்களத்தில்
புறமுதுகிட்டுக் கீழர்கள் என்று புகழ்
பெற்றது போலவே, அனைவரும்
நீதி நிறையிலிருந்து
சுவரதனங்கள் என்ற புகழையும்
அடைந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

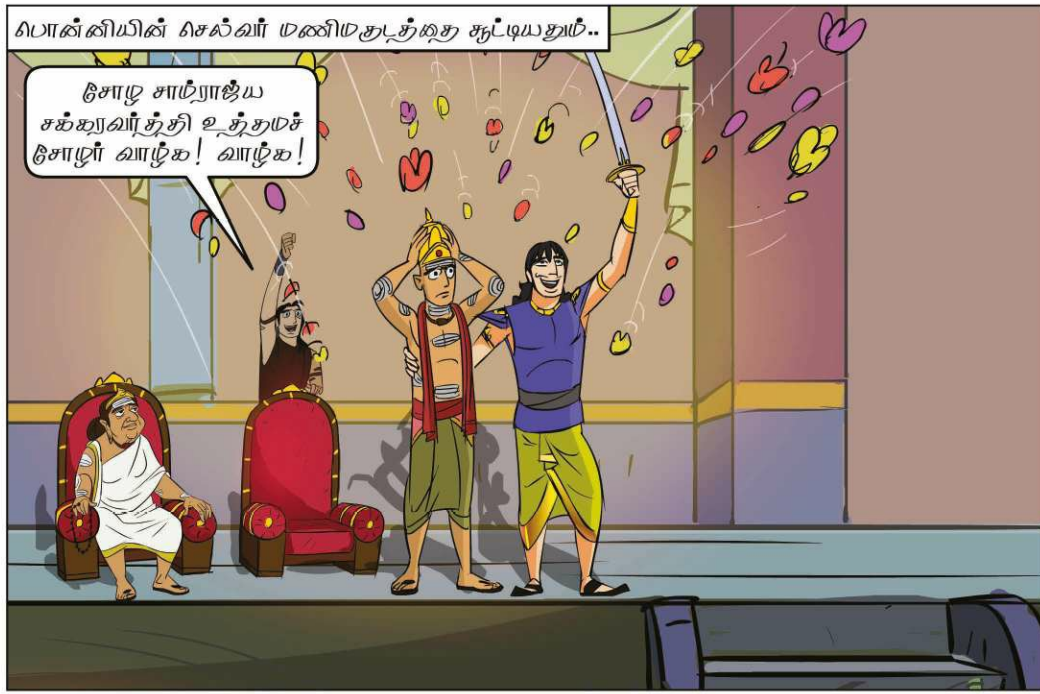

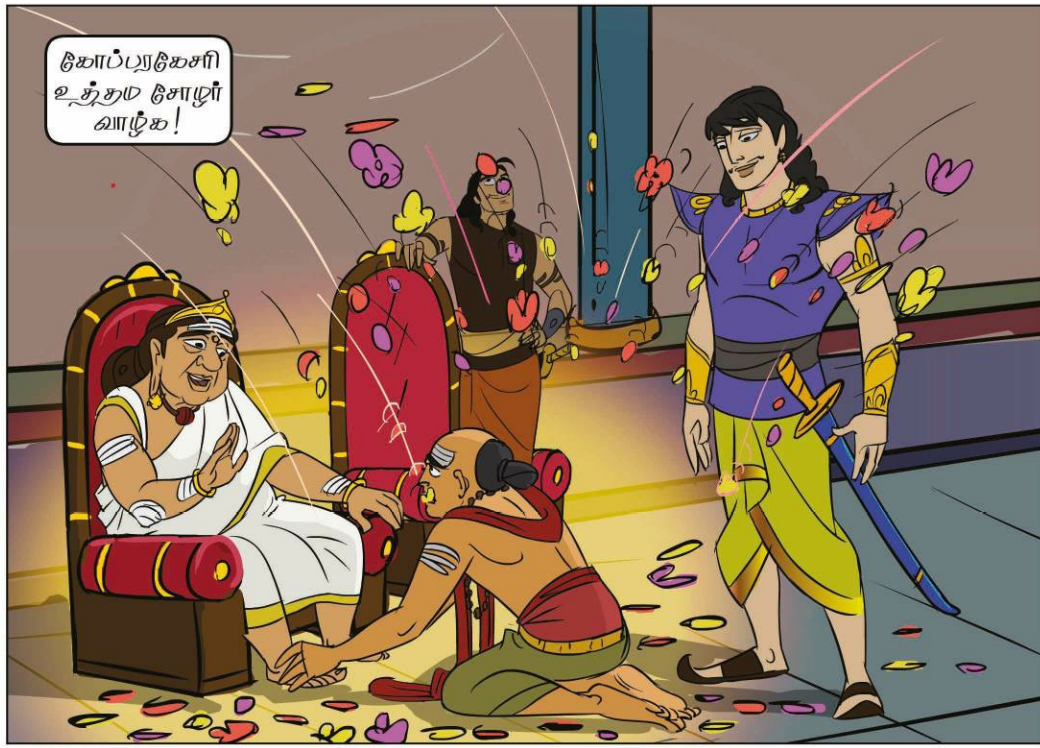

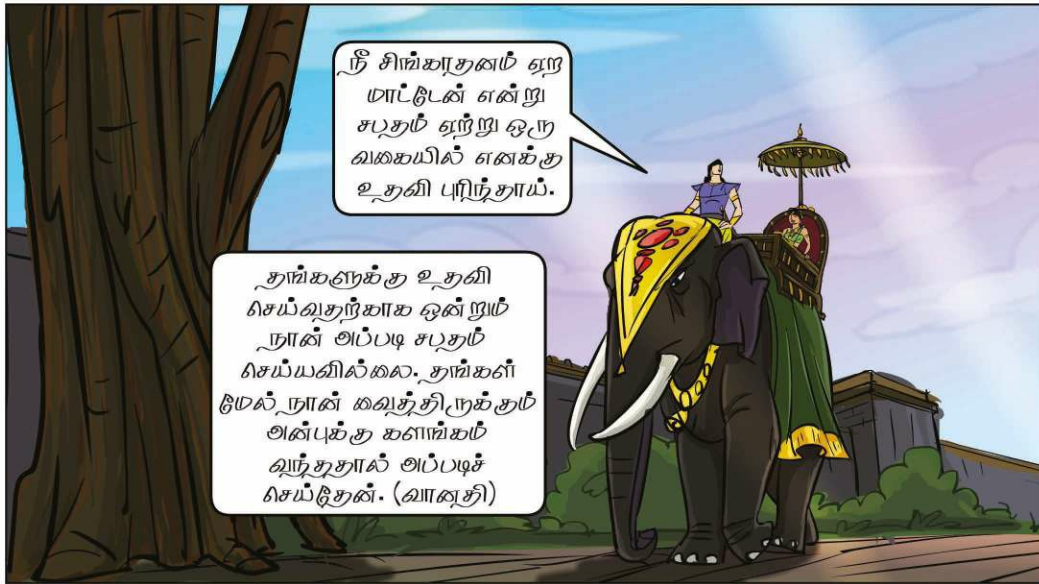

புங்குழலி அம்மையாரும், டீசந்தன் அமரனாரும் மிக சீரம் சிறப்புமாக சோழநாட்டை ஆட்சி செய்கிறார்கள். பொன்னியின் சசல்வர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, உச்சம சோழர் (டீசந்தன் அமரன்) மறைவுக்கு பின்பு சிங்கராதனம் ஏறுகிறார்.

பொன்னியின் சிவன் என்ற நாவலின் படக்கதையை மதுராந்தகரின் பட்டாபிஷேகத்துடன் நான்கள் நிகழவு செய்கிறார்.

இளையராணி நுந்தினியும், ருத்ராசனும் அவளது கட்டித்தாரும் இடையில் என்ன ஆனார்கள் என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா? காளாமுகன் டேவல் பூண்டு கட்டிப் பானிகை அந்த பழுவேட்டையார் எப்படி அங்கிருந்து வெளியே வந்தார்.

கீழ் பாண்டியனின் மரணத்துக்கு பழிவாங்கிய பின் கட்டிப் பானிகை மகனிடமிருந்து தப்பி கொல்லாமல் காட்டுப் பகுதிக்கு ருத்ராசன் கட்டித்தாரும் சிவன்கின்றனர். காளாமுக டேவல் துரித்து நுந்தினியை கொல்ல வரும் பழுவேட்டையார் ஒரு கட்டத்தில் மயங்கி விழுகிறார். அவையும் தாக்கி வரும்படி ருத்ராசனின் ஆட்களுக்கு நுந்தினி கட்டளையிட்டு பழுவேட்டையாரையும் தாங்களே கொண்டு சென்று விடுகின்றனர். அடிபட்டு மயங்கியிருக்கும் பழுவேட்டையாருக்கு பணி கிடை செய்து அவருக்கு காப்பாற்றுகிறாள் நுந்தினி. பூங்குழலி தன் அக்கை மருதாசனியைக் கொன்றவனுக்கு தீர்ப்பு அங்கு கொல்லி மகல் காட்டுப் பகுதிக்கு வருகிறாள். அதே இடத்திற்கு, ஆழ்வார்க்கடியானும் வருகிறான். அவன் நுந்தினி மருதாசனியின் பழுவேட்டையாரின் இடையிலான உறவாடகை மகனிடமிருந்து கேட்கிறான்.

அதற்குள் சின்னப்பழுவேட்டையார் தன் அண்ணனுக்கு தீர்ப்பு அங்கு வருகிறார். இவர்கள் வருவதை அறிந்து நுந்தினியும் அவளது ஆட்களும் அங்கிருந்து தப்பி, காட்டுப் பகுதியில் சென்று மறைந்து விடுகின்றனர். தன் அண்ணனை அழகுத்துக் கொண்டு தகவல்கள் திரும்புகிறார் சின்ன பழுவேட்டையார்.

பட்டாபிஷேகத்தின் இடையில் ஆழ்வார்க்கடியான் அந்த சின்னப்பழுவேட்டையாரின் மகளை ருத்ராசனின் ஆட்கள் அழகுத்து சிவனாக கட்டி, அவர்களை பின் தொடர்ந்து அங்கிருந்து சிவன்கிறார் சின்ன பழுவேட்டையார்.

ருத்ராசனின் கட்டித்தால் சின்ன பழுவேட்டையாருக்கு ஏதும் ஆபத்து அந்த கிட கட்டை என்று பட்டாபிஷேகம் முடிந்தவுடன் ஆழ்வார்க்கடியானையும், அந்தியுத்தேவனையும் அனுப்பி வைக்கிறார் பொன்னியின் சிவன். அவர்கள் சின்ன பழுவேட்டையார் சின்ன பாதையில் பின் தொடர்ந்து சிவன் அப்பாவுக்கு அவர்களை அடர்ந்து காட்டுப் பகுதிக்கு அழகுத்துச் சிவன்கிறான்.

இறுதியில் சின்ன பழுவேட்டையார் தன் மருமகன் பகழை மதுராந்தகனிடம் வான் டோர் புரிய இருக்கிறது. மன குழப்பத்தில் யுத்தம் செய்த சின்ன பழுவேட்டையார் தன் மகனின் மாங்கல்யத்தை நிகழ்த்து, மனமின்றி பின் வாங்கியபடியே வர, மகலசரிமில் (நீர் கீழ்ச்சி) கால் இடறி விடுகிறார்.

பகழய மதுராந்தகன் அமர புஜங்கள் என்ற புதிய பெயர் இட்டு அகழக்கப்படுகிறான்.

காடிக்ஸ் வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ள கிரம்புர் கிஷுங்களைக் கேள்விகளின் மூலத்தில் இதோ கோர்க்கப்படுகின்றன. சந்திரன் கிஷு.

1. ஷந்தியத்தேவர் இளவரசி சந்திரன் பிழாட்டிய மணந்தாரா?

2. கோட்டைச் சூழ்ச்சி சின்னப்படுகிறவர்கள் என்ன ஆனார்?

3. கீழ் கவனம்வகை ஆழ்வார்க்கடியான் என்ன செய்தான்?

4. பொன்னியின் சகலவரின் பிழாட்டிய என்ன ஆயினார்?

5. பகழய மதுராந்தகரும், சின்ன படுகிறவர்களின் மருமகனின் கையாண பாண்டியனைப் பற்றியும் கிஷு என்ன?

6. நந்தினியினால் முடி சூட்டப்பட்ட இளம் பாண்டியனைப் பற்றிய கிஷு என்ன?

7. நந்தினியின் கதி என்ன?

8. வானத்தின் சம்பந்தமாக சூழ்ச்சி கோத்திரம் கருவியைப் பதித்தவன்?

9. ஆபத்தானவை என்ன செய்தார்கள்?

மேற்கூறிய கேள்விகள் பகழயன் பதில்கள், சூழ்ச்சி நாட்டுச் சரித்திரம் படித்தவர்கள் சாங்கிள அறிந்து கொள்ளுவார்கள். ஆயினும் அனைவரும் சந்திரன் அளிக்கப் பொருட்டு மேற்கண்ட கேள்விகள் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சந்திரன் கிஷு.

1. மேலும் பல இடங்களில் சாண்டிய பிழை சந்திரன் ஷந்தியத்தேவனும் சிந்திரன் செய்து கொள்கிறார்கள். இவ்வரும் சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

சுந்தரப் பெரிய கோவிலில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில், “ஆராஜராஜ தேவரின் சிந்திரன் கையாண, கல்வெட்டு ஷந்தியத்தேவரின் மகாதேவியார், ஆழ்வார் பரந்தகன் சந்திரன்” என்று பொறிக்கப்பட்டு கிளங்குகிறது.

9. ஆபத்தானவைகள் பாண்டிய ராஜ்யத்தை எந்தாபிக்கும் முயற்சிகளில் ஓடிவாய் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். நந்தினி உயிரோடு இருந்து வறையில் ஆதித்த கங்காபுரத்தை அகலா முனை இரகசியம் பற்றி விசாரிக்கப்படவில்லை. அதில் நந்தினியின் பெயரும் வரும் என்ற காரணத்தினால் தான். நந்தினியின் முனைத்தல்கள் பிறகு, இராஜராஜசோழன், ரவிசாசன் முதலிய ஆபத்தானவர்களுக்கு தண்டனை விதித்து அவர்களுடைய சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யவும் கட்டளை பிறப்பிக்கிறான்.

இருயர்கள் அவ்வளவாகக் கவலைப்படாது இன்னும் சில கதாபாத்திரங்களையும் பற்றிய விவரங்களையும் கூறிக் கொடுக்கிறான்.

சுந்தர சோழர் காஞ்சி பொன்மாளிகையில் மூன்று ஆண்டு காலம் வசித்துவிட்டு அங்கேயே உயிர் துறந்து "பொன் மாளிகை தாஞ்சிய டிசுவர்" என்று பெயர் பெறுகிறார்.

அவருடைய அருகை மகனாகி வானமாதேவி - மகையமானுடைய மகள், அவருடன் உடன்கட்டை ஏறி சாரங்கம் அடைகிறாள்.

பார்த்திபேந்திரன் தந்தை தனக்கு நிராகரித்துவிட்ட சோழத்தினால் காஞ்சியில் சுதந்திர படை ராஜ்யத்தை நிகல நிறுத்துப் பார்த்திருக்கிறான். அதில் சோழத்தினருக்கு சுதந்திரமில்லாமல் மாண்டு போகிறான்.

சுந்தரமான் பாசாற்றின் வட்டமேற்கில் புதிய மாளிகை கட்டிக் கொண்டு சோழ சாம்ராஜ்யத்தைத் திரைக்குச் செய்கிறான். அவனுக்குப் பின்னால் சம்பவகரமான குடும்பம் பிறப்பித்து அடைகிறது.

இருயர்களைத் திருப்பிப் படுத்துவதற்காகவே ஓடிவாய் கொன்னவர்களை எழுதிடுகிறான். உண்கமையில், இவ்வளவல்லாம் இன்னும் ஒரு பெரிய சரித்திரக் கதையை ஆசிரியாகக் கூடிய முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாகும்.

உத்தமசோழருக்குப் பின்னால் சிங்காசனம் ஏறிய இராஜராஜன், இராஜேந்திரன், இராஜாதிராஜன், கீர ராஜேந்திரன், குலோத்தங்க சோழன் முதலிய சோழப் பேரரசர்களின் காலத்திய மகோத்திர நிகழ்ச்சிகள் "பொன்னியின் செல்வன்" கதையைப் போல் பல சரித்திரக் கதைகள் புனைவதற்கு ஆசிரியாகக் கூடியவை.

நன்றி,

வணக்கம்!

மீண்டும் ஒரு வலாற்று நாவல் சார்ந்து படக்கதையுடன் சந்திக்கிறோம்.

நிலா காயித்ஸ் குழுவினர்.

அருள்சொற்பொருள்

கோட்டான்	- ஆங்குது இனஞ்சுது சீசுந்து ஒரு வகை பறவை
காலாந்துகன்	- சின்ன பழுதெட்டையாரின் பெயர்
வகைஞன்	- கடலில் வகை போட்டு மீன் பிடிப்பவன்
சுரூர்	- காய்ச்சல்
ஆகை	- யாக்கை
கோப்புகைசரி	- அரகனாகு மந்திராரு பெயர்
கசன்யம்	- போர்ப்படை
முகியுதி	- அறிவாளி
காங்கணம்	- உறுதியாக
ஜாமகைது	- அரிதாக சீதான் மும் நட்சத்திரம் (Star)
சுகமயன்	- உடன் பிறந்தவன் (Brother)
சாங்காய்	- சாங்கை (Sister)
யாழ் களஞ்சியம்	- கிசுகிசுமான் யாழ் (கிசை கருணி) சீசுந்து கைதுதுள்ள இடம்
மிக்காரும்	- பெரியவர்
ஒப்பாரும்	- சமமானவர்

அருள்சொற்பொருள்

தூர்நிமித்தம்	- கைட்ட சதுனம்
கொம்புநாசர்	- சிவன் கடவுளின் மற்றொரு பெயர்
பவிசுமாயிநுந்தால்	- நடந்திநுந்தால்
சரீபம்	- நாகம் (Snake)
மடுகாந்தம்	- உயர்ந்த நிகை
அபகீர்த்தி	- கைட்ட பெயர்
அபவாசம்	- சுவாஸா டிப்ச்சு
வடவாற்று	- ஓர் நுதியின் பெயர்
நிராகச	- நிகறடுவாறு ஆகை
மழவையன்	- ஓர் குறுநில மன்னன்
கிசுவுசாறு	- ஓர் வகை மரம்
மசுடாபிடுஷைம்	- முடிசூட்டு கிழா
சுரத்தனார்	- புலவர்
தாங்கபுத்திநுநுதி	- வற்றாறு ஓர் நுதி

அருள்சொற்பொருள்

சாளுக்கீர்கள்	- ஓர் அரச குலம்
கோங்கி	- சந்திரபாகைய ஆந்திரத்தில் ஒரு பகுதி
புராந்தகன்	- சோழ மன்னரின் பெயர்
சுருஷேந்திரம்	- மகாபாரசு இறுதிப்போர் நடந்த இடம்
சுக்கோலம்	- சோழ வரலாற்றில் மிக முக்கிய போர் நடந்த இடம்
சிலக்க	- சிதம்பரம் எனும் ஊரின் மற்றொரு பெயர்
சிறிசில்	- சுகையிலம்
நலங்கிள்ளி, நிநுங்கிள்ளி, பெருங்கிள்ளி, கோச்சிசங்கணார்	- சோழ மன்னர்கள்
சகோதரவந்தி	- உடன் பிறந்த சகோதரனை வகை சியவந்தால் வரும் சோதன்